شەبەنگى زوانى كور دى ھۆرامى لە گاساگان تا ...

كۈمەلە وتار: مىژوويى/ زوانەوانى

نووسین و لیتوّژینهود عادل محهمهدپوور →

بِوْدِابِهِ زَائِدِتِي جِوْرِمِهَا كَتَيْبِ سِمِرِدِائِي: (مُفَقَّدِي إِقْراً الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: ﴿ مُنتَّدَى إِقْرًا الثَّقَافِي)

يراي دائلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى افرا التفافي)

www. igra.ahiamontada.com

www.lgra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,قارسي)

شەبەنگى زوانى كوردى ھۆرامى لە گاساكان تا ...

کۆمەلە وتار: میٚژوویی/ زوانەوانی

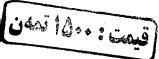
نووسین و لێتوٚژینهوه: عا**دل محهمهدپوو**ر

لەسەر ئەركى بەريى جەمىل ھەورامى لە چاپدراوە لە بلاوكراوەكانى مەلبەندى رۆشنبىرىي ھەورامان

ژمارهی سپاردنی (۱٤٣٨)ی ساٽی ۲۰۰۸ ی وهزارهتی رؤشنبیریی پیّدراوه

چاپ: چاپخانهی بابان

تيراز: ٥٠٠ دانه

وردی هورامی سامانیکی به پیز بز زوانی ستانداردی کوردی ۷ خیزگهی جوغرافیایی/میژوویی زوانی کوردی و پیوهندی ۴۶ روّموّن (هوّرامان) لـه تویّژالّی دهمقالهوه بوّ مهدلوولی راسته کی . ۲۹	
خیزگهی جوغرافیایی/میزوویی زوانی کوردی و پیّوهندی ۲۱ روّموّن (هوّرامان) لـه تویژالّی دهمقالّهوه بوّ مهدلوولی راستهکی . ۲۱	
رۆمۆن (ھۆرامان) لـه توێۋاڵى دەمقاڵەوە بۆ مەدلوولى راستەكى . ٦١	5
	ئا
	ئۆ
وردستان، هۆرامان، پیرشالیار	5
ورمزگان سهرهتای سهرههلّدانی شیعری نویساری کوردی۱۰۳	هر
کۆلىينەوەيەكى زوانەوانى لە سەر دەستەواۋەى مەريوان ١١١	لز
یژوو، کورد، نزامی گهنجهیییژوو، کورد، نزامی گهنجهیی	ميُ

چەند پەيقىك بۆ پىشەكى

خوینهرانی ئازیز - ئهم کتیبهی له بهردهستندایه یهکیکه له بهرههمهکانی نووسهر و تویزهر (عادل محهمه پوور)، ئهم کهسه ناویکی نهناسراو نییه ههتاکو من به ئیوهی بناسینم، لهوهش گهوتره پیناسهیبکهم، چونکه چهندین ساله وهك روشنبیریکی دیار و دهرکهوتووی ناو ههورامی زمانان ناسنامهی روشنبیری خوی ههنگرتووه.

وهك خـــقم بــه چــهند بهرهــهميّكي ديدهمهست بــووم، لــه خويندنهوهيانهوه ههر زوو بۆمدەركهوتووه، بهرههمى كەسىيك دمخويننمهوه نهوهك ههر خالى نييه، بهلكو به رادهي ليوان ليو پـره و ههنـدێکجاريش لێيـدهڕڗٛێت، لـهوهش دڵنيـابووم هـهر خويّنهريّك نووسيينهكاني بخويّنيّتهوه ههممان ههسستي لا درووسـتدەبيّت، (محەممـەد يـوور) ئـەو كەسـە نييــە لــە نــاو سروشت و سوننه تدا بري ونووسنه كانى له سهر تهنها مۆديليكى چەقبەستور لە قالبېدات، ئەم دەيەويت بە دنيايەك له سهليقه و ژيرييهوه سروشت و سوونهت بخوينيتهوه و يهيامي وردوخاشكردني قالبه داريّژراوهكاني ييّيه، ناخوازيّت بۆ لاي خوينىەر بيتە خوارەوە، بەلكو مەبەستىيەتى دەستى خوینه رهکهی بگریت و بهورده کارانه له خوی نزیکبکاتهوه،

هەرچەندە زۆر چاك لەوەش ئاگادارە كە ئەمە ئەركێكى گرانـە، بەلام يێماندەڵێت يێويستە جێبەجێبكرێت.

ههر لیرهشهوه دهیهویت پیمانبلیت دیالیکت و کولتووری ئیمه ههر ئهوه نین له چهند شوینیکی له یهکدابراودا بهرههمهینرابن و خهلکان پییانهوه وابهستهبن له ئیستاشدا نرخ و بههایان نهمابیت، بهلکو ئهمانه شتگهلیکی گهورهن و ناکریت ههولی کالبوونهوه و بچووککردنهوهیان بدریت، چونکه ههرگیزا و ههرگیز بهردی روخانه نابیته بلقی سهر ئاو، بویه زور به بابهتییانه دیته مهیدان، ههتاکو ئاستیکی تاقهتپرووکین

ئــهودالّی کۆکردنــهوه و تــاوتویّکردنی سهرچـاوهکانیهتی، ههتاکو بتوانیّت بهرههمهکانی به نایابی بخاته پیّشچاو.

ئهگهرچی بهرسیله و میدووژهه و شتیك له چیژی ترییان تیدایه، به لام پیموایه هه رگیز قه رهبووی تاموچیژی ترییه کی به تام ناکه نه وه، به خویند نه وهی نووسینه کانی (کاکه عادل) ترییه ک چیژده که یت که هه رگیز ناهیلیت ته نانه ته نه ندیشه شدا ناره زووی به رسیله و میوژبکه یت، چونکه نه به کالی دهستی بو بردوون و نه هیشتویه تی رهق و یه زیره ببنه وه.

ههرچهنده له میّدهوه وتسراوه دیساری شسوان شسنگ، یسان هالهکوکسه. بسه لام ئهگسهر ئسه رکی زوّر و جسه نجالی نهبوایسه لهوانه بو بمتوانیایه پهیقه کانم بو نهم کتیّبه جوانتر بکهم.

ئەيوب رۆستەم سليمانى– ۱۵ /۲ /۲۰۸۸ کوردی هۆرامی، سامانێکی به پێز بۆ زوانی ستانداردی کوردی

به وتهی (ئادرین ریچ) نووسهری ئامریکایی: «زوان دهسه ڵاته و وه ک پرهنسیپیکی کاریگهر دهبیّنه هرّی ئاڵ و گوّر». له سهر راقهی واتمایی ئسهم وتمه دهتموانین بلّمیّین پیّناسهی ناسنامهی فهرهه نگی ههر نه تهوه یه که پیرهسته به روّلیی سمهره کی زوانمه و بهلّام کورد سهره رای ئهمه که خاوه ن بنچینهی زوانی خوّیه تی، که چی ههر ئهم زوانمه بولّه قهیرانیکی مهزن بو ئهم نه تهوه.

کیشه کان و قهیرانی زوانی کوردی:

الف: کورد وهك خاوهن فهرههنگیکی رهسهن و میژینهمهند و بهربانو و یاگه و پیگهدار، هیشتا نهیتوانیوه زوانیکی یه کگرتووی ههمه لایه نه سهر پره نسیپی هه نبراردن و نورمی ئاسایی زوان و ریکهوتنی فهرههنگی و هاوسهنگی نه تهوهیی بین. چوونکای به شیرهی ئاکادیمی و زانستی و بونیاتی زوانهوانی باس لهسهر پیکهاته ی زوانی ئیستانداردی کوردی نه کراوه. نهویش بخ خوی هو کاریتی میروویی، سیاسی، کومه نایه یی دردی و ... ههیه که له خالی «ب» دا ناماژهی پیدهدری کوا کوری زانیاری و نه نستیتوی زوانهوانی که تیشکوی ریزوان و ریسای واته ایی و که ریکی و شیوه زوانه کانی تری له خووه گرتبیت؟ کوا کورکراوهی فهرههنگی فولکلوریکی و شهقامی له سهر گهنجینهی ههموو زاراوه کان که بیشه به ناگهی چهسپاندنی زوانی

یه کگرتووی کوردی؟ نهو زوانهی که ئیستا به زوانی یه کگرتووی کوردی دهناسری، ته ته نیا هی ناو چه یینکی کوردستانه و ناتوانی، پیکهاته ی واقیعی کوردستانی یه کپار چه بینت. لهم شیّوه زوانه دا به پینی ئارکئوّلوّژی و میژووی زوانی رهسه نی کوردی له پیکهاته ی زوانه وانه دا به بینی ئارکئوّلوّژی و میژووی زوانی رهسه نی تیادا پیکهاته ی زوانه وانیدا هه ندی ریسا، ره چه و هه لینجاندنی فیرکاری، له شیّوه زوانیه کانی ده بینری به وهرگرتن و موماره سه و هه لینجاندنی فیرکاری، له شیّوه زوانیه کانی تردا، ئهم که لیننانه پربکریّنه وه و ئه نجا واقیعی ئیستراکچیّری زوانی یه کگرتووی پیّوه بلکیّنین ئه مه ئاکادیمی تر و ئارزیانه تره له رووکردی زوانه وانیدا.

ب: جگه لـه کوردستانی باشوور – که ئیـّـستا هــهـلـی بــــۆ رەخــساوه و خەریکــه ئۆكسىژنى ئازادى ھەڭدەمۋى، ئەويش ھىشتا ھەندى كەلىين و بۆشايى وەك: كىـشەى زهوی و جوغرافیا له فره لایهنهوه له ژیر شیمانه و پرسی نهیاراندایه و ساغ نه کو اوه ته وه. جگ لـهم پارچه، کورد خاوه نی دهسه ڵات نییه و نهبووه، نــه یتو انیوه لـــه بارگهی سیاسییهوه، رهوتی زالبوونی فهرههنگی و فیکـری و دیموکر اســی و... خــوّی بچهسپینی به پنی رووکردی دیموکراتیکیانه و ههانبی اردن و ریکهوتنی هاواناتیان و پیکهاتهی زمانی کوردی به گور و وزهی دیالیکتهکانی تر، زال بی و بیی بــه بــهردی بنمهرهتی و نهتمهوهی کمورد وهك بماقی ولاتمانی تمری جیهمان، زوانمی ئیمستاندارد (یهکگرتوو) یان ههبیّ. بهرای نووسهر ئهبیّ ئهم خالّه بنهرهتیانه لـه داهاتوودا بوّ کورد بچهسین تاوه کوو خاوهنی دیاردهی زمانی په کگرتوو بین. له هـهر دوو حاله تـدا، چـه زمانی یه کگرتوومان بیی و چه نهمانیی له رووکودی زوانهوانی ئیستاییدا، واقیعی زوان داناشاردری، زوان ههر زوانه و دابهشکردن له پهیلوای سیاسیدا به زوان و نیمچه زوان و شیروهزوان و... هیچینك له بایهخی واقعی زوان و... چهمكی نهتهوهیهروهری و نیسشتمانپهروهری و کوردپهروهری مروقه کان لهو گلیرگهدا کهم ناکاتهوه. فەرھەنگ ئاخیزگەي زوانسە، ھىەر جىماوەرىڭ خىاوەن دىياردەي فەرھىمەنگى بىيّ – جیاواز له ئاستی شارستانیهت/ مهدهنیـهت و دواکـهوتوو/ پێـشکهوتوو – بێگومـان

خاوهنی زوانیش ههیه. همهروهها کمه کمورد خماوهنی فهرهمهنگ و زوانمه بمهاّم نمه چهقدابهستن لمه سهر شیّوهزوانیّك وهلاخستنی ئهوانینژ.

ج: لـهم وتارهدا به بيّ مهبهستيكي تايبهتي و بهبيّ ئالْوْز و تهماوي كردني كيّشهي زوان، ئەز لـە دوو گۆشەنىگاوە دەروانمە زوان، يەكەم: پيۆەندى ديالـيْكتيكى/عــەقلّانى و واقیعی/لۆژیکی زوان لـه گەل فەرھەنگدا (باسی زانستى – ئاكادیْمی زوان). دووەم: پیروندی زوان و دهسه لات (باسی زوانی پیوهر - سیاسی) که بهرهمهمی سهرکهوتنی سیاسی نهتهوهیه که و وهگهرخستنی دهسه لاتی سیاسییه بـ فر ئــهو نهتــهوه. هــهر دووی ئەمانە باسىڭكى زانستى زوانەوانى ئىستايى و ھەنووكەيى زوانەوانەكانى ئامرىكايىــە كــە شیکاری زوان و فهرههنگ و دهسهلات و جیهانبینی وتهبیّــژانی زوان (ئــهنترۆپۆلـۆژی) بـهرووكردى زانـستى، دەخاتـهروو، بەتايبـەت بۆچـوونە زوانەوانيــهكانى: «ئێـدوارد ساییّر»، (۱۹۲۱ز) زمانهوانی مروّهٔ نـاس و «بنیـامین ووّرف»، ۱۹۵۲، زمانــهوان و شاگرد و ژیردهستی ساییر و توییژکاری زوانسی سوورپیسسته کان و «رابیسرت ۱. هـال» زوانهوانی ئامریکایی که کتیّی «زمان و زمانهوانی» نووسی بۆخەلکی شــهقام لـهســهر جهبرگهرایی زمان (Linguistic determinism) و ههر وهها بۆچــوونهکانی دوکتــور کورشی سەفەوی، مامۆستای زمانەوانی لـه ئیسران ئــهنجا ورووژانــدنی باســی میــژووی زوان. (١)

د: پشت بهستن به روو کردی زوانهوانی، چهمکی زوان بو بابهتی سهم نویساره به کار دههینم، هیوادارم خوینهری کورد به چاوی واقیعی زوانهوانی سهیری شهم باسه بکات، نه روانینی هه پهمه کی ناو چه گهری و پهیلوای ساویلکانهی سیاسسی له سهر پره نسیبی ده سه لاات و توتالیته ی زوان، چوونکای خهریکم له سهر واقیعی زوانی قسه ته کهم نه ناراسته یه کی تری زوان. رو چوون به سهر میژیسه ی زوانه کهمان به شیوه ی زانستی و فرهسینگی، ده توانی بوشاییه کان و کهلینه نادیاره کهانی ناسنامه ی نه ته وه کوردمان بو پیناسه بکات و له ده لاقه ی واقیعین سهوه، بروانیسه نیسازه سهره کیه کانی سهرده م و داهاتو و و هه ندی نیازی ریردی و ره وانی و پسیکولوژیای زوانه وانه وانه ا

چارهسهر بکهین و بهواتایه کی تر کاربکهین، تا له ریّگای پیناسسهی چهمکی زوانههوه که ههمان پیناسهی نهتهوهییه" بگهینه شاکیّلهی بهرزی دوّزه رهوا و میژووییه کانمان و به وشیاری گشتیههوه له ده لاقه ی داهاترودا، به شیّوه ی دیّموّ کراتیك و فره ده نگی و پله و رالیزمی زوانسی، زهمینه بسر پینکهاته ی زوانسی یه کگرتوو – پیهوه ی پههو و ده و لهمه ند، فهراهه م بکهین. قرّناغیکیتری نهم وتاره، که باسی رهوتی میژوویی زوانسی کوردی هوّرامییه" بهراورد کاریه ک نیّوان زمانه کوّن و ناوین و نیّستاییه ئیّرانیه کان و نواندنی ههندی به لگهی نقیساری بسیّ چهسپاندنی میژینه مهندی کموردی هورامی و هاتنه گوری ژانری شیّعر، وه ک یه کهی نقیساری زوانی کوردی به تایسه شیّوهزاری هورامی.

الف: پیروهندی فهرههنگ و زمان:

چەمكى فەرھەنگ يان ھاوسەنگە ئىنگلىزيەكسەى culture كــه تىايلىر (١٨٧١) كە بۆ ھەوەلىن جار لـه كۆتايى سەدەى نۆزدەھەمدا، سازى كرد، بوو بە تەنھا يەكەى جيا كەرەوەى مرۆۋ و ئاۋەل

کۆمهڵایهتی و رامیارییه، وینرای هـهلگری فهرهـهنگی رهسهن، خاوهنی ئـهم فاکتـه مودیرپنانهته که ئهوانیش لـهسهر ههنـدی بنـهمای نهتهوایـهتی و ئـایینی و کۆمهڵایــهتی بونیات نراون.

لــه دنیــای پێـشکهوتووی فــره فهرهــهنگي ئێـستادا لــه ســهر تهماســي ژيــار و عەقلانىيەتى مۆدىرن، لـه گلىنرگەيەكدا كە بىڭگومان خۇيان بە يەك نەتــەوە و ســەر بــە يەك وڭات دەزانن، زوانەكەشيان جۆراوجۆرە. بە پيچەوانەش فرە زوانەش لىەم چەشنە كۆمەلگانەدا، ھەمان رەنگدانەرەي فرە فەرھەنگىيە، لىه ھەمان كاتىدا قىەيران و لىھ ناوچوونی فره زوانی بی یهك و دوو دهبیّته هوّی توانـهوهی وزهی فــره فهرهــهنگیش. تواندنهوهی زوانیّك، دهبیّته هوّی دابرانی پیّوهندی فهرههنگی ئــهو نهتــهوه و شــیّوازی ژیانهکهیان و کوژانهوهی رووناهی نبووغی کۆمایی ئهو گهلـه و تهنانهت لـه ناوچوونی قابلییەت و توانستی بەشـیّك لــه میّـشكی مرۆڤــهكان، بیرمەنــدان پیّیانوایــه لــه گــهـلّ تیاچوونی هدر زوانیک پاژیک له دهفت. دری میـرووی مروفایــهتیش دهبهســری. بــهـــام رسكاندن و فراژوي كردني زواني دهبيته هؤى ئهكتيو كردني پيوهندييه سۆسسياييهكان و هاوژینیکی هاوتهبایانه لـه نیویاندا. ئهم دیاردهیـشه لــه ســهر پرۆســهی فیرکــاری و هاریکاری نیونهتهوهیی و دان نان به (ئهویدی، دیگری) دیّسه ئسارا و پراکتیـزه کـرن. عەقلانىيەتى ژيانى ئىستايى لە نىلو ولااتىكى سەربەخۇى فىرەزوان و فىرە فەرھلەنگ ئەويش لە رۆژھەڵاتدا. لە ياساي بنەرەتى ئىەم وڵاتىەدا، «ھێنىدى و ئىنگليىزى» دوو زوانسی فسهرمی و روسمین، ۱۸ زوانسی سسهره کی و ۱۸ ؛ زوانسیز، واقیعیان هدیسه و رەنگەش ئەم پاژە زوانانە ھەر كام تەنيا ٠٠٠٠ كەسى قسەكەريان ھەبى. بە شىيوازى یاسای ئهم ولّاته چیّکراوه ههر تاکهکهس و شاروّمهندیّکهو مافی ههیـه بـه زوانهکـهی خوّی گوّ بکات و پاریزگاری لیّوه بکاتن. دهسهڵات که ههڵبژارده و نوینهری یاسایی ئەو خەلكانەتە، بە ئەركى خۆى دەزانى لەم پرۆسە فەرھەنگىيە بــ باشــى بــ ئــاميرى فیرکاری و راگهیاندن ئهم ههریمه زوانییه فهربهتر (قهلهوتر) بکات.

له نیر اوا کومه نگهیه کی فره زوانیدا، که ته بعه ن خاوه نی فره فهرهه نگیشن، له سهر روو کردی هه نبر اردن و ته بابوون، ئیر چه شنی زوان و ره چه نه ک و رهنگی پیست و نایین و ... باوی نامینی و ده توینه وه، تویژی ره سه ن و بان و مامناوه ندی و پله نزم و کاتی و ... ریکه و تن ده که ن و پرو سه یینگ به ناو «هاو فهرهه نگی» له و کومه نگهدا، ساز ده که ن خانی گریده ری نهم هاو فه رهه نگیه و ئه م روو کرده دیمو کراتیکیه ش، بی گرمان چهمکی زوانه . زوانه که ده تسوانی له عهینی جیساوازی و فره رههه ندی، کلیر گهیه کی مزدیرن و پیشکه و تو به دوور له ده مارگرژی و دژکاری ته نیا به ده نگدان، پیکه پینی . نهم هه و نه ئیستایی و پیشبه ره ده بینه هوی نه وه پیره نه دی زمان و فه رهه نگی ایستایی و پیشبه ره ده بینه هوی نه وه پیره نه وانی «زمانه و انه و فه رهه نگی به بو و به هوی گورانکاریه ک له چه شنی روو کردی ناشته و ایی (زمان و فه رهه نگی به بو و به هیزی گورانکاریه ک له چه شنی روانینی زمانه و اناندا . نه نیوه ی هه وه نی سه ده ی بیسته م دا نه بوجو و نه کانی دایه وه و به و به ساییر» — ۱۹۲۱ — و بنیامین و ورف — ۱۹۲۹ — دا به خه ستی ره نگی دایه وه و به و به گریمانه یه کیمانه یه کریمانه یه کریمانه کی زمانه و انی به ناو «جه برگه رایی زمانی» (Linguistic determinism).

«ئيدوارد ساپير» پٽي وابوو: (٢)

«زوانی ههر نهتهوه یه که که ریش نه و زوانه هه رجه نده له روانگه ی مه ردوم شناسیه وه، دواکه و تووبی، له ناستی خوّیدا کامل و بی گرییه. ته نیا جیاوازی نیّوان زوانه کان، بوّ چهمك گهلیّك ده گهریته وه که نه و بریاره، به و زوانه ده ری بری ». ته نیا جیاوازی زوان واله شیّوه ی ده ربرین و ته رزی په یلوای جیهانبینی واچه ده کاندا (بیژه ور).

بـ فر غوونـه، «رابیّـرت. ۱ هـال لـه کتـیی زوان و زوانهوانیـدا» دهلّـی: «زوانـی (ئیسکیموو) کان و (هاتن تات) هکان و (هوپیـه سوورپیّـست) هکان و (زاپارو) و

(شوارا) که تهنیا خاوهنی سیسته می عاداتی گوتارین، بسی نه وه یی پوه نه دینك نیسوان پیکهاته ی زوان و شارستانیه تدا هه بیت، وه ك زوانی نینگلیزی و فه رانسه وی که زوانی دو و و لاتی پیشکه و تووی جیهانن، به رابه رن و هیچ جیاوازییه کی نه و تویان نیه». ته نیا جیاوازی نیوان زوانه کان، بو چه شنی روانین و فه همی و ته بیزانی نه و زمانه بو جیهانی نوبره ی ده و رووبه رده گه ریته وه رئاستی ریزه یی زمان). له نیسوه ی دووه می سهده ی بیسته م، ماده ۲ی جارنامه ی مافی مرو قربو دوزی مافی زوان تایسه تکراوه و هه نه دی چه ملک له م ده قد دا بو دایینکردنی نه م دوزه گونجراوه.

زمان دابینکه ری چه شنی جیهان بینی مرؤقه. له رووی رووکردی زمانه وه ئیسه په یه به ههندی فاکتی فه رهه هنگی و راده ی فه هم و ده رکسی نه ته وه یه ده به نمونه به قهولی د. کورؤش سه فه وی: ئیرانی به گشتی و - کورد به تایبه ت، جه خت له نووسه ری نه م و تاره یه - له هه ر ده رسته دا، حه و ت که په ت سویند ده خوات، مه ردوم شناسه کان ده لین: نه مه یانی نه و کومه لگه زور به یان دروزنن، یان جنی و دان و توند و توند و تین به رویه یانی خشو و نه و توند و تین به یک به درونه و توند و تین به یک به درونه و توند و توند و تین به یک به درونه و توند و توند و تین به یک به درونه و توند و توند و توند و تین به یک به درونه و توند و

یان به کار هیّنانی دهسته واژه ی خزمایه تی وه کوو: کیچه ئاموّزا، کیوره ئاموّزا، پسر پوورزا، میمکه زا، خالوّزا و... (دختر عمو، پسر عمو، دختر خاله، دختر دایی، پسر دایی، دختر عمه و پسر عمه) له لایه ن (کیورد) و فارسه وه نیشانه ی پابه نیدی فهرهه نگی خزمایه تی و عه شیره تی ئه م دوو نه ته وه ته الم حالیّکدا: بو ئه مه هشت وشه، له ئینگلیسی دا ته نها «Cousin» به کار ده به ن، یانی خهلکی به ریتانیا چه ندان ده وه وه می به یوه سته به عملی خزمایه تی نین. ئه مه یانی جیاوازی فه رهه نگی که په یوه سته به چهشنی ناخیر گه ی واچه کان و ته رزی ده ربوینی زوان.

لایهنیکتر که زمانه وانه کان (بهتایبه ت رابیّـرت ۱. هــالی بـــق چهســپاندنی چــهمکی زمان پیداگری ده کهن، گرنگایه تی زمانی گوتاره بهسهر زمانی نقیــساردا، بــه بــاوه پی ئهوان:

«زمان یانی گوتار و عاداتی گوتاری و ئاخافتن. نویسار، پیکهاته و رهنگدانــهوهی

وتاره، لانی کهم مروّق له پانسه ههزار تا یه که ملوین سال خاوه نی زمانی گوتار بووه، که که چی ته نیا چهند ههزار ساله که دهستی به زمانی نویسار کردووه. له وکاته وه که نووسین سهریهه لداوه».

لهم باوه روه دا، «نویسار، بریتییه له گرووپیک له نیشانه کان که به دهستی خوّمان پنکیان ده هینین، ده توانین بلّین دهستکردین، به لام زمانی گوتار، گرووپیک ده نگه که به ئه ندامه ده نگییه کان ده ریان ده بسرین، به لام هه ردوکیان یه ک مه به ستیان ههیه، ئه ویش پنوه ندی له گه لا دیترانه، به لام کاربه خشی هه ردوو، یه کسان نیه، گوتار زاتسی زمانه و نویسار ئامرازیک بو توّماری گوتار».

وهك دەزانین هۆرامی خاوەنی هەندى پتانسيەل و توخمگەل و رەگەزگەلى زوانيسە، خاوەنى ھەندى ئىمكانات و وزەي گوتارىيە، بەلام بەھۆكارگەلىكى جۆراوجۆرەوە لە رهوتی میژوودا به باشی نهنووسراوه تهوه و مومارهسهی نویساری لهسهر نه کراوه، ئهم چهشنه هینزه وهك: زهخمیرهی زوانسی لسه نهستدا ماوهتمهوه و نهیوتسه ژیرپیسی دەسـەلاتدارانى سياســـى يــان ئوتوريتــەى زوانــى زال. كەچــى دەبيــنين لـــه ئاخــافتن و پیّوهندییه واچییه کاندا، بهباشی ریّدوی بهرزی فره کانسی نهغمه (کرکه) ی دەنگەكانى، دەبىسىن. بېڭومان، ئەم پرەنسىپە لەزمانى ھۆرامىدا بــە تايبــەت لـــەژانرى شیّعردا، ههر له «گاته کان» ی نهویدستاوه بیگره تما شیّعری «هورمزگان» (۳) تما «ئورامهنه کان» (٤) و تا بیسارانی و مهولهوی و تهنانهت شیّعری هاو چهرخ، گاهٔ بسه گافی پاریزراوه و بوهته هۆی ئەوە شیمعری هۆرامی نەكەویتە ژیر كاردانەوەی ئوسلوبی ههندهران، دهبی وهك خالیکی پۆزهتیف سهیری ئهم دیارده زمانیه بكری، ماموستا گۆرانىش لەسەر ئەم دابە ھونەريەزمانىيە بىوو كىه گەرايمەو، بىۆ «نەغمىهى شىيعرى هیجایی». ئهمه نیشانهی ئهوه نیه که چوون تهواو ژانرهکانی پی بنووس نهکراوه، ئیبر له واقیعدا زمان نیه و زاراوهیه. (۵)

لایهنیکتر که زمانهوان – رابیرت ۱. هال له کتیبی زمان و زمانهوانیدا – جمه حتی لهسهر ده کا، لایه نی سیستهم (نزام) ی زمانه. ههر زوانیک، له عاداتی گوتـــار (واچـــه)

دا خاوهنیّ ریّساگهلیّکی جورّاوجوّره، که لـه توخمه زمانیهکاندا – لـهدهنگهوه بیگره تا موّرفیّم و واژه و دهستهواژه و لیّکدراوه و رسته و بهیاندا، خوّی دهنویّنیّ.

وهك ریساگهلی: واچهشناسی (فونولوژی)، ریسای هاونـشینی، ریـسای ریزمـانی (سهرف و نهحو)، ریسای سیمانتیك (واتاناسی)، ریسای کاربردی زمان.

بن نموونه لهخشته ی ژیرهوه، له زاری زارِقیه کهوه، بیاری فرنولوژی، واتیایی، هاونشینی و کاربرد، به راناندن، سی رسته ی هاوسه نگ: هورامی و سوران و فارسی ده حه ینه به رچاو، بیزانین پروسه ی ریوه ی فره کانسی کرکه کان و دینامیکییه و بزاوتوویی کامیان به رزتر و ثه کتیوتره:

هۆرامى: ئەدالى گيان، كاكەلىيْم پەى كوسى لوا ؟ ?edale giyan kakelem pey koy liwa

سۆرانى: دايه گيان، كاكم بۆ كوى چوو ؟
daye giyan kakem bo kiwe Çu?
فارسى: مادر جان، داداشم كجا رفت ؟
mader gan dadaŝem kuga reft?

بهراوردی ریژهی لاتینی دهنگه کان لهم خشتهدا:

فارسى	سۆرانى	هورامي	واج (واچه)
74	77	**	ژماره
٩	1.	17	بزوين
٥	٦	٧	درێژ
١٣	١٢	10	بیّ دهنگ

۱ – له هدردوو شيوه زواني هزرامي و سزراني لــه شــه شواچــه (واژه، وشــه)
 که لك و درگير او ه.

۲ – بۆمان دەردەكەوئ كە رستە ھۆراميەكە ھـەم لــه دەنگــى زۆرتــر كــه لْكى وەرگرتووە و ھەميش ريۆەى بزوينەكانى زۆرتــره و خــاوەنى تــوخى خيرايــى دەنــگ، شدت صوت(كركه) (intensite) يە كە توخينكى زوانى ئەڤينستا و سەنسكريتە. واتــه توخه زوانيهكانى ھۆرامى لــه ھەردوو زوانهكه بزاوتووتره. پاشـــان رســته ســـۆرانيهكه، ريۆهى بزاوتوويى لــه فارسيهكه پــــره.

۳ – باری هدستیاری و هیّلی دهلالی پدیام نیّوان نیّرهر و وهرگر لـه شیّره زوانــی
 هورامیدا لـه هدر دوو رسته کـه، قهلهوتر و دهرکهوتووتره.

پاهنوی خسلهتی ههوینی دهنگهکان، رسته هورامیهکه، باشتر دهتوانی مشت و مال بکری.

۵ – ریسای هاونسینی و پیکهوه گونجانی تاکواچ و واچه و دهستهواچه و لیکدراوی لیریکای هورامی له نهفسدا، خاوهنی ثامیان (ههوین) ی رهگهزی زوانسی (کرکه) یه که زور و زهبهندهیه، که له کرده وته کانیدا، به هوی هوکاری قهتیس ماننهوه له جوگرافیاییه کی بهرته سکی سوسیایی و ثایینیدا، نهیتوانیوه له ئیمکاناتی ناوه کی خوی که لک وهرگری زوانسی هورامی ته نیا له ئاخاوتنی روزانه دا و تا راده یه کیش لایه نی نویساری شیمر، توانیویه لانیکه می وزه کانی بنوینی به لمام سه دان سهد و زه یا کتیزه نه کراوه. له به شسی رهوتی میژوویی زمانی هورامی ههر له موتاره دا ناماژه ده دری به م خاله.

7- «کرکه» یان نه غمه ئه و هاماوه ده نگ یان ئه و هی شوه ده نگانه ته که له پیکها ته ی مورفیم و هی جادا، چری ده نگ و موسیقا، درووست ده کات و پیکهوه نه گرنجانی برگه کورت و دریژه کان ئه شاریته و و خوی له گه لا کیش ناسی عهرووزدا، جیا ده کاته وه و ده بیته «کمپوزیسیونی شیعر» یان «ریتم» له شیعردا و زهمینه بو ره خساندنی هه ستیاری لیریکا ئاماده ده کات . لیره دا له مؤسیقاره ئاوازدانه ره کان ده خوازم، وه ک پیشنیاز، ئه م تو خه بکه نه به ددی بندردی بندره و هه وین بو دانانی ده زگاکانی موسیقای کوردی، وه ک «گاه» له هونه ر

و مۆسىقاى فارسى، يەكەى پرۆسەكە بېيتە «كركسە» و نوتسەكان، گلاللەرنىش ھونەرى بكەن.

چەند فاكت بۆ رێساى زوان وەك جەوھەرى رێزمان نێوان زوانى كۆنى ئاوێستا و رەوتى زوانى ھۆرامى:

- گەرداندنى ھەرمانەكان و ناوەكان و جى ناوەكان بە پتى تىاك و كىۆ و نيسر و
 مىن، ھەلكگرى بارى دۆخە سىنتاكسىدكانى زمانــە كۆنــە ئارىيەكانــە. ھەرلـــەم وتـــارەدا
 ئاماۋە دەدرى بەم خالــە.
- ریسای واتایی (سیمانتیك) بؤسازاندنی واتا: لـه سازه زوانییه کان بـه پیــی
 هه لویستی نیرهر و وهرگرتنی وهرگری پهیام و دؤخیکی تایبهت به هؤرامی.
- ریسای کاربردی: دهنگ له ریچکهی رسته بن ئاستی پهیام و واتا: که ئهمانه
 بن خویان باسگهلیکی تایبهتی ههلده گرن که پیویسته، دوایی باسیان لهسهر بکری.
- ریسای فزنولوژی: سیسته می ده نگ له هورامیدا، که وه رگرته یه له سیسته می ده نگ له گاتاکان، تایه قه ندییکی خوی هه یه که هه م له شیعر دا هه رله هورمزگان تا باباتایه رو یارسان و بیسارانی و مهوله وی و سهیدی و شیعری هاو چه درخ، ره نگی داوه ته وه و هه میش له ناخی ئاخافتندا حزووری هه یه، من ئه م توخه م به ناو «کرکه» که پروسه که ی له سه ر «خیرایی ده نگ، Intensite و ته کیه، مکه که چیکراوه، نیودیر کردوه و له نووسینه کاندا باسم له سه رکردوه. شه توخه له فره شویندا زوانی کوردی هورامی له فارسی و عه ره بی ته نانه تا له کوردی سورانی جیا ده کاته وه.

ب: پیوهندی زوان و دهسهالت:

سیمای هیچ زوانیک یه ک جزر و یه ک دانگ نامینیته وه، له پیکهاته ی زواندا ئال و گور لسه ده نسک و روالسه ت دا، روو ئسه دات. ته نانسه ت ئسم ئسال و گوره له توخمه زوانیه کاندا، ده بیته هزی گزرانکاری. بسه پیسی هسه و مسهر جی روو کسردی سیاسسی، ئابووری، فه رهه نگی و کزمه لیه تیه و له کومه لگه یه کدا که پیشتر ئامساژه م کسرد، بسه

ئال و گوری چممکی زوان، فهرایه نسدی فره فهرهمه نگی و فره زوانسی مساز دهبسی (دیموکراسی زوان، نموودی دهسه لاتی حملکی). بمه چاوکردن لمه باسه، لمهم پرۆسەيەدا بىه پەيلواى مىن لىه دوو رەھەنىدەوە (زوانى يىەكگرتووى – پيوەرى) درووست دهبیّ: یه کهم له بهستیّنهی دیّموّ کراسی: دانووستاندن و مـشت و مـال و فیرکاری و تهماس و دهنگی گشتی و رووکردی دیموّکراتیانه به پیّی ئاستی تیّگهیشتن و ریزگرتن له ههریمی زوانی ئهویدی، زوانیّك كه وهرگرتهی دیالیّکتـه كانیتره لــه ئــاوا به کگراوندیّکدا، گهشه و نهشه ده کات و پهره دهسیّنی و سـهرهنجام دهبیّتـه زوانیّکــی زال و دهسهٔڵاتدار. دووهم: لـهرێگهی تۆتالىتارىزمى سياسى و رووكردى پاوەنخوازى و دیکتاتۆری دەسەڭاتەوە، كە ھەموو كەرەسـەيەكى مێـدیایی و راگەیانــدن وا لـــه ژێــر رکیفیدا، شیّوهزوانه کهی خوّی سهر دهخات و دهیکاته زوانی پیّوهر، رهنگهش دهست بكا به سهركوتي دياليّكتهكانيتر، يان ئيّهتيّمايان پينهدا. له هــهر دوو حالّهتــدا، زوانــي یه کگرتوو، درووست دهبی و یهیوهندی به دهسه آتی سیاسی، ئابووری، فهرهه نگی، پیشه یی و میّدیایی و راگهیاندنه ییوه و... ههیه. ئهنجامی پروّسهی زوانسی یــه کگرتوو – پێوەرى لـەم گوزارەدا ئاوا خۆى دەبێنێتەوە:

رهنگه پرسیار بکریّ، جوّن ئهکریؒ کورد یهك نهتهوه بیّ و جهن زوانی ههبیّ ئهی چارهنووسی پروسهی زوانی پیّوهر – یهکگرتوو به کام ئاراستهدا دهرِوا؟

۱ – بایه خی ئهم باسانه تهنیا به مهبه ستی ته یار کردنی زهمینه یه بو باری زانستی زوان و پیناسه ی تهوه ره کانی بز ده و لهمه ند کردنی شیره زوانه کانه که چمان کهمپینکن بز به گور کردن و و زهبه خسشی و قه لله و کردنی فزرما سیون (تان و پو) ی زوانی یه کگر توو. پیش له کایه سیاسییه کان، فاکتوریک و تیسشکهاویژیک بو ده وله تی

نەتەوەيى.

٢ – مادام ينداگري زوانــهوان لــه ســهر پاراســتني واقيعــي ســهربهخويي زوانــه، زوانیش پیّوەندیهکی عەقلّانی لـهگەل فەرھەنگی مرۆۋ و چەمکی مرۆۋ ناســی و زوانــی ئاخافتن دا هەيە، ھەر زوانێكيش خاوەنى سيستەمى زوانەوانى تايبەتە و مىافى ھــەبوونى سەربەخۆپىشى بەر بەلگانە كە ئاماۋەم يىدا، يارىنزرارە. زالبورنى چىەمكى دەسىمالات – چ داسهپاو و توتالیته بیّت، چ ههڵبژارده و یـهکبوون و تـهبایی – کــه زوانــی زال (غالب) یان بلین (یه کگرتوو) درووست دهبی، سینگه کان کر اوهن، ئیبر نیازی به دهمارگرژی و دردونگسی و شیمانه کردن و ئالنوزکردن و پاشماگهردانی زوانسی و تهماوی کردنی نیشتمانپهروهری و ئاژاوهی کۆمهڵایهتی و چهواشهکاری سیاسی نییسه. له جیهاندا نموونهی بهرچاو هیندوستانه که باسمان لـه سـهر کـرد یـان دیموکر اسـیتی زوان له ولَّاتي سويسوا. رابيّرت. ١. هالٌ له كتيّبي زوان و زوانهوانيـدا، لــهم بــارهوه دهلني: «سویس و لاتیکه که هاولاتیان و خهلکي شهقام وهك باقي خهلکاني ولاتیاني تر، نیشتمانه کهی خویان، خوش دهوی، له ههمان کاتدا به چوار شیوازی جوراوجور، دەئەخافىن، بى ئەوەى د بەرى نەتەوايەتى سازېكات. رەنگە لەم ولاتەدا ئەمـە تاكـە بەلگەيەك بى بۆ چەسپاندنى نىشتمانپەروەرى و پاراستنى شاكىللەي زوانەكەيان». ئەمە له وڵاته يێشكهوتووهكاندا يانيّ: دێموٚكراسي زواني

لیّره دا من نالیّم هۆرامی و کرمانجی (خوار و ژوور) و... دوو یا چهند نه ته وه به به به به به به به فاکته زوانه وانیانه که ده رم خست، بی نه وه ی گومان و دردونگی له دژبه ری نه ته وه به کریّت، هۆرامی له (سه رخان) ی زوانه که دا، چه له باری میژوویی و ره چه لکناسیه وه باری زانستی واقیعی زوانه وانی سه رده مه وه و چه به باری میژوویی و ره چه لکناسیه وه رزبان تاریخی) چه به باری ریّزمانی و پیّکهاته ی ره گناسی ههندی له تو خه زمانیه کان، که پاشماوه ی و تاره که له م ته وه ره ده دویّین، له گه ل سۆرانیدا جیاوازه به بر ویّنه له ریّزمانی سۆرانیدا، ناوه کان و راناوه کان و کرداره کان، به بی نیّر و میّبان، گه ردانه ناکرین، هه ندی ده نیگ که ی له سۆرانیدا

بەرچاوناكەوى: (د) لـه وشەي: ئەدا، ئەيا (دايىك) و گىـەدى (گـەدە) يــان رەگناسىي توخمی وشه گهلی «مهتیه، مازی، کهرگه، ههشمه، تاتمه، ژهرهژ، مووسای مووسموه، مارای، ههوهر، ههرمان و رهنگه سهدها نموونهی تریش ...» لمه گهال هاوسهنگه ســۆرانيهكهى «پــوور، پــشت، مريــشك، ورچ، بــاوك، كــهو، ئهخــهوم، شــكاندن، کاسهوکهوچك، كار و...» به كام ريّساي زمانــهواني، دهنــگ و تــوخمي ئــهم واچــه و دەسە واچەگەلە لينك نزيك بكەينەوە، كە لە يەك تەبار و لە يەك رەچەلەك و لە يەك رهگهز بچن - رهنگه لـه داهاتوودا تو څگهلیکی زوانی پیناسه بکرین و جهخت بکهنـه سهر هاوتهبارى ئهم شيوه زوانانه و ئهم گريمانهى ئيمه رهت بكاتهوه - . ئەلبەت من لـه (ژیرخان) ی زوانهکهدا که بریتییـه لــه ناخوداگــای کــۆیـی و نهتــهوهیی، هاومــاڵـی و هـاوخیزانی ئەنــدامانی بنەماڵـــهی كــورد بــه گــۆران و ســـۆران و كورمــانج و زازا و چیترهوه ... نکولی و حاشا ناکهم. به آم سهرهرای ئهمانه وهك واقع که لــه گــه ل ئــهم زوانیه همنو و کهیه دا ئه ژین دهبینین له فره ریسای زوانه وانیدا جیاوازن، دهیها هەوڭبدرى بۆ پیناسەكردنى رەھەندە میژووییەكانیان، ھەول بدریت بــۆ كۆكردنــەوەى توخمه هاوبهشه کانیان، بز دارشتنی تیشکزی ههمه لایهنهی ههیکهلی هندیسی زوانسی كوردى لــه ســهر قهوارهيــه كي يــه كگرتووي جوغرافيــايي و. . . هاوفهرهــهنگي (ئارەز ووشارىك بۆ كورد).

ج: رەوتى مێژوويى زوانى كوردى ھۆرامى:

١ – پيش ئيسلام:

نزیك به ۱۰ تا ۱۰ هدزار سال به ر له زایین، له سه ر زهمینی (ئاری) كاندا، ئال و گوری كهش و ههوایی روویداوه. له و چاخه دا، كاتی سه هو لبه ندان و ته نانه ت كاتی لیزمه بارانه به گوژمه كان كه و نساری نسه ده دا كوتسایی پیسدی، دوخی و شسكیتی دیسه پیسه ده كه تا ئیستاش به رده وامه. له ئاكامی كهم بوونه وه ی باران ئاوی رووباره كان و چومه كان، ئاسایی بوونه وه. مروقی بسه ر لسه میشروو كسه لسه ئه شسكه و ته كاندا، پسه نای گرتبوو، ها تسه که در در و وسست كرد. هدا كولینی

ئهشکهوته کانی «پیده» له کیّوه کانی به ختیاری له باکووری روّژناوای شووشته رئه م وته یه ده چه سپیّنی. ئه گهرچی هیّشتا به شیّوه ی عهمه لی و به ربالاو کاری هه للکوّلینی کوّنینه ناسی له هزرامان نه کراوه، شویّنه میّژووییه کان زوّربه یان ده سنه خوارده ماونه ته وه، به لام به پیّی هه ندی و ته ی میژووناسان، هه رئه و کارانه ی که کراوه ده توانی، جه خت بکاته سه رههوه لین دیارده ی یه ک جی نشینی و گیرسانه وه، و سهرپه نا درووستکردن و ده ست بردن بر سروشت و دروستکردنی که ره سه له به درد

ئەو بەلگانەي كە لە چاخى پېش مېژوو لە ئاقارى ھۆراماندا بــە جېمساون چــەند ئاسةوارى ميزووييه كه ئهويش زادهى ئهو ههولله تويزهوانيانهته كمه تما رادهيمك لمه زەمىنەي كۆنىنىـ ناسىي ناوچـەكە كـراوە. تەيۆلكـەي (تيانــە) لــه ٢٦ كيلـۆمــەترى رۆژاواى كامياران بە ھۆي كەشىفى پارچىە سىوفائىي نەخىشكراوي يىيش لىــە ميـّــۋوو دەتسوانىن بايسەخىنكى ھسەرە زۆرى ھسەبىن بسۆ ناسسىنى بسارى ئساركىئىۆلىۆژى ھۆرامسان و ناوچـهکه. میّـــژووی ئــهم پارچــه ســـزفالگهلـه دهگهریتــهوه بـــز هـــهزارهی چــوارهم و كۆتاييەكانى ھەزارەي پينجەمى پيش زايين، يانى حەوت ھـەزار سـال بــەر لـــە ئيــستا. ههروهها تهپهی (توبرهریزه) له یهك كیلومهتری باشووری كامیاران بو ناساندنی چاخی (مس)، یان نووسراوهی (کهتیبه) ی (تهنگیوهر) لمه ۰۰۰ مهتری گوندی تەنگيوەر ھەر لـە ناوچەي كامياران كە سەر بە ھۆرامانــە، ئــەم نووســراوە بــە خــەتى میخی و زوانی ئاشووری نووسراوه و شهرحی یادگارانهکانی یاشــاکانی ئاشــوره کــه پهيتا پهيتا هيرشيان كردوته سهر هورامان، له وتارى ليكدانهوهى (نورومون) ناماژهم داوهته ئهم كارهساته. قهبالله (بنچاخ) هكاني هۆرامان پاشماوهي چاخي ئهشكهكان كــه بایهخیکی ئەوتۆیان ھەیە بۆ روونکردنەوہ ھەندى چــەمکى زوانــەوانى و بــارى بزاڤــى نووسين و ژيار له هۆرامان ههر لهم وتارهدا ئاماژهيه كيان ئهدهينيّ.

ئه شکهوتی (شانه دهری) کونترین ئاسه واری بسه جینماوی نیسته جیبوون و روونکه رهوه ی فهرهه نگ و شارستانییه تی ئه و مرؤ فانه ته که له ویدا ژیاون، بسه گشتی

بۆ شارستانىتى كورد.

به گویره ی ناوه روز کی نهم ناسه و ارانه میزویی و کونینه ناسییه، لهم جاخه دایه که مروق پیده نیته چاخیدی نیه ناوه را به تایسه ت نه و شوینه ی که به روزهه آلتی ناوه راست ناوی ده رکر دووه، هه ر له سه ره تاوه، جیّگای لانکه و سه رهاله دانی زوربه ی شارستانیه ته کان بووه وه ك: بابلیسه کان، ناشو و ربیه کان و ئووریسه کان، عیلامیه کان، ماده کان و گووتیه کان و لوولوویسه کان، مانناییه کان و ...» (٦) که بینگومان نسم پینج شارستانیه ته ی دوایی، کور د بوون و هزرامانیش بیشکه ی شارستانیتی کوردستان بووه.

به وتهی میزوو نووسان، «تا سهرهتای ههزارهی بهر له زایین له روّژناوای ئیّران (کوردستان) به عیلامی قسهیان ده کرد. له بارهی میّرووی زمانی ماده کانهوه، به داخهوه جگه له چهن هه لکوّلین، له ته پهی حهسار (نزیك دامغان) و ته پهی «گیان» نزیك نههاوهند، ته پهی سیلك نزیك کاشان و گوی ته په نزیكی ورمیّ، به لگه گهلیّكی تر به دی ناکریّ». (۷)

کۆنترین ئاماژه گەلیکی میژوویی به دوو نهتهوهی ماد و پمارس، لمه سمالنامه کانی یه کینک له شاکانی ئاشووردا هاتووه که له سهفهره جهنگییه کانی خوی لمه ناوچمهی «زاگروس» له گهل ماده کان، تیک هه لنجووه. (۸)

لسه سساله کانی ۸٤٤ و ۸۳٦ پ. ز، بسهم دوو نه تسهوه «پارسسوا» و «مسادای» و تراوه. پارسه کان و ماده کسان خزمایسه تیبان پیکسهوه بسووه «لهسسه ده کانی حسهوت و هه شتی پ. ز به پنی گهشه ی جو غرافیایی، هه ریّمی زمانی مادیش په ره ی سسه ند. هسه نهم خاله بوو به هری یه کگرتنه وه ی خیله کانی ماده کان». (۹)

مورتهزا راوهندی له میزووی کوّمه لیسه تی ثیّران بسهرگی یه که مسدا، لسه بساره ی (دهوله تی مانناکانه وه) ده لیّ: «قهومی ماننا که ناوهندی حکوومه ته کهیان، کور دسستان یان له پیّده شتی با شووری گوّمی ورمیّ بووه».

«ریسچارد فسرای» بنه چناو کسردن لنهو سهرچناوه ناشبوورییه کان، لنه بنارهی

مانناكانهوه دهلّي:

«ماننا، نه ته وه یه که یک که الله که ده و هم و در و خیل بووه، که له نووسراوه و هم نور و خیل بووه، که له نووسراوه و هم نوراوه کانی «ئورارتو» به یه که دهوله ته یا پادشا ده یان ناسس. زمانه که شیان رونگه به عیلامی بووبی به نام هیشتا روون نه کراوه ته وه».

له شتوومهك و كهل و پهليك كه لـه ئاسهوارى كۆنينهى سهقردا بـه دەست هاتووه، پيشاندەرى ئهم خالهته كه فهرههنگ و شارستانيهتىي مادى دەوللهتى ماننا لـه ئاستى شارستانيهتى «ئۆرارتۆ» دا بووه، كه له باكوورى و لـه ئهرمهنستانى ئـهمرۆ، حكوومهتيان كردووه. ماننايهكان به يهكگرتوويى لهگهل هۆزهكانى تـرى مادى كـه همموويان كورد بوون، له تواندنهوهى ئاشووريهكان و گـرتنى «نهينهوا» رۆليككى تايبهتيان بووه.

«گهزنفوون نووسه ری یونانی له کتیبه کهی خویدا (گهرانه وهی ده هه زار یونانی) دا ناوی له کورد بر دووه، له که تیبه کانی ئاشوورییه کانیشدا ناوی له «کوردن کوردن براوه. له کتیبی په هله وی «شاره کانی ئیران» یش ناوی ک له «کوهیارانی کوردن که هه ر به کوردان ئه و تری براوه. (ته به ری) ده نی «ئه رده شیری پاپه کان له کوردانی «بارزنگی یا بارزنجی بووه و کورده کانی بارزنگی یا بارزنجیان و بیزه نجان که به روانه ت یه ک زاراوه یه تا ماوه یه کی زور پاش ئیسلام له ده فه دی «فارس» دا نیشته جی بوون». (۱۹)

و هدر وهها «ابن خرداد به» و «ئیسته خری» یش بسه ته سه ل باسیان لسه سهر کردووه. «کوردۆ» به زمانی ئاشووری به مانای ئازا و لیهاتوو هاتووه و لسه یسه کیک له که تیبه کانی سرجون ملك ئاشوور که به خهتی بزماری ئاشووری وشهی «کوردۆ» یان «کاردۆ» ههر به و مانا هاتووه و دووریش نیسه کسه وشسهی «گورد» بسه مانسای پالهوان و لیهاتوو ههر لهم رهگه بیی». (۱۹)

له پیشه کی لوغهت نامهی دیهخودا دا، (زبانها و لهجههای ایرانی)، دکتر احسان یارشاتر دهلیّ: «زوانه کونه ئیرانییه کان، گرووییک له زمانه هیند و ئورووپاییه کانن که له گهلا ویدا خزمایه تیان همیه، ره گی ئهم زمانانه زمانیک ه که به زمانی کونی هیندییه کان نزیکایه تی ههیه. زمانه هیند و ئورووپاییه کان بریتین له: هیتی، هیند و ثیرانی، ئهرمه نی، بالتی، ئیسلاوی، ئه للبانی، یونانی، تراکییه یی، سه لتی، لاتینی، ته خاری، ژرمه نی و...»

زوانه هیند و ئورووپاییه کان که «ئاریایی» یشیان پی دهوتری، زمانیکه که نیّـوان رهچه لّـه کی نیّـوان و هیندی هاوبهشه، دوو بهشی سهره کی ههیه: زمانه هیندییسه کان و زمانه نیّرانییه کان. » (۱۲)

زوانه ئیرانییه کان، له ناو چهیه کی به دربال و له باشوور به که نه اوی فارس و ده ریای عممان و له روژناوا به نیوان چوّمان (بین النهرین) و نهرمه نستان و له باکوور به کیر گهلی قه فقاز و سارای ناسیای ناوه نه یکیها تووه. له روّژ هه آتی شهوه سهراسه ری نه فغانستان و به شیک فه لاتی پامیر تا نزیکی چوّمی سه ند.

زوان و زاراوه ئیرانییه کان ئاوا پولین ده کرین:

- زوانه كۆنە ئىرانىيەكان
- زوانه ناوینه ئیرانییه کان
- زوانه ئيستاييه ئيرانييه كان
- ١ زوانه كۆنە ئيرانىيەكان:

الف) پارسی باستان: به لگه، که تیبه کانی شاهانی هه خامنستی (۳۴ – ۵۵۹ پ ز) و ز) کونترین (ناریارمه نه) باوه گهورهی داریووشی گهوره (۵۸ – ۲۱۰ پ ز) و تازه ترین نه و که تیبانه: له نهرده شیری سینهه م (۳۳۸ – ۳۵۸ پ ز) که تیبه داریوشی گهوره له بینستوون (نیوان هه مه دان و کرماشان) به خهتی بزماری.

ب) زوانی ئاڤێستا:

زوانی ئاقیدستا، زوان و خمه تی کتیبی ئاقیدستا، ئاخیزگه کمه روزئاوا یان روزژ هه لاتی ئیرانه! ؟ – روزهه لاتی یان روزاوایی بوونی ئهم زوانه باسی زوری لمه سمه ره،

ئاڤێستا کتێیی ئایینی زەردەشت، سەرەتای دەگەرێتەوە بۆ پىز لـە ھەزار ســال پـێش ئـە زایین، كە لـە پێنج (نەسك) یان بەش پێكھاتووە:

سروودی گاسه کان (گازه) سروودگه لیکی ناهه نگدارن، له سهر فررماسیون و پیکها تهی شیعری هینجایی، که له واقیعدا ده بنه کونترین و ره سه نترین پاژیک له یه به یه به ناویستاه به رئیستادا، له لایه نه گورانیبیوان و سترانچ پانه و هی سینگ به گورانیبیوان و سترانچ پانه و هی گورانیبیوان و ده ماوده م و سینگ به سینگ گهیشتوونه ته نه وه ی دواروژ تا ده گاته نه م نه وه یه نیستایش له سهر زاران

گزده کرین، به آم ناوونیشان و شمه کیکی تریان بو دیاری کیراوه و به «هوره» و «سیاو چهمانه» و «لاوژه» و «لاوگ» و ... نیوزه دکراون و نیستایش له قامووسدا پاریزه ری هممان واتا و هممان په یامی کزنن.

یه سنا بریتیه له ۷۲ به ش (فه سل که به ههر فه سلیکیش پیده و تری «هات». ۱۷ هات له م کو مهله، گاسه کان پیکدینن له م پینج به شه دا:

الف) هاتی ۲۸ تا ۳۶ ب) هاتی ۲۳ تا ۶۳

ج) هاتی ۷۷ تا ۵۰ د) هاتی ۵۱ ه) هاتی ۲۵

که ئهم هاتگهله به شیّوهی خوارهوه ریزبهند دهکرین:

۱ – اهونودگات ۲ – اشتودگات ۳ – سپنتمدگات ٤ – هوخشترگات ٥ –
 وهیشتوایشت گات

«سروودگهلی پهنجگانهی گاتا به شیّوهیه کی رهوشههند، گلاله کراون که له دهقه وهرگیّراوه کاندا، ویّرای گلاله برونی لهسهر یهك رهوش، باس له فره جهشنی واتایی و ههلسوو کهوتی زهردهشت ده کات. جار ههیه زهرده شت له حالی بانگهیّشت و موّچیاری خهلکدا، دهنویّندریّ جاریش ههیه له حالّی نزا و پارانهوه و نویّژ کردندا. یان بهتوانج و لوّمه، بو نهیاران له حنی سرووده کان، جار ههیه، موّچیاریکهرانه و فیرکارانهیه و جاریش ههیه حهماسی و پهلامارده ر. بهلام لههه رحالها مالها داره و و شیارکه رهوهیه.

ج) زوانی مادی:

زوانی روّژئاوای ئیران و کورده کان و بندماله ی ماده کانه، له سالی (۸۳۵ پ. ز) له کهتیبه کانی ئاشوور ناو له زوانی مادی براوه، وشه گهلیک لهم زوانه له نینو زوانی یوّنانی و لاتینی دا ماوه تموه. د. جهمال رهشید له لیکوّلینه وهی زمانه وانی ولّاتی کورده واری ل. ۳٦/۳۵، پیّوایه: «له سهرده مه کوّنه کاندا هوّزه کانی ماد، که له لایه ن (هیروّدوّت) هوه نیّوه کانیان توّمار کراوه و ههر وه ها ههمان گرووپه نیّویش له نووسینه میّخیه کانی بیّستووندا دووپاتکراونه تموه کهوه ی بوّ روونکردوین که هوّزی

(ماگ، ماد) هکان لـه ناویاندا سەرپەرشتى لايەنى رۆحى نێو هۆزەكانى تریان كردووه. و ئەو بېر و باوەرە پېرۆزە كۆنانەي ھۆزەكانى ھىنىد و ئورووپايى بــە نىـّــوى (مــاگ) ي ماده كانهوه لـه كاتيكي درهنگدا تۆماركراوه، ئهگەر ئەو نووسينانەي ئاڤيستا لـه بـــارەي مادهوه راست بن، دهبیت زوانی ثاقیستا (به تایبهت گاتاکان) به زوانی ماد بـزانین. بـه پێی تۆمارکراوهکانی پاشایانی ئاشوور دەتوانین به روونی ئاگامان لـه بڵاوبونەوەی ئــەم هۆزانه و لـه گـهـل نیّوی سهرۆکهکانیان بیّت، و کهرهسهیهکی زوانیی زوّری تیایه، بــهـم جۆرە پیزیست ناکات به شوین زوانیککی (مادی) تایبهتیـدی بگــهرین، کــه بــه هــیچ جۆریّك توانای دەستكەوتنی نییه، چوونكه وادیاره زوانی تۆماركاوی مادی كه ئــهمرۆ له بهردهستدایه، تهنها زوانی ئاقیستایه». نووسهر لمه دریدهدا دهلی: ئهمهش نهمه ناگەيسەنى كسە مادەكسان شسيوەيەكى دى يسان نسەبووە. بسە تايبسەتى ئسەو شسيوەيەي دەسەلاتدارانى ئىمپراتوريەتى ماد، مە سەدەو نيويك لــه كــارگيرى دەوللەتەكــەيان بــه کار هاتووه، بهڵام لـه بهر ئهوهی زوانی ئاڤێستای کۆن چهند دهقێکی خزمـهتکراون و پاریزراون (لـه گهل ئەوەشدا گۆرینیّکی دیاری به سەردا ھاتووە كــردار و ئامرازانـــهـی زوانی ئافیّستا که به ریّگـای پـیرۆزی یـان لــه کوردیــدا ماونهتــهوه و پیّوهنــدیان بــه شیّوهیه کی زوانی (ماد) یهوه ههیه، دهبیّت کهوتبیّنه ژیّر کاریگــهری زوانــانی پــارس و پالـەوى ساسانى. ھەر وەكوو دىاكۆنۆف دەلـى: ئەم زوانى ئاڤێـستايە گــرنگــرىن زوان بووه له مادی کزندا، بایسه خی بسووه و پیره نسدی بسه زوانسه هیندووئورووپاییه کانسهوه ههبووه، و نابیّت ئهم زوانه به زوانی پارسی دابنریّت، که زانراوترین زوانی ئیرانییه.

نه و تیکه آوییه ی وشه نیوان مادی و پارسی دا وایکردوه به یه ک زوان بزانرین. له راستیدا زوانی پارسی کوّن (هه خامه نشی) زوّر سوودی له زوانی مادی وه کوو زوانیکی ئایینی پیروّز بینیوه، چوونکه هه در له سهده ی هه شته می پ. ز ماده کان ده سه آلتداریی خوّیان به سه ناو چه کانی روّژاوای ئیراندا نواندوه، له پال نهوه ی که زوانی ئیین بووه و پاشان بوّته زوانی ئیمپراتوریه تی ماد.

بهلگهی بهرچاو لهم زوانه له ئاسهواری ههخامهنشیدا ماوهتهوه وهکوو:

Mitra (شساه) Vazraka (گسهوره، بـزرگ) Baxtris (بـاختر، بلـخ) Xsayaiya (مهر) ، zure (زوره، زۆرى، Braizmen (پيرۆز)، Baga (خودا) كه همنـديّكيان لــه ناو زوان كوردى ئەمرۆدا بهكار ديّن.

زوانه کوّنه ئیرانییه کان (به تایبهت هورامی) له گهل زمانی کوّنی هیندوستان، زمانیکه که سرووده کانی «ودا» ی Veda پیّنووسراوه خزمایه تییه کی ئــهوتوی ههیــه، زوّربهی کردار و پاشگر و پیّشگره کان و وشه کان وه کوو یه کن.

ریزمانی زوانه کوّنه ئیرانییه کان (به تایبهت ههورامی) له گهلاّ زمانه کوّنی هینــدی و ئورووپایی خالگهلی هاوبهشی ههیه بهلّام له گهلاّ ریّزمانی ئیّستای فارسی جیــاوازی بهرچاوی ههیه.

بق ویّنه له زمانه کوّنه ئیّرانییه کاندا، له گهرداندنی کرداره کان (صرف افعال) و ناوه کان و جیّ ناوه کان زهمینه یه کی بهربلّاو و تاییه تی وجودی ههیه. له ریّزمانی ههورامیشدا ههر وهها.

گەرداندنى ناوەكان بۆ نێر و مێ:

هۆرامى سۆرانى

كورهكه ئاماوه كورهكه هاتهوه

كناچهكن ئامينهوه كچهكه هاتهوه

- آن گاو نر مي چرد، آن گاو ماده مي چرد مرغ دانه مي چيند، خروس دانه مي چيند **سهرنج**:
- دهبینین لهفارسی و کوردی سۆرانیدا، ئهم رهگهزهزمانیه پیکهوه گونجانی نیر
 و می -، ئهگهرچی له یهك خیزانن، پیرهو نهکراوه.
- لهوه ریای لهوه ریق، ره گهزینکی سه ربه خویه، نیشانه ی به رده و امی کرداره که له
 خویدایه، به لام، ئه لهوه رین، هاوسه نگی (می چرد) ه له فارسیدا.
 - ۲ زوانه ناڤینه ئێرانییهکان: (سهدهی چوارهمی پ ز)

ئهم جوّره زوانانه لـهسـهر ئهساسی لیکـــچوونی دهنــگ و ریّزمـــان و واژه بــه دوو جوّر دابهش دهکریّن:

الف) دەستەيى رۆژئاوايى ب) دەستەى رۆژھەلااتى

زوانی کونی فارسی و نهویستایی و مادی و فارسی نافین (پههلمهوی) و پارتی و فارسی هاوچهرخیش سهر به دهستهی روزئاوایین. و همهر وهما زمانی همورامی لمه گرووپه زوانیه ته. به لام، زمانی سغدی، سکایی، خوارهزمی، اسی سمهر بمه دهستهی روزهه التن.

زوانی پارتی، ئمهم زوانمه بمه پینی و تمهی زوانمه وانان، زوانی قمه ومی پارتمه لمه قه ومه کانی باکروری روّژهه آلی ئیران، زوانیکه که لمه چاخی نه شکانییه کاندا، با و بووه، لمه زمانه دوو دهسته ناسموار بمه جی ماوه: یمه کیک بمه خمه تی پارتی کمه ریّنووسیکه لمه نارامی، و هی تر بمه زوانی مانموه ی و ریّنووسی مانه و یمه کمه لمه دیروسی سووریانیه وه گیراوه.

زوربهی هه لکنراوه کانی شاهانی ساسانی، ویزای به زمانی فارسی نافین به زمانی پارتیش نووسراون و همه به زمانی یونانی. کونترین شه ئاسمهواره، قه والله کانی هورامانمه کمه بنو ساله کانی ۸۸ و ۲۲ و ۲۱ ی پ ز ده گه ریسموه، لمه چاخی «فه راتیش» یان فه رهادی چوارهم، کمه سمی دانمه پیسست بوون سالی ه ۱۹۰

دوزراونه ته و له ته نگیبه ری ژاوه رو له لایه ن دو کتور سه عید خان گهیونه ته ده ست پر قفیسور «ئیلیس منس E. H. Mins و کاولی A. Couley، ئه مقه والآنه، له باره ی کرین و فروشتن و مامه له وه بووه، که هه م ناوی کریار و هه م ناوی فروشه رو ناوی شاهیدان، نووسراوه. ئه و قه والآنه، به پنی و ته ی د. پ. خانله ری، محه مه د ئه مین هورامانی و دو کتور جه مال ره شید، به دوو زمانی یونانی و په هله وی وه رگرته له نارامی (هوزواریش) نووسراون که هه ندی واژه و ده سته واژه ی هورامی ئیستای تیدایه:

وهکوو: مهی وان، زهرِین، زهرِ = بوون، رهزهوان، ههمه) ، ئیك، یـهك، چـش، چاره.

بۆ رانانكارى (هەڭسەنگاندن) ى زوانى كوردى هۆرامى و سۆرانى لـهگەل پــارتى و فارسى ناوين و فارسى ئېستاى ئېران، چەند وشە دەخەينە پال يەك:

ھۆرامى	سۆرانى	، پارتى	فارسى ناوين	فارسى ئێستا
zanay	zanin	zan	Dan	دانستن
zel	dil	zird	dil	دل
Şalyar	Şehryar	sehrdar	sehryar	شهريار
gonah	gonah	vinas	vinah	گناه
zivay	ziyan	zivanday	zindegi	زندگی
kur	kur	pus	puhr	پسر
bere	der	der	der	در

درەختى ئاسوورىك

یه کینکه لسه بهرهه مسه کانی زوانسی په هلسه وی نسافین چساخی ئه شسکانی، کسه لسه ناوه رز کدا هه فیه په نیوان دارخورما (هیمای ئاسووری) و بزن (هیمای بی په روایی

ئاييني زەرتەشت) بە شىعرى ھێجايى (دوازدە ھىجايى) لـە شاعێرێكى نەناسراو، پێكھاتە له ۱۲۱ بهیت شیّعر (۸۰۰ واژه)، تهنیا دهقیّکی پههلهوی باکووره و به وتهی بههار له گەل پەھلەرى باشرور جياوازى زۆرى ھەيە. ئەم ھەلبەستە لـــه لايــەن «جاماســب جى» لـه رووى دەسنووسەكانەوە كۆكرايەوە و پاشان لـه لايەن رۆژهــەڵات ناســانێك وهك: بلوّشه، ئوّنوالا، سيدني ئيسميت، بنوهنيّست، هنينگ و... كهوته ژيّر باس و شیکاری. له لایهن محهمه تهقی بههار و دو کتور فهرهاد نابادانی و دو کتور ماهیار نوابی، ئاوانووسی و شیته لکاری کراوه، هه ندی واژه و دهسته واژهی هورامی ئیستای تيدايه، شك لهوه دا نيه كه به پني بهراوردكاري ئهم دهقه، زواني ئيستاي هورامي ياشماوهي ئهم زمانهته كه درهختي ئاسووريكي پينووسراوه. ئهم دهقه ويراي نــاوهرۆكى ئــهنة ويۆلۆژي (مــهردم شناســـي) لــه روانگــهي فيلۆلـــۆژي و زوانهوانييــهوه بــــۆ روونکردنهوهی دهراوی میژوویی بز ئیمهی کورد گهلینك به پیزه. به رۆچوون لـه نیّو ئەم دەقا و خستنەرووى توخمەكان بۆمان دەردەكەوى كە زۆربەي دەنگەكان و توخمــە زوانبیــهکان لــه گــهل تهشــك و واتــای زوانــی هــۆرامی ئیــستادا هاوســهنگ و هــاو رهچه له کن. بغ وینه دهنگی (۷) لهم زوانه دا که دوایی له فارسی نوی و سورانیدا به (ب) دهگوردری، به لمام ئیستاش له زوانی هورامیدا به کار ئــهبری: (وه لُــگ، وهرگ: بەرگ – وينى: ئەبىنى، مى بىنى – وەرە: بەرخ، بەررە – وەســێن: بەســە، ســۆرانى و فارسی – وههار: بههار سۆرانی و فارسی – وهراز: بهراز). زوانسی ئسهم دهقسه زوانسی پههلهوی پارته کانه، زوانیّك که تایبهت به زوانی شاره که دهسه ڵاتدارن لهویّدا حاکم بوون، یه هلهوی یانی شار. بیگومان زوانی هورامیش یاشاوهی ههمان زوانه، ئیستایش واژهی «پاله» له هۆرامانا به مانای (شار) تۆمارکراوه. شوینهواری میــژوویی زۆرمــان ههیه لهکوردستان و هورامان بـهناو «پالـه». بـو نموونـه لـه نزیـك ئـاوایی (دزلـی) شوينينك هديه به ناو «كلكهو يالمن».

رهحمه تى به هار له كتنيى سبك شناسيدا له لاپهره ۱۰۸ دا، دهلّى: زوانى دره خـــى ئاسوريك، پالموى ئەشكانىيە، ئەم زوانه تايبهتى ئازەربايجان، خوراسان، كوردســتان،

نهسفههان و نهرمهنستان بووه. نموونهی واژه و دهستهواژهی هاوبهش نیّوان نسهم دهقه و زوانی هوّرامی:

ئەز (مـن، ئـهم واژه لـه شـاعيّرانى گۆرانـدا نموونـهى زۆرە بـه تايبـهت شـيّعره كۆنەكانى سەيدى هۆرامى:

ئەز ئورۆمۆن مەكانى بىي وڭاتىم

سەرو پیری خوای گیرەن خەڵاتم

بهشيّك لهو دهقه:

- درختی رسته است تراوشتر اسوریك (۱۵)

درهختیّك رواوه سهراسهر كشوهرى ئاسوورى داگرتوه

- بنش خشکست، سرش هست تر

بنی وشکه و سهری تهر

ورگش نی ماند

بهرگه کهی (گهڵاکهی) وهك نهیه (قامیش)

برش ماند انگور، شیرین بار اورده

بهری وهك ههنگوور شیرین

- مرتومان وينا، انم درخت بلند

خەڭك دەبينن ئەم درەختە بەرزە

۲ – ریبازی زوانی هورامی پاش ئیسلام:

الف: هەڭبەستى ھێجايى ھورمزگان:

به وتهی «تهقی بههار» دهقیکی چهن بهیتی ده برگهیی، له نزیکی شاری سلیمانی كوردستاني باشوور، دۆزراوەتمەوە. لىه لايمەن دوكتور سمەعىدى كوردستانىيەوە، گهییوهته دهست نهو و پاشان بر تویژینهوهی زوانهوانی گهیشتووهته نوروویا. مامزستا رهشیدی یاسمی وه کوو به لگهیه ك له کتیبی (کرد و پیوستگیهای نژادی او) بو کونیه تی زوانی کوردی باسی کردوه، همهر وهها مامؤستا عهلائمهدی سمهجادی ئمهو یارچمه هه ڵبهستهی لـه میزووی ئهدهبی کوردیدا تومار کردووه. د. جهمال رهشید لــه کتــیّـی ليْكۆڭينەوەيەكى زمانەوانى... ل. ١٦٥ دا دەلىن: «ھەندى نووسەرى تريش لـه كتـينى خۆياندا باسى ئەم ھۆنراوەيانــەكردووە، بۆيــە بووەتــە سەرچــاوەيەكيش بــۆ مێـــژوو و ئەتنۆگراف نووسى رووسى بە ناو «ڤلچىڤسكى» كە بڵێت: «ئەم ھۆنراوە لـە ســاڵانى بیستدا له ناوچهی سلینمانی دوزراوه تهوه» و به شیوه یه کمی دریژتر باسی نهو رهوشتانه ده کات که پیوهندی به دهقی هزنراوه کهوه ههیه. ههر وهها «رؤدینکز» ئهم هزنراوهیه گۆريوەتە سەر زوانى رووسى». تويىۋەرانى ئەم دەقە سوورن لـە ســەر ئــەوەى كــە بــە سەر ييستە ئاسكىنك نووسراوە. بىگومان ئەم دەقە، پېگەيەكى ئەستوورە بـۆ ســەرەتاى سهرهه لدانی، شیغری نویساری کوردی. بو ئهوهی هه لگری توخی «کوکه» پرەنسىپى رەسەنايەتى مۆسىقاى شىغرى كوردىيە.

هورمزگان رمان، ئاتران كوژان

«ئاورگەكان، كاولبوون، ئاورەكان كوژانەوە»

وينشان شاردهوه، گهوره گهوره كان

«گەورەكان و پياوچاكان خۆيان شاردەوە»

زۆركارى ئارەب، كەردنە خايوور

«زۆركارە عەرەبەكان، كرديانە خاپوور»

گنای پالهبی، هدتا شاره زوور

«له گوندی پالهوه هدتا شاره زوور»

شدن و که نیکان وه دیل به شینا

«ژنان و که نیشکانیان به دیل گرت»

میرد ئازا تلیی وه رووی هوونینا

«پیاوی ئازا له ناو خویندا ده تلیا»

«ووشت زهرده شره، مانو وه بی که س

«رهور شی زهرده شت بیکه س مایه وه»

«هور مز به زه بی به هیچکه سدا نه ها ته وه.»

«هور مز به زه بی به هیچکه سدا نه ها ته وه.»

تایبه تمه ندیه کانی شه ده قه که کوکه له

تایبه تمه ندیه کانی شین که کی که کی که کان کان که کان کان که کان کا

۱ – ساکاری روخسار و واتا که بهڵگهیه که بو سادهیی زوانی ئهو کاته.

۲ - پاراستنی پرهنسیپی تو خمی نه غمه - کرکه - «هیجایی بوون» کیشی په نجه ی دهپرگهیی که جهوههدری زوانی «خیرایی دهنگ، Intensite و ته کیه، Accent» رموتیک بووه له گاتاکانی ئهویستا دهستی پیکر دبوو و له ده قه کانی په هلهوی نافیندا رهنگی دابوویه و هورمزگانیش بوو به پردی نیوان پیش ئیسلام و ئورامه نی باباتایه رپاشان یارسه کان و بیسارانی و مهولهوی و شیعری هاو چه درخ.

۳ – بهرجهسته کردنی سهروا بۆ دەربىرىنى هەسىتى ناوەكى و رادەى دەلالسەتى
 بەيانى پەيام كە خەسلەتئكى مۆسىقايى پىئش ئىسسلام بىووە و لـــە ئــەدەبى عەرەبــەوە
 وەرنەگيراوە.

په کارهینانی مهسنهوی که فر رمینکی رهسهنی ئارییه و موناسیبه بو فهزایسه کی رهوایی و رهها و ئازاد له وتنهوه دا، دواتر دهبیته نهریتیك بـ و هونینه وهی شاعیرانی هورامی.

روخسساری نارکسائیکی واژه و دهسستهواژهی نسهو دهمسه: هورمزگسان (ناورگهکان)، ناتران (ناورهکان)، گنا (گوند)، شهن (ژن)، کهنیکانه کهنیشکهمان)، بهشینا (گیران)، هوونینا (خویدین)، بهزیکا نهیکا (بهزهییان نههات).

۲ – رەنگدانەوەى بارى ھەستەكى و دەروونى لىه ھەمبەر شالاوگەران بىه
 لەحنىكى حەماسى – خۆراگريانە و بەرگريانىه و يادەوەرى و پىنداگرى ئايىنى ئىەو
 دەمە.

ب: ماریفه توو پیر شالیاری: پیر شالیار

لـه موغه زهرتوشتییهکانی هۆرامانی تهخت بــووه، هــهڵگری ههنــدێ ســرووت و تقوسی ئامۆژگاری و ئەخلاقی تەنانەت نهێنی:

گۆشت جەواتەي پىر شالىيار بۆ

هۆشت جەكياستەى زاناى سيمبار بۆ. ..

له شویّنیّردا باسم له سهر ئهم کتیّبهو پیرشالیار و جهژنی پیرشالیار لـه وتاریّکــدا به ناو «کوردستان، هۆرامان، پیرشالیار» کردووه ئیتر دووپاتی ناکهمهوه.

ج: ئوورامن يان فههلهويات (پههلهوياتي) باباتاهير، سهدهي چوارهمي كۆچى:

 بەعەرووزى لەقەڭەم بدەن بە ھەڭە «عەرووزىيان» ناوبردووە.

ئەز ئوورمەن مەكانى بىن، ولاتىم سەر و بىرى خواى گىزەن خەلاتى برۆ دەرويش لوو سەيرۆ ولاتۆ نەنىشتۆ ھىچ ولاتتۆنە، نەساتى لوو ژيوار مەبوو شىتتوو نىشاتى نىشاتى شىروناش عەيش و نىشاتى نىشاتەو كاكە بارۆمى خجلنۆ

خەميّش بەرگىم پەۋارەش بۆ خەلّاتم ... ديوانى سەيدى ل: ١٣

ویّروی چوارینه تومار کراوه کانی بابا تاید، ماموّستا موجته میندوی له موّزه خانه قونیدی تورکیدا، چهند پارچه شیعر و چوارینه ی به زمانی کوّن دوّزیوه تدوه که ده گهریّته وه برّ سهده ی نوّههم (۸٤۸) به ژماره ۲۵۲۱ که دوکتوّر میّهردادی به هار لهسهر ئهم چهند چوارینه باسی کردووه و به رای خوّی ئاوانووسی کردووه و ماناکانی لیّکداوه ته وه که به هوّی نهبوونی شاره زایی بهسه ر خویّندنه وه کی ده قه کاندا و نه زانینی زمانی هوّرامی، تووشی ههله هاتووه که نهمه خوّی مه جالیّکی تاییه تی دهوی، که لیره دا ناره خسیّ.

به آم لیرود ا ئاماژه ئهدهینه وه، شهش به پتیه کهی که دهقاو ده ق، زمانی هزرامیه: زارجه م دی و هرایی مورج ئه دخورد

«کەويتکم ديت، خۆراكى ميلۇرەكانى دەخوارد

مورجانی دو دهستی وه خودا دهرد میّلوورهکانیش، دهستی نزایان بۆ خوا بەرزکردەوە

> ناگههان بامد ئان بازو داری کتووپرّ بازیّکی راوچی بهدهسهڵات هات و زارجهش کوشت و موران زارج ئهدخورد

کهوه کهی کوشت و نهم جار میلووره کان، کهوه کهیان دهخوارد دالي جه ئەلۇ ەند كۆھان كەرد يەرواز هەلۆپەك لە بەرزايى كيوى ئەلوەندەوە ھاتە فراندن بازش بكوشت و خونش پاك وا خوهرد بازهکدی کوشت و خوینهکدی هدموو هه لمژی بامهد نهچیرهوان دهردین و دایین راوچی بی رەحم و قین لـهدلٚیش، پیاگهیی به وه کدهش تیر و دال نه ژکار با دهرد تبریکی هاویشت و هه لوکه ی خست. بشه نهچیرهوان دهستت و چادهست برو راوچی، دهستت خوش بی چ ئينەت بەدكەرە ئەژكار با دەرد ئهم بهدكارهته لهكار خست به نامي نهشيي ئينه وهدكه من كهرد ئهم كاره دزيوه كه من كردم نابيته هوى ناوداريم به من هدر ثان كدران هدر وهد كه من كدرد ههر كاريّكم كرد ئهوانيش به مني ئهكهن.»

(از ماست که بر ماست) (۱۷)

لهم بارهوه ئاماژه ده کهین ئهو به لگه زانستییه لـه زاری خـودی د. میّهــردادی بههار، زمانهوان و ئوستوورهناسی توکمهی ئیّرانی لـه کتیّنی: جستاری چند در فرهنگ ایران، ل: ۲۷۹ – ۲۲۷

ده لنی: «ره حمه تی مجتبی میدوی لـه ژمارهی دووه مـی سالنی چـواره می گوفحاری ئهده بیاتی زانکو تاراندا ۲۰ بهیت له شیعره کانی بابه تاهیر چـاپکرابوو – ئـهم چـهند بهیته ی بـوون بهیته که بههار ئاماژهی پیده کات – که بریتی بـوون

له دوو پارچه سی بهیتی و شهش بهیتی و ههشت دووبهیتی. لمه نمه چمهند شینعرهدا، جگ له دوو دووبهیتی نهویش به جیاوازییکی نهوتنوه، له ناو دیوانه کمهی بابات اهیردا نین. به آم نهم شینعرانه به ژمارهی ۲۵۲۹ له مززه خانهی قونیه دا بمه به رواری ۸٤۸ تنرمارکراون.

بهراوردکاری ئهم شیخرانه و ئهوانه ی له دیوانه که ی بابادا هه ن دهرده که وی جیاوازی زهمین تا عاسمانه. ههر چهن لهم ده قه ره سه نانه نموونه یان نییه له هه ویل دا، به لام به تویزینه و یه کی ته نانه ت مامناوه ندی زوانه وانی ده رده که وی که سه رجه می دیوانه که ی باباتاهیز که گوایی هی ئه وه ، ئالزه و گرماناویسه. به ده سه ده سه و به بوونی ئه م نموونه شیخرییه ره سه نانه ، ئیمه ی تویزه و ان یاری ده دات که دیوانه که ی بابا له سه ریزه ره ان نیزه ران (کوردی) ، به تایسه تزوانی پاله وانی و یاسای گورانکاری لهم زوانانه دا و به چاو کردن له ده قه نووسراوه کانی ده وره ی نیسلامی روزاوا – با کووری روزاوای ئیران یانی کوردی ، به راورد کاری بکه ین تا ئهم دیوانه له به ندی ده ست تیوه ردانی به ئه نقه ست و ئاشکرای هه ندی که ته نیا مه به سیان به فارسی کردنی ئهم دیوانه بووه ، رزگاری بکوی که شهم گوره پانه ییش سواره ی چاکی ئه وی ». ئه مه به لگه یه کی حاشا هه لنه گره بو چه سپاندنی هورامی بورنی دیوانه که ی بابا تایه ر

د: كتێِيى سەرەنجامى يارسان: سەدەى شەشەمى كۆچى

کتیّبی ئایینی ئههلی حمق، له لایهن سولتان سوهاك له سالّی ۷۸۵ ه نووسراوه، به هوّنراوه و پهخشان، نزیكه به ۸۰۰ سال میژووی توّمار كراوی پهخشانی هوّرامی. (۱۸)

ه: سەقامگیر بوونی جەوھەرى مۆسیقاى (كركه) نەغمەي هیجايي

له سهده ی یازده ی کوچی مانگی (هه قده ی. ز) کوچیدا، قوتا بخانه ی بیسارانی لسه سهر پرهنسیبی رهسه نایه تی نه خمه ی شیعری برگه یی (هیجایی) و جه و هه ره موسیقای رهسه نی شیعری کوردی هورامی پیداگری کرد لسه لایسه ن شاعیرانی نسه و هی دو ایسی

خانای قوبادی (سهده ی ۱۸. ز)، وهلی دیّرانه (س. ۱۸)، سه یدی ههورامی (س. ۱۸ و ۱۹) به تاییه ت مهوله و عهودلّا به گ و و ۱۹) به تاییه ت مهوله و عهودلّا به گ و میرزای پاوه یی و خدری هزرامی و مه لا پهریّشان و... پیّره و کرا، سم رهوته موّسیقایی و جهوه رهه ره شیعریه تا نیّستایش هه ر بهرده امه، نه لبه ت به هه نه دی جیاوازی همه و که یه و که دری که خوّی که شیعری هاو چه رخدا، ده بینیّته وه.

ژێدەر:

۱ – فصلنامه پژوهشی فرهنگی فرهنگ مردم ایران و جهان، ش. ۱ سال ۸۲ صص ۶۷ – ۳۷

۲ – هدمان سدچاوهی پیشوو

٣ – سرود خزان، عادل محدمه دپوور

ځ - تاریخ فرهنگ ایران، دکتر مهرداد بهار

٣ – تاريخ اجتماعي ايران، مورتهزا راوهندي. ج. ١

۷ – ههمان سهرچاوهی پیشوو

۸ – ههمان سهرچاوهی پیشوو

٩ - ادب پهلواني، محمد مهدي مؤذن جامي

١٠ - سبك شناسي، ج. ١ محمد تقى بهار، پاورقى

۱۱ - رك. اصطخري، فـصل فـارس، طـبري، ج٢ فـصل سامانيان، تـاليف دكـتر الساميه، تـاليف دكـتر اسرائيل، طبع مصر، ص ١٤٠.

۱۲ - مقدمه لغت نامیه دهخیدا، زبیان و لهجیه هیای

- ایرانی، دکتر احسان یار شاطر
 - ۱۳ همان منبع قبلي
 - ١٤ همان منبع قبلي
 - ۱۰ سبك شناسی شعر محمد تقی بهار
 - ۱٦ سرود خزان، عادل محملكور

۱۷ - تاریخ فرهنگ ایران، دکتر مهرداد بهار، آقای جلیل عباسی به پیشنهاد نگارنده در زریبار شماره ۲ مخلیل آقای بهار را تحت عنوان» حقیقت عریان «به نقد کشید. این دو بیتی ها را هورامی اصیل خواند. ر. ك زریبار شماره ۲ سال ۱۳۷۷ صص: ۱۱ - ۷۰

سەرچارەكان:

- ۱ میزووی کومه لایه تی نیران، مورته زا راوه ندی، به رگی یه کهم
 - ۲ سبك شناسى، محممهد تهقى بههار، بهركى لهكهم
 - ٣ سبك شناسى شيعر، محممهد تهقى بههار
 - ٤ يێشه كى فەرھەنگى دێھخو دا
 - حستاری چند در باره فهرههنگ ئیران، د. میهرداد بههار
 - ۳ میزووی تەبەرى، بەرگى دووەم
 - ۷ ئێستەخرى، فارسنامە
 - ٨ تاريخ اللغات الساميه، دكتر اسراييل
- ۹ وهرزنامهی تویژینهوهی فهرههنگی جهماوهری ئیران و جیهان، ژ. ۱ س. ۸۲
- ۱ سروودی خهزان، شیکاری رهخنهگرانهی شیوازناسی بیسارانی، عادل محهمهدپوور
 - ۱۱ زمان و زمانهوانی، رابیّرت. ۱. هال و. محممه رهزا باتنی
- ۱۲ میژووی هۆرامان، موزەفەر بەھمەن سوڭتانی، بە ھەولکى د. نادر كىەرىميان، ۱۳۸۹ نەشسرى ئىخسان.
 - ۱۳ گۆڤارى پەيام يۆنسكۆ، ژمارە ۳۵۹، ۱۳۷۹ كۆچى ھەتاوى
 - ۱ ۲ لیککولینهوهیه کی زمانهوانی دهربارهی ولّاتی کوردهواری، د. جهمال رهشید، به غداد ۱۹۸۸
 - ١٥ سرود خزان، عادل محهمه دپوور، نشر زريبار، ١٣٨١

ئاخیزگهی جوگرافیایی/میژوویی زوانی کوردی و پیوهندی ئهندامی هوّرامی/زازایی و ئازهری کوّن

له پانتای دابه شکردنی جوغرافیای زوانسی یه کگرتووی هه و نه ته وهه که ا، که پخهاته یه که له هه ندی زار و شیره زار، جه ماوه ر به یه ک چه شن و یه ک شیرواز په یه ین کهانه که ناکه ن، له ناو تویژه جوّراو جوّره کانی شه قام و گلیّرگه، ته نانه ت نیّوان: تاکه کانی جقینگه و خیرانه کانیشدا، به پنی روو کردی سوّسیایی و چه شنی دیا و روانسین بو ناسو کان، له واچه کانی خوّیاندا، نه م جیاوازیسه، له ناستی ده نسگ، روالسه ت لیکدراوی تو هم کان و باری کاربردی زوان و مانادا، دیننه سه ر کرده و پراکتیزه کرن.

پلات فرّرمی زوانی کوردیش لـهم ریّسا زوانیه جیاواز نییه. وهك زوانیّکی زینــدوو و ئهکتیو و میّژینهمهند و یاگه و پیّگهدار، خاوهنی بیّچمی رهجهلّـهك و ههریّمی تاییــهت بهخرّیهتی. لـه بهر روّشنایی پیّوهندییه کوّمهلّایهتییهکانیدا، دهبیّ بگاته دوو ئهنجام:

یه کهم: ناسینی ئاخیزگهی سهرهه للدانی (جوغرافیای شیّوه زوانه کان)" که ئــه ویش پهیوهسته به چهشنی کارکردی تایبهتی کوّمه للیهتی و سوّسیایی زوان و تهشــهنهی لــه ده قهره کاندا. دووهم: کهشف و پیّناسهی روّگهی (میّژوویی زوان)، به هاتنه فهشانی رهوهنــدی گزرانکاری واچهکان و توخمهکان لـه رهوتی مهودا زهمهنیهکاندا.

لــه نيّــوان كـــــۆى شـــيّـوەزوانەكانى كورديـــدا، هــيـج كــه جيـــاوازى فۆنــــۆتيكى و سینتاکسی (را زوان، ریزمان) و سیمانتیکی (ماناناسی) له فررماسیونی زواندا دهبینری له بن لقه کانی دیالینکته کانیشدا نهم ناتهبایی و ناهه مسه نگییه هه ست پیده کری. بـ و نموونه له هۆرامیدا، که خوّی پاژیکه له شیّوهزوانی گۆران، ئهم جیاوازییــه گونــد بــه گوند ههست پیده کری. ئه گهر له گوندی (دزلمی) پیسهوه بسهرهو هورامانی تسهخت و لهون و یاوه و... ریکهویت، دهرکهوتی جیاوازی شینوهی وتنسهوهی واچسهکان، دینسه ههست پیکرن. یانی به پنی میژینهی ده فهره کان و هه نسوو کهوتی کومه نایه تی، چه شنی دیای (روانین)، کـارکردی دهنگـهکان و توخـهکان و شـیّوهی پـهیلوای و دهربـرینی واچەرەكان (بېـژەرەكان)، دەگۆررى. بىز نموونە: ئاخيىزگەي (مەخرەج) دەنگى (و، سى) که له (دزلّی) و ههندی شویّنیتر گــزی پیّــدهکری لــه تــهخت و دەورووبــهر و لهــزن (دزاوهر و نوتشه) و ههندی توخمی زوانی پاوه، به (ق، ۷) دهگوردری، واته: تهشکی كۆنىز بە خۆيەوە دەگرېت، بە قەولىي زوانەوان، ئاركىائيزە دەكىرى. بىز نموونــە: لـــە چاوگی لوای، liway (لـه دزلمی و دهره کمی و دهمه یـه و و... لـوه، liwe) یـه، لــه (دزاوهر و نوّتشه و...لـقه، live) یه، یانی فـوّنیّمی «لیّــوی» (و، w) ههرچــی بــهرهو شوینی کۆنىزى ھۆرامان دەرۆيىن بىـە واچــى «لـیـّــوى – دانــى» (ﭬ، ٧) كـــه دەنگیّكــى ياشماوهي ئاڤێستايه، دهگۆردري ئەمە فاكتێكــه بــۆ ئــەوەي ئــەم ناوچــانه بــه ناوەنـــدى سەرھەڭدانى جوگرافى ئەو توخمانە بزانىن، پاشان بۆ دەڤـەرەكانىتر تەشــەنەيان كــردووە یان ئال و گۆر به سهریاندا هاتووه.

یان توخمی (ته کیه، accent) ی برگه له ژاوهرۆدا دهبیّته پرنـسیپی جیاکـهرهوهی شیّوهی دهربرینی واچهکان له گهل باقی ناوچهکانینژی هورراماندا، کـارواژهی (ملـوو، milo، دهچم) له هورامانی ژاوهرودا دهبیّنـه: melo، تهکیـه دهکهویّتـه سـهر برگـهی

دووهم (Lo) به لام له دەربريني دۆخى نێگاتيڤي ئــهو هەرمانــهدا، دەڵــێن: melo، يــان nimelo، تەكىد دەكەرىتىد سىدر برگىدى ئىدودلا (me). ئىدم گۆرانكارىيىد ئىد سىدر عونسوره زوانیه کانیتریشدا دهبینری. به پهیلوای من نهم روو کرده زوانیه خود به خود زوانهوان ههلندهني كه لهم دهڤهرانهدا، باشتر ئاركائيسمي توخمهكان پيناسه بكات و رۆگەى سەرھەڭدانى مىزوويى و پرۆسەى ئىال و گىۆرى زوانىـەوانىيان دەربخــات. بــە لـەونێكيىر دەتوانم بڵێم: دابەشبوونى جوغرافياى زوان، دەتوانى يارمەتيــدەرێك بــێ بــۆ زوانهوان، که بزانی: ههندی تو خمی زوانی له ناوهندیکدا، سهرهتا رسکاون، پاشان بـ ق ئاقارى دەورووبەر بىـ شىنوەيەك ئىـەكتيو و بزاوتــوو و دىناميــك بىـ ئاراســتەيەكيىردا، تەشەنەيان كردووه، كە دەتوانى ھەندى مۆرالى راستەكى مىۋوويى بــ فى ئىلەو مرۆۋانــە، روون بكاتهوه. ئيستا كه شيّوه زواني هۆرامي، لـه ژانرى پهخشان و نووسيندا، كــهمتر پنی بنووس دهکری، تهنیا توانستهکانی لـه چـرِی دهنگهکانی ئاخافتن و تیْکستی شــیعر و گۆرانىدا، قەتىس ماوەتەرە، ئەمە لـه كاتىكدايە لـه مەوداكانى رابردوودا، بۆ ماوەيــهكى دوور و دریژ زوانی رهسمی و حکـوومی بـووه و بووهتـه وهجـاخی نــه تــهنیا گــــۆران، به ڵکوو زوانی کوردی به تێکرا و زوانی ئازهری کوٚنیش، که ئهویش لقێکه له زوانی مادى. پيداچوونهوه به سمهر ئمهم رووكسرده ميزووييسه وا دهكسات كمه ئيممه زوّر بمه ههستيارانهوه، له ديارده كه بدويين، چوونكاى لـهم حالهتهدايـه تيـشكۆى قـهواره و به کگراونسدی راسته قینه ی زوانسی کسوردی، دهبیته زوانحسائی میشروو و واقیعبیسه دەرەكىيەكانى پىكھاتەى زوانى ئەم نەتەوەيە.

بایه خی شیّوه زوان، هیچی له زوانی سه ره کی و ئیستاندارد و ده سته بژیّر نزمتر نید، ته نانه ت (ئیسکیمووه کان و هاتن تاته کان و هزپیه سوورپیّسته کان) که ته نیا خاوه نی هه ندی سیسته می عاداتی گوتارین، هه رچه ند له روانگه ی ئه نتر زپولوژییه وه، دواکه و توون "به لام له ئاستی پیکهاته و سیسته می زوانیدا، کاملن و هیچ چه شنه جیاوازیه کیان له گه لازمانه پیشکه و تووه کانی ئینگلیسی و فه رانسیدا نییه، ئه مه ئال و گرّ و ده سکه و تی روه و نیای (رووکرد) ده سولته ی

فهرهانگی درووست ده کات و ساهره نجام شیّره زوانیّن ده بیّه زوانی پیّوه رو یه کگر تووی نه و نه نه نه ده ده ده ده کانی نافینی نورووپادا، که هیّشتا پروّسه ی ده و نه ته وه بیّن نه هاتبوو، ده و نه تنه ناوچه بیه کان حکوومه تیان ده کرد، زوانی ره سمییان و چالاکیی نفیساریشیان، هه ر نه و شیّوه زوانانه بسوون، که جهماوه ری ناوچه که ناخافتنیان نه سه ر ده کرد. زوانیّك به ناو (نیتالی، نیسپانی یان فهره نسه وی) نه ده ناسرا، به نکوو به راشکاوی و فهرمی ناو له شیّوه زوانی (نوّرماندی، پیکاردی، شامپانی، نئونی، ناستووری، سیسیلی، میلانی، و ونیزی) و... ده برا و به یقین و نفیساریان پیده کرا.» (۱)

بهم وهراییه ویستم ترّمالّی بایه خداری شیّره زوانه کان بکهم و ههندی راستی لهم پیّناوه دا بخهمه روو و بلیّم که چهنده کار دانه وهی شهریّنیان ههیه بو گهیشتن به لووتکهی زوانی ئیستاندارد. زاراوه کان، چمان کهمپ و ژیّده ریّکن، بو حهوانه و و هرگرتنی ترّشه و و زه و گور و توانستی توکمهی زوانی یه کگرتوو، له بهر تیشکی ئهم دانووستاندنه دایه که یه کیّک له پرنسیه ههره مهزنه کانی نه ته وه کهمان که جمیه تی ناسنامه ی فهرهه نگیمانه، رووناهی ترو نیرتر و توکمه تر ده کری خرمه ت به ژیّده ر و کهمه زاراوه کان، خرمه ته به یه کگرتوویی زوانی کوردی.

له بارهی پۆلیننکردنی شیّوه زوانه کانی کوردی، هاودهنگی له نیّوان زوانه وانانسدا نابیّنریّ، چ زوانه وانه رووسی و روّژاو ایسه کان و چ زوانه وانسه کورده کسان" هسه رکام سسازی خوّیسان لیّسده ده ن، یسان زوّربسه ی خوّیسه کان دووپاتکسه رهوه ی پسهیلوای روّژه دلّاتناسه کانن. توّفیّق و هیی زوانی کوردی ده کات به جوار جلّه وه:

الف: چلّی کرمانجی ژوورو (بادینانی، ههکاری، ئاشیتای، بۆتانی، بایهزیــدی) ب: چلّی کرمانجی خواروو (سنهیی، سلیّمانی، سۆرانی، موکری).

> لوری: بەختيارى، لـەكى، فەيلى، كەڭورى، مامەسانى. گۆرانى: ھۆرامى، زەنگەنە، كاكەيى، باجەڭانى.

> > زازایی (۲)

شیّخ محهمه دی خالیش به توزقالی دهستکارییه وه، ئهم پهیلوایسه دووپاتکر دوّت هوه، ئهویش (زازا) به دیالیّکتیّکی سهربه خوّ و تاك داده نیّ. (۳)

لیّرهدا گوران و زازا، لیّکدهترازیّن، پیّیانوایه ئـهم دوو دیالیّکتـه سـهر بـهخوّن و تهنانهت له لایهن ههندیّکیش به کوردی قهلّهم نادریّن. (پهیلوای ق. ئا. ژوکوڤسکی)، و بریّکیش گوران به شیّوهیه کی فارسی دادهنیّن (روانگهی زانای ئینگلیــزی چ. ریــوّ)
(٤)

یان له لایهن ههندی له خاوهن رایانه وه سهله میان (سهلیندراوه)، زوانی کوردی ده کری به دوو لقی سه ره کی: ژوور و خوار. بز هه رکام لسه دیالیکتسه کانی شهم دوو لقب سسه ره کییه بسه پینسی به کگراونسدی کزمه آلیسه تی و فزرماسیزنی فزنز لسزژی (واچه شناسی) و سینتاکس و ریزوان، بایه خ و جیاوازی داده نین. دیالیکتی کرمسانجی و زازا به ههموو شیوازه ناوچه کانیه وه، شیره ی بنه ره تی جیای کزمه آسه دیالیکتسه کانی باکوورن، هه رچی نه وه ی باشووریشه ده کری به سی کزمه آسی بچووکه وه:

۱ - سلینمانی، سۆرانی، موکری که ناویان به «سۆرانی» رۆیشتووه.

۲ – کرماشــانی، گهرِووســی، ســنهیی، کــۆرونی ... بــه کــوردی خــوارووی رۆژههلات ناو دەبری.

۳ – گۆرانى، ھۆرامى، كەندۆلى، باجەلانى زەنگەنــە، كاكــەيى، لــەكى ... كــە
 زاراوەى گۆرانى كۆيان دەكاتەوە. (٥)

بيّ گومان ئەم پۆلـينكردنه ناراستە، چونكاى:

الف: ئهم پۆلینکردنه له سهربهستینه و حهوزهی جوغرافی خوار و ژوور دانراوه، نهك له سهر فاكتی هاوبهشی توڅی زوانهوانی زاراوهكان.

ج: له سهر تهبایی ههندی توخمی زوانی: فونولوژی (دهنگ تسهوهری) و ههنسدی خسلهتی گرامیری و رهچهلهك ناسسی، كرماشسانی و گهرووسسی تهنانسهت تسهردهلانی کۆن به گۆران دەژمیررین و زازا و هۆرامیش که باسسی سسهره کی ئسهم وتارەتسه، بسهو شیّوهزوانهوه پهیوهستن.

كوردناسانيتر (ئا. كريستنس و م. بينيديكتسين) له يرزژهيه كم، هاوبه شدا، كه لـه سهر رازوانی شیّوهی هوّرامی دواون و (زازا و هوّرامی) لیّك نزیك ده كهنهوه. دهلّـیّن ئەم شینوەزوانە بە كاوەخۇ بۆمان دەركەوت كە كەرەسە و فۇنەتىك و زاراوەكانى زۆر له هي ئهو زوانه دهچن كه له توركيا و به شيوهيه كي سهره كيش، له ناوچهى دهرسيم قسهی ینده کریت و به (زازا) ناو دهبریت. به لام به پشت به ستن به راناندنی نموونه ی فارسی و هزرامی، به ناسانی و کهم شارهزاییهوه، له کوردی بوون دهیانـشزرنهوه و ئدم دوو زاراوه به فارسييهوه دهلكينن. (٦) ههن كهسانيكيتريش ههر ئهم سازه ليدهن و هۆرامى و زازا لـه كوردى جيادهكەنەوە: وەك رئۆ. مان، ئــي. ســۆن، د. مەكــەنزى و...) به لَّام دينگاي (روانگه) ههنديّکيتر وهك: (ه. ئابوڤيان، ئ. ژابا، ڤ. شــريّکهر، ب. ليرخ، ف. يوستي، ر. ليسكو، ڤ. ميولـهر و... جياوازه و پييان وايـه (زازا و هۆرامى) ش سەر بە زوانى كوردين. لــه دێنگــاى نووســەرى بەردەســتدا، ئەگەرچــى ئەمانە ھەمويان رەنگە خاوەن پلە و ســەقافەتى زوانــەوانى يــان ديرۆكناســى بــووبێتن" بهڵام نهچوونهته نیّو زهرافهت و قووڵایی باسهکهوه، رهنگه بغ ئــهرکیّکی، سیاسے، یــان کارگوزاری روویان کو دبیته کوردستان و به کورته ماوهیه ک نامیلکهیه کیان لـه سـهر (گۆران يان زازا) يان باقى شيوەزارەكانيىز نووسىيى. ئەمە ناتوانى راسىتىيەكانى زوانسى كورديمان بۆ دەربخات. بۆيە نووسەرى ئەم وتسارە ويىستوويە بىــە رانانسدنى عونــسور و توخم و سیستهمی دهنگه کان و تیکه لی واژه کان و ئیدیزمه کان لهم باسه دا نزیکایــه تی هۆرامى و زازايى و باقى زاراوەكانيىزى كوردى بە خستنەرووى ئاڭقەي نيوان ئەم دوو شيوهزوانه، ياني ئازهرى كۆن، روون بكاتهوه.

هورامی، وهجاخ و کوره و توخمی رهسهنی گۆرانه، کونترین سهرچاوه، که باسسی له سهر گۆران کردووه، شهرهفنامهی بهتلیسییه که کورد بهسهر چـوار شـیوهزواندا، کرمانج، لـوّرو کهلهور و گوران، دابهش دهکات. (۷) گۆران لـه تـوخمی گـۆر + ان پنکهاتووه (گـوز، گـوز، گـبر) يـان گـاور، گـۆر (مهجووس) و گو (پالهوان) ، ناموسولمان و لادهری دین. پاش بلاوبوونهوهی ئـایینی ئیـسلام لـه کوردستاندا، زاراوهیـهك بـوو، بـۆ زهردهشـتیان و مهجووسـیان و ئـهو کوردانهی (زورتر هورامیهکان) ملکهچی ئهم ئایینه نهدهبوون، بهکاردهبرا.

دیالیّکتی هورامی خاوهنی ههندی پتانـسیهل و توخمگـهل و رهگهزگـهلی زوانــی و هــه لگری هه نــدی ئیمکانـات و وزه و ئامیـان (هـهوین) ی گوتارییـه، بــه لام بەھۆكارگەلىنكى جۆراوجۆرەوە لـە رەوتى مىڭۋوردا بــە باشــى بنــووس نەكراوەتــەوە و هه لسوو كهوتي نويساري لهسهر نه كراوه، ئهم چه شنه هيّنزه وهك: ئامياني زوانسي لـه نهستدا ماوهتموه، له ئاخافتن و پيوهندييه واچهكاندا، بهباشي ريزهي بهرزي فرهكانسسي کرکه (نهغمه) ی دهنگه کانی، لیّده دریّن و دهیبیسین. بیّگومان، ئـه م پرنـسییه ویّـرای له شیرهی گو کر دندا به تایبهت له ژانری شیعردا، ههر له «گاساکان» ی نهویستاوه بیگره تا شیّعری «هورمزگان» (۹) تا «ئورامنه کان» (۱۰) و تا بیّسارانی و مهولسهوی و تهنانهت شیّعری هاوچهرخ، یهس به یهس، پــاریزراوه و بوتــه هــــزی ئــهوه، شـــیّعری هورامي نه کهویته ژیر کاردانهوهي ئوسلوبي ههندهران، دهبي وهك خالیکي دینامیك و ئه كتيڤ، سەيرى ئەم دياردە زمانيه بكرى، مامۇستا گۆرانيش لەسەر ئەم رئىسا زمانى - هونهریه بوو که گهرایهوه بز «کرکه (نهغمه) ی شیّعری هیجایی». کرکه (نهغممه) ئهو هاماوه دهنگ یان ئهو هیشوه دهنگانه نه که له پیکهاتهی تو خمی مورفیم و هیجادا، چری دهنگ و موسیقا، درووست ده کات و پیکهوه نه گونجانی برگه کورت و دریژهکان ئهشاریّتهوه و لـه ژانری شیعردا، خوّی لـهگهل کیّش ناسـی عــهرووزدا، جیــا ده کاته وه و دهبیته «کومپوزیسیونی» شیعریان «ریستم» له شیعردا و زهمینه بو

ره خساندنی هه ستیاری ئیرؤس ئامیزی لیریکای ههورامی ئاماده ده کسات.» (۱۱) نسه م پرنسیپه بز رزگهی شیره زوانی هزرامی و ئهو شیره زوانانه که نزیکن بسه هزرامیسه وه له گزراندا، خالیکی ئهرینی و ره سه ن دینه ئه ژمار، ههر ئهم خاله، تو خی هسزرامی لسه تو خی شیره زمانی سزرانی که له جهوهه ردا وا له ژیر کاردانسه وهی عهره بیدایسه، بسه تایبه ت له تیکسته شیعرییه کلاسیکیه کاندا که به شیکی هه ره زوری قه لای و شسیاری و

له نیران گزران (هـ ورامی) و (زازا)، پیوهندیه کی ره گهزی و دیرو کی ههیه، فالقه ی ونبووی نهم پیوهندیه، له رابردوودیه کی دووردا، زمانیک بووه به ناوهری کون. به بهراورد و رانانکاری تو خی و ره گهزی نهم زمانه کونه ئیرانیه و خزمایه تی له گهان زاراوه کوردیه کان، پیوهندی عونسوری و نهندامی هـ ورامی و زازایمی دیسه چهسپاندن. «مهودای ناوچه ی گورانی (هورامی) و دیملی که ئیستا شوینی نیسته جیی تورکه کانی نازه ربایجانه، له رابردوویه کی چهندین سه دساله دا به هـ وی شیره زمانیکی ثیرانیه وه لیک گری درابوو که نه و شیره زمانه پنی ده گوتری نازه ری کون.» (۱۳)

زوانه ئیرانیه کان، له ناوچههه کی سهربلاو له باشوور سه که نداوی فارس و دهریای عدمان و له روزانوا به نیوچومان (بین النهرین) و نهرمه نستان و له باکوور سه کیوگهای قدفقاز و سسارای ناسیای ناوه نسدی، بلاوبونه تسوه له روزهه لاتیسه وه

سەراسەرى ئەفغانستان و بەشىك فەلاتى پامىر تا نزيكى چۆمى سەند دەگرىتەوە.

زوان و زاراوه ئیرانییه کان ئاوا پولین ده کرین:

 ۱ – زوانه كۆنه ئيرانىيەكان ۲ – زوانه ناوينه ئيرانىيــهكان ۳ – زوانــه ئيــستاييـه ئيرانىيهكان

يه كينك لـه زوانه كۆنه ئيرانىيه كان زوانى مادىيه:

کورده کان و نازه ری کونیش دوو لقی هدره مدزنی بندماله ی ماده کانن، له سالمی ۸۳۵ پ ز له که تیبه کانی ناشوور ناو له زوانی مادی براوه، به ناو (مادای) و شه گهلیک لهم زمانه له نیو نارشیفنامه و که تیبه بزماریه کان و یاده وری شاکانی ناشووری و زوانی یونانی و لاتینیدا ماوه ته وه به للم به للگه ی به رچاو له ناسه واری هه خامه نشیدا ماوه ته وه کوو نه م چه ند و شه:

Xsayaiya (شاه) Vazraka (بـزرگ) Baxtris (بـاختر، بلــخ) Mitra – Miɰra (مهر) لـه سهر بنهمای زوانهوانی. (۱۳)

ئازهری کزن وه و قان لقیکه له زوانه کزنه ئیرانیه کان (مادی)، خزمایه تیسه کی ئورگانیگی و ثهندامی له گهل زاراوه کور دییه کاندا ههیه. کاتیک ناو له ئازهری کنون ده بری ههندی رهنگه تورکه کازه ربایجانیان وه بیربیته وه، عیله تورکه کان به پنی سهر چاوه باوه ر پیکراوه کان، پیشتر له ده قهره کانی ئاسیای نافیندا ژیاون، پاشان وه ک شالاوگهر، روویان کرد و ته ده ده ده کانیت به تایسه تده قهری ئازه ربایجان له دهوره ی سه لجووقییه کاندا، ورده ورده به پنی قرستنه وهی ده سه لاات، کار دانه وهان له سهر زوانی ئازه ری کون داناوه و بووه ته هوی فهوتانی ئه م زوانه کونه (۱۶). «ئازه ری کون که ئیستا له هه موو ناوچه هو رامان و ئه دوده کان (کوماری ئازه ربایجان)، ئاسه واریکی بچووکیشی ئه گهر ماییت له ناوچه با کووریه کان (کوماری ئازه ربایجان)،

رۆژهـهانت (ساوه، قهزوین) بهدی ده کری، زوانیکی ئیرانیه و له بنهمانه ی هیندوئیرانیه کان ده ژمیرری. نهم زوانه به هاتنی تورکه کان بو ناوچه که ورده ورده تووشی نشوست ده بی و له ماوه ی چهندین سهده دا، مهیدانی بو زوانی تورکی چون کرد.» (۱۵)

ئهم زوانه یه کجار و به ته واوهتی له ناو نه چووه، به لکوو ئیستا تو خم و عونسوری زوانی له نیّو شیّوه زاری هه رزهندی، گلین قیه (ده وروبه ری مه ره ند)، زنوز، حه سه نو (قه ره داغی ئازه ربایجان)، خه للخال گه رووس، تاتی، و... دا ده بینسری و گوی پیّده کریّ. وه لا و مقان ئازه ری کون چوون شیّوه زوانیکی کونی مادییه، له گه لا شیّوه زوانیه کانی کور دیشدا، خزمایه تی نه ندامی و ره چه لکی هه یه، به تایسه تا له گه لا شیّوه هزرامی و زازاییدا. هه روهها له گه لا شیّوه زمانییه ئیرانییه کانیزیش وه لا: ته به دی (مازنی) و تالشی و گیله کی و له کی و... که پاش چه ندین سه ده و شال اوی سه ربازی و فه رهه نگی تورکه کان، نه گه رچی وه ك ئالقه یه کی و نبوو دی ته به رچاو و بووه ته هوی بوشاییه کی جوغرافیای زوانی، به لام هه ندی واژه و ده سته واژه و تو خم و عونسوری زوانی له نیّو که شیّوه زوانییه کانی به جیّماو له م زوانه، ماونه ته و یان نیّستا گویان پیّده کریّ

«پیوهندی زاراوه کانی کوردی له گهل نازهری کوندا، به راده یه فیز بووه که ته نانهت نیستایش کاتی شیعری شیخ سه فی نهرده بیلی باوه گهوره ی بنه مالله ی شاهانی سه فه وی ده خوینینه وه، به چه شنیک عونسوری هاوبه ش له گهل زوانی کوردی تیسدا به دی ده کری که ته نانه ت هه ندی که س کوت و مت به کوردی داده نین... بی نه وه ی خوی کورد بیت.» (۱۹)

ئهم پیّوهندیه دوو لایهنه دیالیکتیکییهش له بهر روّشنایی و به هـوّی ئـهو ئالقـهوه (ئازهری کوّن) درووست بووه که بووهته پیّوهندییـهکی ئهنـدامی و خزمایـهتی نزیکـی نیّوان شیّوهی گوّران به تایبهت هوّرامی و زازاییدا. ئهو خـسلّهته زمانیانـه کـه نیّوان هوّرامی و ئازهری کوّندا هـهن، بـه هـهمان شـیّوهش، عونـسوری دهنـگ تـهوهری و

لیکسیکزلوّژی (واجهشناسی) و موّرفوّلوّژی و سینتاکس و واتاناسی (سیمانتیك) و کاربردی زوانی، له نیّوان هـوّرامی و زازاییـدا دهبینـریّ. چـوونکای بـه پیّـچهوانهی باوه پی باو، زازاییهکان له باشووری کوردستانهوه کوّچیان نه کردوه بوّ باکوور و ههر له سهرهتاوه نیشته جیّی شویّنی ئیّستای خوّیان بـوون، واتـه شیّوهی دیملّـی لـه لایـهن کوّچبهرانی ناوچهی گوّرانهوه نه چوّته دهرسیم و دهورووبهری بهلّکوو بـنج و بناوانی ههر له ناوچهی ئیستادا بووه و لهویّش سهریههلّداوه. (۱۷)

لیرهدا بر چهسپاندنی نهم پیروندییه دیالیکتییه، له ناسهواری به جیماوی نهم زوانه ههندی نموونهی شیعری له شیخ سه فی ئهردهبیلی و ههندی رسته و واژهو دهسته واژهی ههرزهندی و خه لخالی و مهرهندی که له سهرچاوهمیژوویه کاندا تومارکراون ده هینینهوه و له گهال هاوسهنگه هورامییه کهدا بهراوردیان ده کهین. (۱۸)

الف: چەند نموونه لـه ئورامن (فەهلـەويات) ى شيخ سەفى ئەردەبيّلىي:

+ همان هوی و همان هوی همان هوی

همان (کوشن) و همان دشت و همان کوی

(از)) واچُم) اویان تنها چو من (بور)

به هر شهری شدم هی های هی هوی (۱۹)

واته: (نهو خودایه که خوایه کی به شکر و یه کتا و بی هاوتایه له زات و سیفاتدا، ئهم دنیا که عالمه کو برزیکت (ناسووت) ه، همهمان ده شت کمه و کیو و سارایه، بریای دلی من خوشه ویستیی مه حبووبی حه قیقییه که تایبه ت به من بی و له ههر ده قهر و شاریکدا ته ژبیه له شورشی عاشقانی حه ق.)

- کیشی دووبه یتیه که، کیشی خومالی ئورامنه، ئه گهرچی ههندی نهیانهوی نه م جوّره کیشه بخه نه نیّو قاوغی بهرته سکی عهرووزییه وه (مفاعیلن، مفاعیلن، فعولن)، به لام له سهر چری نه غمه ی هزرامی دانراوه و ده بیّ مه لحوون (خویندنه وه) کسری تا راده ی ئه کتیفیّتی ریتمه که ی ده رکهوی له پهراویزدا باسم له سهر نهم جوره کرکه ده نگانه له هزرامیدا کردووه، بابا تایه رسه رچلی ئهم نهریته موسیقاییه بووه. شاعیرانی گۆرانىش بە تايبەت سەيدى پيۆەوى ئەم ئوسلووبەيانە كردووە.

توخمه هۆراميەكان:

از: (ez) ئهز، من، تو خیکی ئارکائیکی (روسهن) ی ئاریبه که له زوربه ی شیوه زمانه کانی گزراندا به تایبه ت له هزرامیدا له لایه ن شاعیرانی ئهم دیالیکتهوه به کار براوه. ئهم تو خه، زوانی ئازهری کون له گهل شیره زمانه کانی گزران (به تایبه ت هزرامی) و زمانه کو نه ئیرانیبه کان، گری ده دا. (ئهز) سووك کراوی (ئادم و ئازم) به ئه رامار دی. له ئاسهواره به رده نووسه کانی بیستوون به جیماو له چاخی هیخامه نشیه کان، ئهم تو خه به شیره ی (ئادم، adim) ها تو وه له ئاویستایسشدا وه ك (ئازم، (adim) کراوه).

سەيدى دەلىي:

– زئەز) و خەم پێوە گرتەنما برايى

نه خهم چیمه، نه من چادیم جیایی

(ئەز) ئۆرۆمۆن مەكانىم بى وڵاتىم

سەروو پیری خوای گیرتەن خەلاتم ...

– زئەز) قسيۆۋەت ماچۇۋ گۆشىم دارەنە ... (۲۰)

واچم: واتم، واچه ی هزرامی، وته و گوته ی سۆرانی، له ره گی واچ و واچه (vaĉa)) ی نه ده نفرانسه: voix ده نیستا و سه نسکریت، له پاله وی: واچه ک voix، لاتین: voix فهرانسه: بینگلیسی:) وvoice و (waÇiden) ی هوزرامی و (واچیدن، waÇiden) ی نازه ری کون.

بيّسار اني:

(واتم) هدی دله وهسدن وهس ناله

خەلكان جە نالدى تۆشان شى زاللە (٢١)

- كوشن: كەش keş، كەژ و كينو

– بور: (بۆ) ى ھۆرامى bÔ، (بىي) ى سۆرانى

بيّساراني:

کهسی که بهی تهور حال و جهستهش (بۆ)

پیسه جزیای وهسل ئاوات واسته (بز) (۲۲)

- دهشت: دهشت، سارا

+ (دیره) سر به سودای ته (کیجی)

(دیره) کین چش چو خوینین (ارس) (ریجی)

ديره سر به استنه اچ ته دارُم

خود (نواچی) کو وربختی چو (کیٚجی) (۲۳)

واته: «ئهم سهره به سهودای عهشقی تویه گیژه، ئهم چاوه بـۆ تـو هـهلس (ئهسـرین، فرمیٚسك) ده رِیْژی و له ههمبهر ئاسانه کهی تودا، سهری کو رِنـوٚش دائهنـهوینم، خـود نالیّی ئهم چهرمهسه ریّیه بو ئه کیّشی.»

دیره: نه گهر کیج بهمانای کیژی کوردی هاتیی نهوا نه و دیّره مانایه کتر ده دا به دهسته وه، واته نهم کیژه بو تو سهر به سهودایه (کرداره له بهشه کانیتری گوران وه ککرماشانی به کار دهبریّت). ماناکهی نه همه دی کیّسره وی به م بوّجوونه هه له یه، به مانای دیّره و ماوه یه که هیناویه تی، به رای من به مانای (ههیه تی) و (دارد) ه.

- (ئەسرە، ئەرس، ھەرس، ھەلس): (ھەلسى) ھۆرامى، Helsy، گۆرنكارى فىزىنىم و دەنگ بە سەرىدا ھاتووە، (و) و (ر) كىزىنىن دوايىي دەبىن بىه (ھ) و (ل). ئۆرۆمىزن (ھۆرامان) سار (سال)، دەڭئىم، دەرئىم. ئەسرىنى سۆرانى و ئەرسى ھۆرامى، جىڭگىۆركى دەنگى بەسەرياندا ھاتووە، پاشان لە فارسىدا بووەتە: (ارشك) و پاشان (ئەشك). لىه شووشتەر، يەكىك لە دەقەرەكانى جوگرافياى زمانى ئازەرى كۆن، ئىسسايش تىوخمى رئەرس) واجەى يىدەكرى.

مهولهوی: وهك رووكردیکی زمانی بو به پیتكردنی زمانی كـوردی، ئــهم دوو شــیّوه زمانیه لـه دیوانهکهیدا به کار بردووه:

+ تا وهی رهنگ زهرد چوون خهزانهوه

```
سيم ساف (هەرس) كەس نەزانەوە
```

+ خامهی سهراویز نه چای سیایی

مەريزۇ (ئەسرين) شەكواى جيايى (٢٤)

- ریجی: ئەریژی، له رهگی (رژتن، رشتن) ی کوردی

- نەواچى: ناڭىي، نمى گويى، پىشىز باسمان لـە سەركرد. نموونەى تر بۆ (واچــەى) لـــه خوارەوە:

– (مواچش) از چه اویان مانده دوریٔم

واته: «مهلّين كه من ساتي له عالمهم يهكبوون (وهحدهت) دوور جم.»

+راز (واچم) اویان تنها چو من بور

بابا تايەر:

ته که مشکین کاکل در قفایی

به مو (واچن) که سرگردان چرایی

مەولەوى:

+ (مهوات) ههى ئاوات واستهكهى جهستهم

هدی مزمیایی پیشهی شکستهم (۲۵)

- كيج: كناچيّ، kinaĉê، كيژ، كچ، دختر، ليّرهدا به ماناى (گيّژ) يش ههيه.

مەولەوى:

خدمیا و چهمیای ناز نیمچه (کناچ) ان

دهنگ هدی شاباش نهوجوان واچان (۲۵)

– چو، اچ: (ژه، jj) ی کرمانجی باکوور، بۆ، جهی هۆرامی، (ازبرای) ی فارسی

مەولەرى:

+ كام زار بي (جه) تو من نهويم نهسيب

جهفا ههر وه من، وهفا پهي رهقيب (۲۵)

وەربەختى: بەدبەختى

+ عشقر جویی که (وریان) بسته نه بور ... (۲۹)

واته: «عهشق جۆگەلمى ژيانه كه بهريانهكهى نابهسترى.»

وریان: (بدریان، beriyan) ی هۆرامی، شوینیک له جوّگهی ئاو، دهیکهنهوه و دهیبرن بوّ دیّرانی ئاو

+ مرگ (ژیریم) به میان دردمندان بور (۲۷)

واته: «مهرگ و ژیانی من له نیّو دهردمهنداندایه»

ژیر: ژیار، ژین، ژیا^ن

+ اورامن: هركه (اورامنه) به نام بخونه

(شوّ و رُوّ) بسته داری کامروبند

كاريا مي رسى جهنامهداران

خداوند بنده بی بنده خداوند (۲۸)

- ماناکهی زور روون نییه، کیسرهویش نهیتوانیوه ماناکهی لیکبداتهوه ههر وهها به نیوه چلی ماوه تهوه. به نیوه چلی ماوه تهوه. به نیمه فاکت بو ئیمه دوو وشهی (اورامین) و (شهو و روّ) یه که هورامی رووتن. له پهراویزدا مانای (ئورامن) مان لیکداوه تهوه. بروانه پهراویزی ژماره ۱۷

ب: نموونهی رسته لـه ئازەری کۆن که ئیستا لـه هدرزهند و خەلخال و مەرەنىـد و ھەندىنك لـه دەڤەرى ئازەربايجان گۆی پىدەكرى (۲۹)

زوان (زوان، زمان)، کفڑنن (قسهکردن، وتو ویّــژ، هـــۆرامی بـــه درکــه دهلّـــیّ کهف چهرنز، یانیّ زور قسهدهکات. (بو: بز، دهبیّ).

«و این (زوان) تالشي (زواني) کوِ نزیکه، که دِ رست (کفرَنِن) وِ همدیگر حالي (بو)»

واته ئهم زوانه (مهبهستی خه لخال) یه به زوانی تالشی زور نزیکه، که به تــهواوی قسمی یه کتر حالی دهبن

ورن (واران، باران)، ورسته (واران، باریوه)، اما (ثاما، هات، باری) گنده

(گهنم)، کردیه) کهردهن، کردوه)، خروب (خراب)

«اِمسور (وُرُن) خیلی (وُرُسته)، سیل خیلی (اما) را، گندومی خروب کردیه»

واته: «ئیمسال باران زور باری لافاویکی زور هات، گهنمه کانی خراپ کرد.»

ج: نموونه بۆ واژه و دەستەواژەى ئازەرى كۆن كە لـە ھەرزەند باون: (٣٠)

يع: لمئهويستادا: yen، له هوراميدا gen، له سورانيدا gin، له فارسيدا zen

کنه: کهنی، کهنیشك، و کناچی (هۆرامی)، دختر (فارسی)

او: له ئەويستادا: Āp، و ئاڤـەنت ((avent بـه مانـاى: كاسـهى ئـاو، هـۆرامى:

ئاوى، سۆرانى: ئاو

چوون بیْسارانی هەركەس بیْ دلْ بۆ

چوون باخچەى بى (ئاو) دايىم بىي گول بۆ

گوڙد: گۆشت

یو: (هۆرامى: يەوى)، جۆ: سۆرانى و فارسى

آسو: ئیسه (هۆرامی)، ئێستا: سۆرانی، اکنون: فارسی

شمه: شمه (هۆرامى)، ئيوه: سۆرانى، شما: فارسى

وره: (وهره) ی هورامی، بهرخ: سورانی، بهرره: فارسی

بز: پەز (سۆرانى)، مەى (ھۆرامى)، گوسفند: فارسى

زانیر: له رهگی زانای (هۆرامی) و زانینی: سۆرانی و باقی زاراوه کانی کوردی ونی: وینی (هۆرامی) ئهبینی (سۆرانی)، له رهگی: وینای و بینین، می بینی: فارسی ژماره کان: زۆربهیان هۆرامی ئیستان: بۆ نموونه تهنیا ئاماژه ده کهینه چهند ژماره:

ا، aeva: فارسی: یك، سدنـسكریت: eka، ئهویـّستا: aeva، هــوّرامی: yive لــه هورامیدا به y گورراوه.

دو، děv: سەنسكرىت: diva، ئەويــستا: diva، هــۆرامى: divě ســـۆرانى: دوو، فارسى: دو هو، herě: (سەنسكرىت: triئەويستا riهۆرامى: yerě سۆرانى سى sě، فارسى: سە، گۆرانى (ه به ى) كه (ه) كۆنترە له (ى).

نو: (نۆ)

ویس: (ویس، هۆرامی، بیست، سۆرانی) و . . . (۳۱)

خشتهی بهراوردکاری ژمارهی یهك تا ده، نیّوان: سهنسكریت، ئاویّستا، ئازهری كۆن، هۆرامی، سۆرانی و فارسی:

هۆرامى	ئازەرى كۆن	ئاقيّستا	سانسكريت	فارسى	سۆرانى
yive	ae	aeva	eka	يك	يەك
divê	de	diva	diva	دو	دوو
yerĕ	herĕ	ri	tri	سه .	سێ
ĉiwar	ĉowr	ĉawar	ĉetvar	چهار	چوار
peng	peng	penĉa	panĉa	پنج	پنج
şiş	şoş	xşvaş	şaş	شش	شەش
hovt	hovt	hapta	sapta	هفت	حدوت
heşt	heşt	aşt	aşta	هشت	هەشت
nô	nô	nava	nava	نه	نۆ
de	de	dasa	dasa	ده	ده

ژیدهر وسهرچاوه کان:

۱ – ۱. هال رابیزت، زمان و زمانهوانی، و. د. محممد رهزا باتنی، ل ۱۵۵

۲ - دلیربه کر، نهشکه و ته کهی گوندو ك، به غداد، ۱۹۵۱

- ٣ خال شيخ محممه، فهرههنگي خال، بهرگي دووهم، سليماني ١٩٥٩
- ځوفاری زریبار، ژ. ۹ ه/۸۵، ل ۲۵۹ وتاری دهربارهی پیکهاتنی دیالیکته کانی زمانی کوردی،

زارى ئۆسپ،

- و. ئەنوەر قادر محەمەد
- ۵ ههمان سهرچاوهی پیشوو
- ٦ ههمان سهرچاوه ی پیشوو
- ۷ بەدلىسى شەرەفخان، شەرەفنامە تەسحىت (راستكردنەوە) ى محەمەدلىزى عەباسى،
 - نهشر حهديس، تاران ١٣٧٣
 - مەستوورەش، كورد بە چوار بەشەوە دابەش دەكات:

ئەردەڭان، لۆړ، كرمانج و گۆران بړوانـه ميّــژووى ئــەردەڭان د. حەســەن جــاف و شــكوور مستەفا ۱۹۸۹ لـ18

- رەشىدى ياسمى ئەم دابەشكردنەي لە زمان نووسەرانى پېش خۇي ھيناوە:

گۆران، كرمانج، لۆر، كەللھور ئەوەشــه دەخاتــه ســهرى و دەللــى لىنكۆلـــهرەوەانى ســـهدەى بىستەم گەيشتونەتە ئەو ئەنجامەى كە لـه ناو كورداندا، چىنىكى دىكەى ئىرانى ھەن بــه نـــاوى گۆران ـــ زازا كە غەيرە كوردن. بروانە: ياسمى رەشىد، كرد و پيوستگىهاى تارىخى و نـــژادى او ابن سينا، تاران.

۸ – ن ماریز سهباره ت به وشهی چه لهبی ل ۱۳۷ و هرگیراو له فاسیلی نیکیتین ل ۲۷۷
 (روانگه ژماره ۸)

۹ – هەڵبەستى ھێجايى ھورمزگان:

به و تدی «تدقی به هار» ده قیکی چه ن به بیق ده برگه بی، له ده هدی دووه می سه ده ی ئه وه آلی کوچیدا، نزیکی شاری سلیمانی کور دستانی باشوور، دو زراوه ته و الله لایه ن دوکتور سه عیدی کور دستانیه وه، گهیوه ته نوروپا و هدمیش به ده ست محمه د ته قبی به هار، که له سهر پیستی ناسکیکه وه نووسراوه. نه م ده قه ده توانی، وه ک پیکه ی نه ستووری سه ده تای سهره ه له نامی شیخری نویساری کوردی دابنری. چوونکای هه لگری هه نه دی پرنسیبی هونه ری حوانکاریه بو چه سپاندنی ره سه نابه تی موسیقای شیخری کوردی. له م کتیبه دا باس

```
له سهر ئهم دهقه كراوه.
```

۱۰ - ئورامن هەلقەى ناڤىنى ئەوسا و ئىستاى شىغر و مۆسىقاى گۆرانە، پىشىتر باسى لـەســەر
 كواوه.

۱۱ – محدمه دپرور عادل کتیبی سۆزی لیریکا، لـه ژیر چاپ

۱۲ - سولتانی ئەنوەر، گوڤارى روانگە، ژ. ۸ رەشەمەى ۱۳۸۰

۱۳ – راوهندی مورتهزا، تاریخ اجتماعی ایران، ج. ۱

۱ ٤ – بۆ زانيارى زۆرتر بروانە: كاروەندى كێسرەوى، يەحيا زەكا،

تاران ۲۵۳۹ یان زبان پاك، له ئه هدى كيسرهوى

۱۳۸۰ سولتانی ئەنوەر، گۆۋارى روانگە، ژ. ۸ رەشەمەى ۱۳۸۰

۱۲ – هدمان سهرچاوهی پیشوو

۱۷ – ههمان سهرچاوهی پیشوو

۱۸ - بروانه نهم سهرچاوانه: زه کا یه حیا، کاروهندی کیسرهوی،

تاران، ۲۵۳٦ ل ۳٤٥ و...

کارهنگ عبدالعلی، تاتی و هدرزهندی، ۱۳۳۳

- زه كا يه حيا، گويش گلين قيه، ١٣٣٦

- كارەنگ عبدالعلى، خلخالى يك لهجه از ئازەرى

۱۹ - زه کا یه حیا، کاروه ندی کیسره وی، تاران، ۲۵۳۱ ل ۳٤۹

۲۰ - سەيدى، ديوان، ل: ۱۳، ۲۰، ۲۲

۲۱ – بینسارانی، دیوان، ل: ۱۷

۲۲ – هدمان سهرچاوهی پیشوو

۲۳ - زه کا یه حیا، کاروه ندی کیسره وی، تاران، ۲۵۳۹،

ئەحمەدى كيسرەوى واژەى (كينجى) لىەديرى جوارەمى

ئەم دوو بەيتىيەى بۆنەخوينراوەتەرە،

مانایشی نه کردوه ته وه. به رای من به مانای (کیشی، ته کیشی) یه.

۲۲ - مەولەوى ديوان، ل ۲۱۲ و ۲۳۵

۲۵ - هدمان سدرچاوه: ل۲۱۳و ۲۳۶

۲۹ - زه کا یه حیا، کاروه ندی کیسره وی، ل ۳۵۰

۲۷ - هدمان سدرچاوه، ل ۳٤۹

۲۸ - هدمان سدر چاوه، ل ۳٤٤

۲۹ - هدمان سدرجاوه: ل ۳۶۶

۳۰ – ههمان سهرچاوه: ل ۳۹، بۆ زانيارى زۆرتر بروانه:

ئهم سهرچاوانه: تاتی و ههرزهندی، عبدالعلی کارنگ، ۱۳۳۳،

گویش گلین قیه، یه حیا زه کا، ۱۳۳۳، خه لخالی،

یك هجه از نازهری، عبدالعلی كارنگ ۱۳۳۳۶

٣١ – بروانه: پێشهکی فهرههنگی دێهخودا.

«ئورۆمۆن» لە تويۆالى دەمقالەوە بۆ مەدلوولى راستەكى ميۆۋو

ههربابهتیک و ههر چهمکیک، میژوویه ک و بهسهرهاتیکی ههیه. بابهته کان به دریژایی میژوو، سیمایان ده گزرری و له ژیر توزی زهمه و گیژه لووکه که گوران و چهمهری ههلسووراندا، نال و گوری قامووسی و واتایی به خوه ده گرن. به تایسه ترخه زوانیه کان که هیچ کات یکه دانگ و یه ک رواله ت نامینه و به لکوو ویرای گورانکاری رواله تی ههندی چهمکی ناوه روکی و دیروکی وه دووی خویانه دا ده هینن که لیره دا نه رکی تویژکار و لیکوله رپر ده بی و وا نیجاب ده کا که زور بهه ستیارانه و وردبینی و تیرامانه وه یاسای گورانکاری فونولوژی (واچ شناسی) و لیکسیکولوژی و واجه شناسی) و لیکسیکولوژی (واچه شناسی) و لیکسیکولوژی دواچه شناسی) و مدیول به باشی وه رد و په ده ناو بکات و له ریخکه ی نه و رسیه دا هدله ته نه بی با هم دوراوه دا بدوزرینه وه و تاکوو پروژه که بگاته راستیه کان پیناسه بکرین و هوکان له م ده راوه دا بدوزرینه وه و تاکوو پروژه که بگاته دا شخام.

ئهز زوانهوان نیم به لکوو له روانگهی میژووییهوه ویستوومه تؤمالنی ئه باسه بکهم و ههندی راستی شاراوه، ئهویش به پشت بهستن به سهرچاوه باوه پیکراوه کان، روون بکهمهوه. لهم و تاره دا سهره تا تیشکیک ده خریته سهر سیاسه تی ئاشوورییه کان، له لایه کهوه بر سرینهوه ی ناوشو تهوار و ناسه ی فهرهه نگی کورده و اری یان میشرووییتر

بلّین ماده کان، و له لایه کی تریشه وه، له وا که به داخه وه ناسه واری مادی ته نیا له دووتوی سه رچاوه بزماری و میژووییه کانی ناشووریدا نه بیّ، ده سمان ناکه ویّ. ئه و ناوشو تانه که له ده فه دی کورد ساندا هه نه نه م راستیه تاله بو گهلی کورد ده رده خه نه. خویند نه و دورده خه نه خویندنه و می شروو و لادانه وه ی به رگه کانی ویّرای سوودبین و سوودبه خشی بو هه رگه ل و نه ته وه یه ده بیته هوی چربوونی نه زموونگه دیتی و دوویات نه بوونه وه ی هدله کانیشی. نه مه ره نگه نیستا بو نه ته وه ی کورد، باشترین خسالی نه درینی و به که لکترین ریسرد و سیاسه تی هه نووکه یی سیاسه توانان و خسالی نه در نه و بران بی . چوونکای له م ریسرده دا بزمان ده رئه که وی که میژوونو و سان و خاوه ن ویران بی . چوونکای له م ریسرده دا بزمان ده رئه که وی که کورد و کوردستانی کون هه روه کوو نیستا، چه نده دوژمنکاری هه بووه و چه نده میژوو و فه رهه نگ و مه عنه ویه ت و ویژدانی ناخزناگای قه ل په و نه اوه ژووکراوه و که و تورته به رقه می شال و ورایی چ کردن .

دۆزى ئاشوورىيەكان لەكوردستانى كۆندا

پیش له دو را مین وی سه رده م اسه فه و یه کان و عوسمانیه کان دور تریش فاشور ریه کان، دو را مین بربره پستی کور دستان بون. به را له یه کگر تنه وه مغزه کورده کان، دو را مین بربره پستی کوردستان بون. به را له یه کگر تنه وه مغزه کورده کان له کوردستانی کوندا و پیکه پنانی حکوومه تی ماد، وه ك مینده کان، گرتیه کان، ماننا کان و فورار تو کان و لولویه کان و ... فهمه فاشووریه کان بوون که پر له هه ر شال و گه ریکیتر چاویان بری بووه ماده خاوه کان و کانزاکان و ده وله مه ندی سروشی کوردستان و تالیان کردنیان و گه ری سیاسه تی به کومه ل کوشت و کردنی کلتوور و داب و نه ریت و سیرینه وه ی هی میا فه رهه نگیه کان و ناوی شوینواره کان که فهمر و را ناوی به تعریب و تریک و تفریس در چووه، گهیشتبووه ترویک.

ئهم داگیرکهرهانه، لـه ههر شویّنیّکی کوردستان پیّیان ناوه ویّرِای کوشتن و برین و کویّرکردنهوهی شویّنهواری میّدیهکان تهنانسهت نساو و ناسسنامه و بنسچکی نهتهوایسهتی سراوهتهوه و به جیّییان ناوی ئاشووری و ناکوردی لیّنراوهتهوه. لیّره دا ئه رکی بیردوزانی کورد پتر ده بیّ، که جه خت بکه ن برّ دوزینه وه همه کی فهرهه نگی و تو خی زوانی له دوو توّی ئه و ئاسه وارانه که له ئاشووری کوّندا به جیّی ماون، ئاخر ویّرای سیاسه تی کوشتن و برین و قه لمّاچوّ کردن که ده بیّته هوّی سرینه وه هه ندی له خسله تی فهرهه نگی و زوانی، ده قه ئاشووریه کان ته نیا که مپ و ژیّده ریّکن بی دوّزینه وهی ناسینامه ی نه ته وایه تو خه و نکراو و ئاوه ژوو بووه کانی زوان و فه رهه نگی مادی (کوردی) له م روانگه وه، سه رچاوه ئاشووریه کان بو ئیمه گهلیّك به هادار و ته نانه تر ژیانبه خشی به شیّکی زوّر له که له پووری ئیمه نده.

له ههمبهر نهم خهساره مهزنهدا، بهرژهوهندییه ک بن گهلی کورد تومسارکرتوه: پاشاکانی ناشوور له چاو پاشساکانی نهتهوه کونه کانی دراوسینی کوردستانی کون، باشترین و دهوله تمهندترین سهرچاوهیان لهم بارهوه بو بهجی هیشتووین، که بسریتین له نووسراوه شساهانه ره سمیه کان و یادگارانه کان، نه خسشه هه للکه ندراوه به ناوبانگی دیواری کوشکه کان و نارشیقنامه ی پاشاکان که جوزه ها وینه لهم بارهوهیان تیدا بهرجهسته کراوه که وه که پروپاگهندهیه کی سیاسی و وه ک جهنگیکی دهروونی به کار هینراون. (۱)

خویندنه وه و هملدانه وه ی شهم به لگه نامانه و شهرو قه ی ناوشوینه و اره کان که قامووسی راسته کییان ناوه ژوو کراوه حهقیقه تیکی تال بو شهم نه ته وه ده رده خات که نهویش گریدانی سیاسه تی دو ژمنکاری و پاکتاو کردنی ره گه زیین هدرله کونه وه تا به شهمر و که سیاسه تی نه نفال و جینوساید و کیمیاباران و تو اندنه وه ی ناسنانه ی لیکه و تو ه ته وه.

 ناشووریدا ناسنامه ی رهسه نیان سر اوه ته وه بوونه تسه به شینکی راسته و خو لسه و لساتی ناشوور وه ک هه ریمینکی ناشووری ته واو، نه ک بینگانسه ی ژیرده سبت مامه لسه ی کسراوه. (زاموا) ش که ناوچه ی سلینمانی ئیستا و ده ورووبه ری ده گرته وه، نموونه یه کی روونسه. هم روه ها زور کومه ل و نشینگه ی جووله که لسه ئیسران و ناوچه کانی کوردستان یه کینکه له نه نامهامه کانی سیاسه تی راگواست و تینکه لکردنی گهلان و نه ته وه کانی ناوچه که له سه رده سی ناشوورییه کان. (۲)

بسۆ نموونده: «ئاشسوور ناسسیرپائی دووهم (۸۸۳ – ۸۵۹ پ. ز) بسه نزیکسه ی سهده یه که پیش له سارگونی ئاشسووری و تسکلات پیلاسساری و...، پساش ویرانکردنسی شاری (ئهتلیلا) ی لولوییه کان لسه ولساتی (زامنوا) سسهر لسه نسوی بنیسادی نایسهوه و کوشکی شاهانه ی تیادا درووست کرد و پاش ئهویی کسرده بنکه یسه که بسو کردنسهوه ی دانه ویله ی ناوچه که، ناوه که ی گورا بو (دوور – ئاشوور).» (۳)

پاشان له هێڕشێکدا بۆ سەر هــهولێر دەڵێ: «بوبــو، کــوڕی بابــا، فــهرمانڕەوای شاری نیشتون له شاری ئەربیلا (واته هــهولێر) کــهوڵم کــرد و پێــستهکهیم بــه ســـهر شوورای شاردا ههڵخست.» (۵)

luchenbill op. cit vol 1 p. 143. p. 441

هدندی وشدی بهره چدله ک ناشووری و نیو چیزمانی و نامیدی وه ک (ته ته میجیجی، زامواو، بل نهرارا، کورزا، نی نیزمار، ژوونی شوالاً، داریان، وهرتره، همسوون، زابان، سلین، و... هتد) له هزراماندا هدن (٦)، بز ئهم دوّخه میژووییه که داگیر کهران به تایبه ت ناشوورییه کان ناوا سیاسه تیکیان پیره و کردوه، ده توانن پال پشت و پیگهیه ک بن بز چهسپاندنی نهم دوّزه. زوّربه ی نه و وشانه که چواردهوری هوّرامانیان ته نیوه، دهسینکی نه ریّن بز تویکاری روّگه ی زمانه وانی و شهی هوّرامان.

سارگزنی دووهم (۷۲۱ – ۷۰۰ پ. ز) وهك ئهركی ئایین و فـهرمانی خواوهند، ئاشوور، له بارهی شالاوه كهی بز هزرامان دهلّیت: «لهسهر و تهی بسه كاری ئاشوور، سهردارم، كه ژیر ركیف خستنی میرانی ناوچه شاخاوییه كان (هزرامان) وهرگر تنی دیارییه كانیانی وهك خهلاتیك به من به خشیوه. به قولنگهی پزلا شاخه كانیانم، داتاشی و ریگا كراوه كانیانم كردهوه» (۷) – 14 - 80 - 11, p. 11, به میرامان:

گەلئىك باس لە لايەن توپۇەرانەوە، لە سەر ئىەم دەسىتەواۋەيە كىراوە (٨) يىان دەشكرى – وەك وتارەكەي كاك رەف مەجوودپوور لە زريبارى ژمارە: ٥٨/٥٩، بىه ناو: هۆرامان لـه نێوان وههمى دەنگىز و سەرچاوه مێژووييهكانىدا – نىه رەديان دەكەمەوه و نە ئەيشڵێم ئەمە «دەستگيرەيەكە بۆ خۆ دەرخستن و خۆ قوتكردنەوه يان هەرەمەكى و ناسوودمەند» بوونيان. خاوەن باسەكانيش بە ساويلكەيى و ناشارەزا و گەمژەبوون تۆمەتبار ناكەم، بەلكوو ئىەو باسانە پێش لـەم وتارەدا نووسىراون، بـﻪ وتارەكەى كاك رەوفىشەوە، بە پێگەيەكى بناغەدار دەزانم بۆ ئەم باسانە كـە لەمـەولا دەنووسرێن و رێز و حورمەتيشم هەيە بۆ ھەوللەكانيان ھەر ھيچ نـەبێ بوونەتـه هـۆى ورووژاندنى باسـهكانى ئێمـﻪ و تەنانـەت باسـهكانى تـريش كـﻪ لـﻪ داهـاتوودا دێـﻪ راڤەكرن، رەنگە ئەوان پشت بە بەللگـهى توكمـەتر و جيـدى تـر ببەسـتن و باسـهكە لەمەزيادتر قەللەوتر و به پێزتر بكەن دايارە ئەمەيە ياساى رەواى لۆژيكى ليكۆلپنىهوەو راڤەكارى.

ئیستا به تیپهراندنی ئه م باسه میژووییه و به نگاندنی سه رجاوه کان، ده رویسه سه روه ختی ده سته واژه ی هزرامان. ۱ – «ئۆرۆمـۆن» له دهقه که ی سهیدیدا – و به راورد کارییه که ی و پاشان ده رخستنی واتای راسته کی پاژه کانی پیکهاته ی ئه م ده سته واژه له سه رلوژیکی میژوو و به سه رهاتی ئه و واژه و ده سته واژانه که به به نگه له وتاره دا سهلیندرا و زوربه ی ئه و واژانه ش له سه رئه و پهیوه سته سیاسییه دانراوه که ئاشوورییه کان پیره ویان کردووه و له لای من، ئه مانه، به نگاندن و پانپ شتن بو ئه موتاره.

سهدیدی و اژهی هور امانی به شینوهی کنون «ئورو منون» به کار هیناوه له چامه کهیدا:

ئەز (ئۆرۆمۆن) مەكانم بىي وڭاتم

سهر و پیری خوای گیرته ن خه ڵاتم ... (۹)

دیوانی سهیدی، کو کردنهوه و شیکردنهوهی محممد ئهمین کاردوخی ل، ۲۰، ۱۳ ه هورامان وشهیه کی دیرین و میژوویه کی کونی له دوتوی مهدلووله کهیدا ههیـه و بی گومان یه کیکـه لـه هـهره ده شهره کونـه کانی کوردسـتان، کـه رهنگـه هـهوهالین مه نبه ندی ژیان و ژیاری شارستانیه تی روزهده ناتی نافین و مه نبه ندی ف مرمان و و ایک ماده کان، باوه گهوره و وه جاخی نه ته وه ی کورد بیتن. به نام له وا که تان و پنری زمانه وانی ده سته واژه ی «ئزرومزن» و مه دلووله قامووسیه که ی، شاری ماده کان بی و سه یدیش به زانیاریه وه به ساقی تزماری کردبی، (کاکله ی باسه که ی کاك رهوف) بی گومان به پنی ئه و فاکته میژوویانه و ئه و سیاسه ته پاکتاو کردنه و په یلوای من ناراسته، ره نگه هه نینجاندنیك بی له چه شنی به کاربردنی شاعیر سه یدی، بن ئارکائیزه کردنی و شه کان، یان چه شنی خویندنه وه ی خوینده و به و ده رکی مانای ئاوه ژوو.

ئهگهر سهرنج بدهینه دیوانه کهی سهیدی و زورتر شیّوازناسانه، به سهر چامه کانی ئهم شاعیّره روّ بچین، بوّمان دهرده کهوی که:

۱ – پلاتفۆرمى دىوانەكەى سەيدى لــه سەر ســـێ جۆر كێش چێكراوە:

الف: ععرووزی ب: هیّجایی (برگهیی) ج: فِههلهوی کوّن (ئورامن):

دەمگۆي (شەفاھى) ي جەماوەر وتراوەتەوە، لەگسەل ئىمو دىياردەدا نىەگونجاوە. بۆيسە وتوويانه «مه لحوون.» زۆرتر مهرجی پيويست بۆ خويندنهوهی ئهم ئوسلووبه «ته کيه و خیرایی نهغمـهکان و کرکـهی برگهکانـه (حهنجـهرهی بیّگـهرد) کـه تایبهتمهندییـهکی شیّعری رەسەنى ھۆرامىشە. ھەر ئىەم پرنىسىپە، دەرخىەرى ئىەم دۆزەتىە كىه بايىەخى شیّعری هوردامی لهوهدایه تا نهخویندریّنهوه، توخمه نادیار و بزاوتوهکانی وهك زهخیرهی زمانی کمه لمه دووتوری زمانه که دایسه پیناسه ناکرین. رهنگه یسه کیک لمه هۆكارەسەرەكيەكانى نەبوونى دەقى نويسار لە شيموى ھۆرامىدا، ئەم خاللە بووبىي، كە ئەم شيرە گەلى وتمان بەھىرى دياردەي «دەنگ تەوەرى تەكيە و خيرايى، كركەوە» لــهم زمانهدا، دهبي جهخت لهسهر لهحن و نساوازي دهمگــز بكــري تــا توانــستي تو خمه زمانیه کان و پنا بکری. ئاخیر هران و پیشینیانیش ئه و ئه مرازه ی کهده بوا كركه كانيان تؤمار بكر دبائي نه يانبووه. (وهك نؤت له ئاميرهم وسيقاييه كاندا). ههر ههولیّکیش بر تومارکردن و کوکردنهوهی دهقی نویسار بکردرابا ئهوا دهبوو به چهواشه کاری و ئالْـوّزکاری ئهو هاماوه دهنگانه. چوونکای دهقی نویسار تهنیا توانستی دەرخستنى ياژيك لـهو پتانسيەلـهدەرنەكهوتوەي هەيە و ئەوانيىز خۆبەخۇ فرى دەدريـن، بيّ ئهوهي بيسهر ههستيان ييبكات. (١٠). سهيدي له ديوانه كهيدا، دهستي بردوه بـوّ ههندی توخی زمانی کون و نارکائیزه کردنیان (به کون کردن) و له زوربه واژه کانیدا به جنی بـزوین دریـری (۱، a)، (ق، 0) ی نـه تـهنیا لـه واژهی ئۆرۆمۆنـدا، بەلكوو لە زۆربەي چامە كۆنەكانىدا ئەم ئەدگارە زمانيە دەبىنوى ئەويش تەنيا و تــەنيا لـهژێړ كاردانهوهى ريتمي ئورامنه. ئــهم ئــهدگاره، بووهتــه چەشــنێك لـــه فۆرماســيۆنى شيعرى ئەم شاعير ە، نەك دەستى كەوتبيتن يان ھى خۇى نەبيتن.

۲ - گریدانی ئۆرۆمۆن به «ئۆرمۆن» پاشان داتاشینی مەدلوولی شاری ئۆمـۆن و ماده کان، پاساویکی لوژیکی له بواری شیوازناسی و ههمیش شیتهلکاری زمانهوانیدا بو نادۆزریتهوه. بهسهرهاتی میژوویش لهوا که هۆرامان شاریکی دیریسهی ماده کان بووه، رهت ناکریتهوه، تهنیاوتهنیا مهبهست لیرودا، باری زمانهوانی دهستهواژه کهیه و

نه هیچی تر.

 ۳ – نموونه ی ئهم و اژانه که له دیوانه که یدا زورن، بو دلنیایی خوینه د، لیر ده ا غوونه که یان و لاپه ره که یان دیاری ده کریتن:

ئەز (ئۆرۆمۆن) مەكانىم بى وڵاتىم

سەروپىرى خواى گێرتەن خەڵاتم

نیشاتؤ کاکه (بارؤمی) خجلنؤ

خەمىيش بەرگىم پەۋارەش بۆ خەلااتم

نه الله تو پهريش (ديڤۆنه) بي، هه كلينت بره، بيْگانه بي

ته پهى شهمهى (پهرڤۆنه) بى، پى ته نه داسۆتارەبه

ئاڤۆردەنىم (زۆمىۆ) نىۆن مىنشەم دەروون كۈنىم (گىۆن)

ياران كجا مرهم كنم زخم نهان المستغاپ

(جۆقۆنىم) شر، (مەزۆن) لاوكى بەروو داد

خلل اندر اساس عمر افتاد ...

- چوار (پۆزىم ژمۆرى) ساڭۇ ئەمويم

گهی با شادی و گاهی به ناشاد ...

پا سیاسه تی ناشووریه کان به پنی فاکته میژووییه کان، سیاسه تی سرینه وه بووبی ئیتر (ئور) ی ناشووری و (ئۆمۆنی) مادی چون ئیمیانکری الله حالی کدا کله چوارده وره که ی به وشه ی ئاشووری و نامیدی (ته تله و بل و ئیمیری و شهرارا و ئیمیری و همسوون) ته نرا بی ا نهمه دووره لله مهنتیقی ره و تلی میشروویی و باری زمانه و ازه کله و ده قه ره که ی و ته نگهای و قریدانی سیاسه تی شال و گه ری و فریدانی و ازه کله و ته نگه دو و گوشاری سیاسه تی شال و گه ری و فریسدانی و نامید و نامی

ئاشوورىيەكان!.

۵ – ئۆرۆمۆن: ئۆر+ و + مۆن به جنی ئۆر+ ۱ + مان – ئورا + مان – بۆ ئاسانى خويندنهوه بووهته: ئورامان. ههروهها كه له سروودى خهزاندا، ئهم باسمه كردوه (ئور) م به وشهیه كی ئاشووری به مانای (شار) زانیوه و (مان) یش پاشگری ناو شوین، ئیستایش به پنی ئهم به لگه میژووییه كه ده خریته بهر دیده ی خوینه ر، ده لیم (ئور) به مانای حكوومه و بنه ماله و پادشایش بووه.

«ئـور دهگهریّنـهوه بـق سـهردهمی پاشایانی بنهمالـهی سـیّهمی ئـور (۲۱۱۲ – ۲۰۰۶ پ. ز) که بنهمالهیه کی فهرمانوهوای سومه پی بروه پایته خته کهی شـاری ئـور (ur) یان (ئورا) بووه که ئیستا نزیك به شاری نافرته له با شووری عیراقدایه. له کـنِی پینج پاشای ئهم بنهمالهیه سـیّیان هـهموو له شکهرکیّشییه کانیان بـق سـهر ناوچـهکانی کوردستانی کوّن بووه کهم نهییّت بو سهرعیلام و بیابانی روّژئاوا.» (۱۱)

هدروهها «ئور (زانا) فدرمانرهوای موساسیربووه لهم سدردهمددا که له ناوچهی و دهورووبهری رهواندز – شنز ئیستا بووه. (۱۲)

یان د. میهردادی به هار له باره ی کونترین نیسانه ی نه وروز پیروایه: کونترین نیسانه یک که له روزاوای ئاسیا له پیکهاته ی جه ژنی نه وروز به جیماوه، ده گه ریسه وه بو هموه نین بنه ماله ی پاشایه تی (ئور)" که له م جه ژنه دا له ریو و همینکدا ها و سه ریق نیوان خواژنی ئاو (بل) – تافگه ییکی میژوویی، ئوستووره ی له هر رامان)) – و خوای باروه ری و رسکان پیروز ده کرا ... ئه مه مه راسیمه له هه زاره ی سیهه می پیش له مه سیخ ها تو ته نیم نیم و کاهینه ی معبه د له جی خواژنی ئاو و پاشایش له جی خوای مه سیکان و باروه ری (دوموزی) رولیان بینیوه. ئه م جه ژنه له ئه ساسدا به بین نه سه رکه و تنی (ائل، فه دای هوراهی) یان (انکی) سامان به خشی جیهان و پاریزه ری یاسا و خوای ئاوه ز و باشوین هاریکاری مروز و چاره نووس ساز به سه رونه پیسویان خوای ئاوه ز و باشوین هاریکاری مروز و چاره نووس ساز به سه رونه نورامان و نه پیوه نه نورامان و تاقگه ی میژووی بی له هوراماندی و باره نووای بی نه نورامان و تاقگه ی میژووی بی له هوراماندی بی مه دلوول میژووی – نه فسانه یی نورامان.

برواننه سهرچاوهی: د. میّهرداد بههار، جُستاری چند در فرهنگ ایسران باســتان، انتشارات فکر روز، ص۲۱۷

لیّرهداید که ئهو راستییه دهرده کهوی، که ئور نه تهنیا بهمانای شاره، بــهلّکوو بــه بهلّگهی میّژووی روونکرایهوه" به مانای حکوومهت و فهرمانرهوایش ههیه.

(مان) یش که به ینی به لگه ی خواره وه ده رئه خهین، پاشگری واتباداری (ناو) شوّنه و بهمانای یاگه و یانه و خانه و جیّگه و نیشتنگهیه. پیکهاتهی هـهردوو پاژهکـه (ئۆرۆمۆن يا ئورامان)، ليكدراوهى حستنەسەرى جيڭگوركٽيە (تركيب اچافى مقلـوب) وهك: گوڵاو= ئاوى گول شەتاو= ئاوى شـەت، رەزاو، كتيبخانــه= خانــهى كتيّـب، کاروانسه را= سه رای کاروان. ئورامان: یانی ئورشوین، شوینی ئور، ئوریانه=یانهی ئورهکان یان ئورجیّگا=جیّگای ئور، نیشتنگهی ئور و تهختی ئور، ئیْستایش به گونسدی هۆرامان دەڭين هۆرامانى تــەخت. تــەختىش فاكتىكــە بــۆ فــەرمانرەوايى و دەســەڭاتى حکوومی له هۆراماندا. نموونه بۆ دەستە واژهى هۆر، هۆرا + مان: نيـشتمان، باتمـان و... ئەم توخمە رينىي تيدەچىي ئىممىش بىم رەچمەللەك نامينىدى بىي و پاشسان وەك بىاقى وشهکانیتر، دزهی کردبیسه ناو زمانه ئارییهکان. ئهگهری، مانای ئور به شاری ماده کان، کهی رئی تیده چی؟ ئه و کاته ی ئه م مانا بغ پیش له سیاسه تی ئاشوورییه کان و پیّش لـه کیّومالّیهکانیان بنر هزرامان و کوردستان بگهریّنینهوه، رهنگه به کوردستان بــه عام وترابی شار یان (ولّات) ی ماده کان، وهك ناویّکی گشتی، وهك: (ئیرانـشههر) بــــق تەواۋى ئىزان. بەلام ئەمە تايبەت بە ھۆرامان نېيە. با ھۆرامان خاۋەن مىزۋوريەكى درىۋ خایهن بووبیّ و بهڵام بهشیّکه له وڵاتی مادی بچووك له (کوردستان)، میّــرُوو پیّمــان ده نسی «سمهرزهمینیکی پان و پور که نیستا بریتیه لسه نازهربایجان، ههمهدان، کرمانشاهان، (کردستان) و قهزوین و تاران و سپاهان و.. مادهکان لـهم ناوچــهدا جــيّ نیشته بوون ههمهدان و دهقهره کانی دهوروبهری ناسراوه به مادی گهوره و ئازهربایجان (ئاتۆرپاتگان، ئازەرى كىۆن نىـە توركــەكانى ئيــستا كــە نيــشتەجيـــى ئــەم دەڤــەرەن) و (کوردستان) و . . . دهوربهری ناسراوه به مادی بچووك. » (۱۳)

با روبکهینه لای (مان) بزانین مانای چیه:

یانه و خان و خانه

له فارسی کوندا به شیّوهی مانیا mania)) هاتووه یانی یانه، خانوو، سهرای له فارسی کوندا به شیّوهی نمانا (nmana) توّمار کراوه یانی خانه، خانوو، یانه له پههلهویدا به شیّوهی مان (man) هاتوه که ریّسای گوّرانکاریدا دهبیّته یـان و

له فارسی ئهمروندا (خان) هیه و لهگهان یه کیشدا پیدرهو ده کسرین، ده لیین خان و مان له قامووسانه دا که وهك ژیدهر ئاماژهیان پیده کری به شینوهی خوارهوه جاوگی (مان) تؤمار کر اوه:

مانیشن (manishn) و مانیشت (manisht) یانی: یانهو مهنزل

۲ - مانیان و مانیشتن: (دانیشتن و نیشتهجی بیوون) ههرلسهم پیوهندییسهدا واژهی چاوگی (مانیای، ماندوو، مانایق) سیورانی و هسهورامی: شیهکهت بیوون و مانسهوه و نیشته جی بوون، جی سهرنجه.

له قامووسه کاندا نموونه یان هیّناوه: اورامان و نموونه کانی تر: نیستمان، باتمان برزمان، فریمان، شلمان، کلمان، بیلمان و (کاغیزمان، ئادیه مان، ته کمان و ... له کوردستانی باکوور) و . . . (۱۶)

ژیدهر وسهرچاوه کان:

۱ – وەرزنامەى ھەزارمىيرد، ژ. ۱، سالىي يەكەم ئابى ۱۹۹۷، وتارى سياسەتى ئاشوريەكان لـە كوردستانى كۆندا ل ۱۷

٢ - هدمان سهرچاوه ل٠ ٢

بۆ زانيارى زۆرتر بروانه: chirshman. op. cit,p. 115

۳ – ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۶

۱۵ انائمالی شاریکی گرنگی لۆلۆییه کان بووه که زامواو، پیشه ختی شهو میزنشینه بـووه، کــه
 ۱۵ ناراشتوا میری بووه به رای سپایزیر Speiser لـه ههمان گردی (نهمه ل) ی ئیستای شاره زووره.

ه - هممان سمرجاره ل ه ۲، Luchenbill op. cit vol 1 p. 143. p. 441۲۷ و د ۲ مان سمرجاره ل

٧ - هەزارميرد، ژ ١ سالني يەكەم ل ٢٠،

بړوانه سەرچارەى سەرەكى: 149 - 80 - 11 بروانه سەرچارەى اuchenbill Arab,Vol. 11,p. 11

 ۸ - بق زانیاری پتر بروانه: گقادی زریبار، ژ: ۵۸/۵۹ ل: ۲۹۳، مسه حرود پروور رهوف، نسه و بقچوونانه ی له مهر لیکدانه وهی دهسته واژه ی هقرامان کراوه، نهمانه ن:

الف: شارى تەمن و تاسابش، سەفەريان كامل

ب: هورئاما واته: جيا بوويهوه، لوقماني رهحيم

ت: ئاورامانه، واته: برسيمانه

ج: جیگای ئەھوورامەزدا، ھۆرامانی محەمەد ئەمین

چ: هورمزگان، جڤێني هەورەكان، ئاڤرۆمان و...: (بۆچوونى ديتران)،

ئور (شار) +مان (پاشگری شویّن): بۆچوونی محممدیپوور عادلیّ سروودی خدزان، ۱۳۸۱

۹ - دیوانی سهیدی کۆکردنهوه و شیکردنهوهی محهمهد ئهمین کاردوخی ل ۱۳

۱۰ – زریبار، گزفار، ژ. ۹۹/۸۵

۱۱ – وهرزنامهی ههزار میرد، ژ ۱، سالی یه کهم، ۱۹۹۷

۱۲ – هدمان سدر چاوه ی پیشوو، پدراویز ل۳۱، لیره دایه که هدله ی نووسه ری: هزرامان له... ده رده که وی، وایزانیوه ثور تدنیا بدمانای شاره، وهك به بدلگهی مییرووی روونکرایسه وه به مانه ماکوومه و ناوی فه رمانره وایش هدیه.

۱۳ - زه کا یه حیا، کاروه ندی کیسرهوی، تاران، ۲۵۳۶ ل ۲۱۴

۱ ٤ – بروانه: قامووسگهلي: دهخدا، معين، برهان قاتع، لغت فرس اسدى، انندراج و...

ه ۱ – میهرداد به هار. د، جستاری چند در فرهنگ ایران

کوردستان، هورامان، پیرشالیار

نه گهرچی تا نهمیّستاکه سهبارهت به پروّسهی میّژوو، فهرههنگ و زمانی کوردی به شیّوازیّکی نوی و ناکادیّمی کارنه کراوه و دهقی ئهوتوّمان له بهردهستندانیه و ئهوهش که مهوجوده به پیّی بوّچوون و بیروّکه کونه خودی ئهو نووسهر و تویّژهرانهوهیه، که له دوتویّی پهراوه و پهرتووکه کوّنه کهانی ئیرانوهیچهوه (ئیرانی کوّنهوه) کوّکراوهتهوه و بوونهته سهنهد و بهلگهی ئینتیمای بنیچاخ بوّمان. ئهوهش کابی له بیر بکهین که بوّگهین به سهرچاوه و ژیّدهری کهلتوری کوردیی، سهرهتا نابی له بیر بکهین که بوّگهین به سهرچاوه و ژیّدهری کهلتوری کوردیی، سهرهتا دهبی له کهلتووری کهونی ئاریایی ئاور بدهینهوه، بوّیه (پارت، پارس و کوردهاد) پیکهوه و هجهی بنهمالهیه که بوون و ناسینی ههرکام بی تاسینی ئهوی تر مهحاله و گهشهی ههرکام دهبیّته هرّی قهله بوون و ناسینی هه درکام بی تاسینی ئهوی تر مهانه و گهشهی ههرکام دهبیّته هرّی قهله بوونی ئهوی تر یان به پیچهوانه. لیره دا بو ناسین و لیکدانی کهلتوور و زمانی کوردی و ئاماژه دان به خاله سهره کییه کانی ئهو چهمکانه، روو ده کهین له دوو بوّچوونی تایبهت که بوونهته بهرجهوهنی شیکاران و توژکاران:

۱) بۆچوونى كە سەبارەتە بە كەوشەنى جوغرافيايى و بلاوە بىوونى كىوردەكىان لەومەلبەندانەى كە ئەمرۆكە بە نيّوى خاكى كوردستان نىاودىربووە و خىەلكىانى بىـە زمانی کوردی هه قپهی شین ده که ن و بسه کسورد ده ناسسرین کسه ئیسستا لسه نیسوان چسوار ده و لفتی از و و سوریا و هه ندیکیش لمه و لفتانی تسر وه ك زووسیا، ئه رمه نستان و قه فقاز و ... با اوه یان پیکراوه . ثه م پانتا بریتیه لمه ناو چه یه کویستانی و به رینی کاواتی "زاگروس" که روز هه لساتی ئیسران و روز شاوای تورکیا و با کووری ئیران و با شووری سووریا و ... ده گریته خونی .

۲) دووههمین برچوون، روانگهیه کی "تویزینهوهیی/مینژووی/ زمانناسیه" لهم روانگهدا بهینی تویزینهوه، سهبارهت به پیشینهی زمان و فهرههنگی نهتهوهی کورد، زمانی سوّلان و رهسهنی کوردی ده گهریّتهوه بوّ پر له دووههزار سالّی پیش زایین که له گهال فهرههنگ و شارستانیه کهونه کانی دهورووبهری ئهودهم پیّوهندی و هدلسووکهویی ههبووه.

له روانگهی" قاسیلی نیکیتین وه له په راوه و دیکومینته کاندا تا دهورهی سه جووقییه کان به دال و دهنگاژی کوردستان به رهوروو نابینه وه (۱). بو گهیین به زمان، فهرهه نگ و میژووی کوردستان، دهبی به به لگه و په رتووکه کونه کانی که لتوور و زمانی دراوسی و به تایبه ت که لتوور و شارستانیه تی نه ته وه ئاریاییه کان، ئاماژه بدریت.

بزیه کهلتوور و شارستانیه تی کورده کان به هزی دانووستان و پیوه ندی له گهان کهلتوور و شارستانیه ته به ناوبانگه کانی شهوده م وه ك: عیلامیه کهان، ناشووریه کان، سکاییه کان، سومیزیه کان، ناکدیه کان و بابلیه کانی سه ده کانی زور کون ده بنه مه نهه ج و رهمه ندی لیکدان و تویژینه وه ی کهلتوور و زمانی کوردی، به گویره یه که هه در که اله و دانیشتوانه به پینی بوچوونی خویان ناویان له کورد هیناووه و ناوریان لیداوه ته وه.

بینگرمان کورده کان وهك گهوره قهومی ده چنهوه سهر تایسه فسه مساده کسان، ئسهم قهومه بین پته و بینوه ندیسه کسان، ئسهم قهومه بینوه ندیسه کسی چروپری له گهل باقی قهوم و نه ته وه کانی تری ماددابووه و سهره تاش دانیشتووی کوینستانه کسانی کوردستانی ئیسستابووه: لوللاییسه کسان، گووتیسه کسان، کاسیه کسان و

نورارتووه کان و... له گهل کهتیبه و لهوحه کانی ناشووری و بسابلی و عیلامی تسه نیسا به لگه ی به ده مسن که ببنسه سسه رچاوه و ژینسه وی شیکاری و تویژینسه وه ی زمان و کهلتووری کوردی.

سهبارهت به نهسل و رهگهزیتی ئسهم تایسه فانسه ش، بوچسوون و روانگسه زانایسانی میژوونووس چوون یه ف نیه بویسه هسه نسدیکیان ده چسنه وه سسهر رهگهزی ناریسایی وه ف نامادییسه کسان (مساد) و (پارسسوا) و هسه ندیکیسشیان پیسده چسی تاریسایی بسووی نووی خواکانیان (کاسسی) بسووه و تویشژه ران بسه بری تریان دردونگن وه ف لولوییه کان و ماناییه کان. (۲)

ئهوهی تویژوران و بیرمهندان سهبارهت به بلّاوهبوونی جوغرافیای مادستان دواون و چیّوهتهقیّیان کردووه له گهل حهوزهی جوغرافیای ئیستای کوردستاندا دهقاودهقه. ئهم ناوچهیه له جاخ و دهوره کانی هیخامه نشی، ئهسکه نهر و نایبه کانی، ئهشکانیه کان و ساسانیه کان، به نیّری (ماد) ناسیّنراوه و دوای ئیسلامیش بسری له میّژوونووسان و جوغرافی زانانیش به و نیّره ناویان بردووه، که زمانی ئاخاوتنیان زمانی بووه که ئیمه ئهمروّکه پنی ئهد ییّن زمانی کوردی. ئهم زمانه ش که له پانتای جوغرافیایی و بارودوّخیّکی تایبه تهوه و تووویژیان کردوه که بریتیه له زاراوه و بنزاراوه گهلی که به تیکرا به یه که بنچك و یه ک میژینه و یه که میژوی کهون پهیوه ند ده خون. (۳)

ئاوردانهوه له پهراوه و پهرتووکهکانی مادی و کیمبری و ئسالانی و لینک السانی لهگهل ئاشووریهکاندا و پالاوتنی نیسوی جینگ هکسان و نیسوه کسانی مسادی و کسوردی و ئالتیرناتیقی ماکهکانی ئاشووری و دواتر کاریگهریی ماکه کسانی فسهره مه نسگ و زمسانی یونانی و ئارامی له سهر ئهم زمانه. (٤)

له زهمانی (هیّلیّنیـزم)هوه و هیّـزی سیاسـی ـ تَایینیـان لـه رِوْژئـاوای ئاسـیادا و به به به ناوچهی کوردستاندا، به راشکاوی دهتوانین به چییهت و شوناسی ههندی له لایهنهکانی فهرههنگیی و زمانهوانی کوردیی دهستیوه ر بین و پیناسهی بکهین.

دکتۆرجەمال رەشىد له كتينى بەنيو(ليكۆلىنەوەى زمانىەوانى ولساتى كوردەواى)

سهبارهت به جیّ پیّسی یوّنانیسه کسان و کاریگسه ریسان لسه سسه رنساوی شسویّنه و اره کسانی کوردستان به تایبه ت له مهریوان و هورامان به لیّکوّلینه وهیه کی به رچاوی کردووه، که سهره نجمان به ره و لای زمانی کوّنی کوردی لسه چاخی هیّلیّنیزم، راده کیّشیّت، غرونه ی ئه وانه ش وه کوو: پیّنجویّن که به مانای «پیّنج یوّنانی»، یان ناوی هه نسدی لسه گونده کانی مهریوان وه لئ: سهله سی، مهسوّ، کیّلسوّ، ولّسه سم، نیرمار، . . . پاشگری ئه وانه ش وه کوو ناوه کانی لوّلویی و یوّنانیه و به شی دو ایی ئه م نیّرانه ش وه له پاشگری نیری شاره کانی لوّلوییه چه شنی (بوناسی، ئاراسی، باراهیّسی) یان پاشگری نیرمار لسه سهرکیّشی خارخار و هاشماری لوّلوییه کسه ئسه مروّکسه شلسه ناوچسه ی ده ربسه نسدیخانی کوردستانی ئیّراقدا هه ن. (ه)

ههندی لهوباوه رودان که مهریوان له وشهی (مهدیبون) گیراوه که له یؤنانی باستاندا کوری (مۆلؤس) خهلکی کریت که له شه ری تیروا عاشقی (ئهدومنه) بوه و سهرکردایه تی (کریت) ی له ئهستو بووه (٦) یان (فهیله قووس) که نیوی کیویکه له باکووری روّژناوای مهریوانه وه، ههمان «فهیلی پووسی باوکی ئهسکه نه ده مهقدوونیه» یان ئه وه ی که وشه ی ئوورامان له پیوهندی (ئوور) ی ئاشوور + پاشگری شوینی (مان) پیکها تووه ، نشینگه و جیّگای سه رکردایه تی بنه ماله ی (ئوور) بووه که دواتر له م وتاره دا ئاماژه م داوه تی.

به گشتی زمانی کوردی که بهرههمیّکی کرّمه لّایه تییه، پیّره ندی میّر وویی لـه گـه لا فهرهه نگ و شارستانیه تانا هه یه که وه ك هه لّوارته به بریّ له وانه ناماره درا. لـه نه نامی نه و شهر و هیّرشانه ی که له رهوتی میّر وودا بـه م بـه شـه لـه خـاکی ئیّرانی گهوره دا پیّره ندیی بروه، زوّر مایه ی برور اننه وه یه. برّیه زوّرن نه و و شه و دهسته واژانه ی که لهم زمان و زاراوه جوّر به جوّرانه دا که لّکیان هه یه و برونه ته هو ی به هیّریی زمان بر نه مهه سته شرّی به راشکاوی تهمه دریّری زمان و بهرده وامییه تی میّر ووی که و نام بینین. نه کری برخ اکسازی و شه و زاراوه کانی پارسی کون و نه قیّستایی و پاله ویی که لّکیان لی وه ربگیری. کاتی که له کوردی هورامیدا نه لیّین: (واتم، واتت،

واتش، واتما، واتما، واتما، یان له کوردی سۆرانیدا: (وتم، وتی، وتمان، وتمان، وتمان، وتمان، وتمان، واتمان، واتمان واتمان، واتمان یا به شیروه یه کی تر: (گوتم، گوتم، گوتم، گوتمان، گوتمان، گوتمان) له گهنیم، گفتیم، گفتیم، گفتیم، گفتیم، گفتیم، گفتیم، ئه نمینیم، نم

زاراوه کانی کوردی:

ئهگهرچی له پهلپهل بوونهوه و دابهش بوونی زاراوه کانی کوردی هیشتا له نیّوان زمانناساندا ناتهبایی و بیری جیاواز دهبینوی به به الله وه که هه الوارته له نیوانیاندا، زمانناسی کورد: توفیق وههبی تا راده یی به عهین و واقیعیه تی جوغرافیای زمانی کوردی نزیکتره. ئه و زمانی کوردی به کوی چوار زاراوه ی ئهسلی دهزانی و ههرکامیان به ژیر زاراوه ی ئهویتر دهزانی و بهم شیّوه دارشتیان ده کات:

- ١) الف: كرمانجى باكوور: بادينانى، ههكارى، ئاشتيامى، بۆتانى، بايەزيدى.
 - ب: كرمانجى باشوور: سنه (ئەردەڭانى) ، سلێمانى، سۆرانى، موكريانى.
 - ۲) لوړى: بەختيارى، لەكى، فەيلى، كەلۇرى، مامسانى.
 - ۳) گۆرانى: ھورامى، زەنگەنە، كاكەيى، باجڭانى.
 - ٤) زازايي. (٨)

شیخ محمه مدی خالیش به نه خسی جیاوازیسه وه نهم روانگهیسه دووپسات کردووه ته و ه نهویش زازای، سه ربه خو زانیوه. (۹)

دهبینین ئهم دابهشکردنانهش زازا له گۆران جیا دهکهنهوه و ههندی له زمانناســـان وهکوو ژوکۆفیٚسکی زازا له بنهرهتا به کوردی نازانن. (۱۰) له روانگهی نفیسکاری نهم دیرانه وه نهم پهیلوا (بوچوون) ه هه نه هه نه ته نیا زازا یه کی له زاراوه کانی کونی کوردیه، به نکوو له رووی میروییه وه پیروه ندیه کی چروپری به گورانه وه (به تایبه ت به هورامی و نازه ری کونه وه) ههیه، بویه له باری خاله سهره کیه کانه وه به شداریه کی بنه ماله کی نزیکیان پیکه وه ههیه. نووسه ری نهم بابه ته له و تاریکا هه ر له م باره وه، به سهر دیری (جو غرافیای سهر هه نازه ای زاراوه کانی کوردی و پیوه ندی نورگانیکی هورامی له گهان زازا و نازه رسی باستاندا) (۱۱) خستوه ته گهری.

تایبهتمهندییه کانی میّژوویی و زوانهوانی مهریوان و هورامان:

لهم وتارهدا جگه ئهوهی که له روانگهی رهگناسییهوه دهنگاژه کانی به هورامان ئاماژه دهدات، به یه کیّ له دیارده کانی فهرههنگی هورامان، یـانی پیرشـالیار و جیّــژنی پیرشالیاریش که به جیّماوهی نهریتی کوّنی زهردهشتییه کان بووه، دهپهرژیّدریّت.

سەبارەت بە ھورامان و واتا لىڭكۆڭىنەوەييەكان كە بەرجەوەنى روانگە و بۆچوونى بىرمەندانى مىژوو و زمانەوانيە، ئەبىي بلىيىن كە:

هورامان بهشیّکه لـه جوغرافیای کوردستان و تیرهیهکه لــه تــیرهکــانی کــورد کــه

هورامان له بواری جوغرافیاییه وه ده که ویته باشووری مهریوان و رِوْژئاوای سنه وه و بریتیه لهم به شانه: ۱) هورامانی تسه خست: دزلسی، ده ره کسی، ده مسهیت کسمالسه، روه وه رین، سهروپیری، وه یسیان، سلین، بلبه ر، ناو، نوین، هه جیج، روار، ژیوار و... هه نی ناوایی تر.

۲) هورامانی هون: (لهنیوان کوردستانی ئیران و ئیراق) بریتیه له: کهیمیه و بیرواس، هانه گهرمه له، دزاوه ر، شوشی، نودشه، نهوسوو و پاوه و ... له کوردستانی ئیران و تهویله و بیاره و ئه ههداوا، زه له، هیلامیی، هانه وقر لی، هانه و دنی، سوسه کان، سهرگهت، و ههندیکی زور ئاوایی تر ... له کوردستانی ئیراق. ۳) هورامانی ژاوه رو : که بریتیه لهم گوندانه پایگه لان، پالنگان، بیساران، ئهویهه نگ و ... دهیان گوندیتر که مهجالی هینانه و هی ناوه کانیان نییه، که تیا راده یمی له باری ههنی ریسای ریزوانی شیوه زانییان له گهل باقی شوینه کانی تیری هورامان توفیریان

ھەيە.

٤) هورامیه کانی تر که هـ هرلـ ه رابر دوود الید ک جیابوونه تـ هوه و بـ ه دیهات و شاره کانی ئیران و و لّاتانی تردا پژاون، وه که هورامیه کانی که ندوله له قه لّای قـ وروه و ههرسین و عه بدوولمله کییه کانی هه وریه له باکووری ئیران و زازاییه کان له تورکیه و شه به کیش له خانه قین و...

دەستەواۋەي ھورامان:

هدر وهها که لـهم کتیبهدا، باسم لـهسهر رهگناسی وشهی هورامان کــرد، وشــهی هورامان) ، پیکهاتهیهکی ئیزافی قه لبه (ئوور + مــان = ئــوور، یــهـعــنی شـــار، ناوی فهرمانړهوای ئوور ــ یان ــ حکوومهتی ئووره)

پیره کانی هورامان و سیستهمی شورایی:

به وته کانی زاره کی و نووسینه کانی نهم دواییانـه لــه دووتــویی پــهرتووکــه کانــدا (۱۳) له هورامان ۹۹ پیر (پاوهر، پاتر، پادر) ژیاون. ئەلبەت ناکری لـه سـهر رادهی حهتمیی ۹۹ پیداگری کسری، بۆیــه، پیـّــدهچــیْ بــه هــۆی زۆربــوونی رادهی زانایـــان و بليمه تان بووبي كه ئهم رەقەمەيان وەك ھيما دانابي. پيراني ھورامان جگه ئــەوەي كـــه ریّنوما و واعیزی ئاکاری خەڵك بوون، لـه کاری تەبابــەتــی ســوننەتــی و گیاناســین و ههسارهناسیندا و... دهستی والّایان ههبووه. له کاروباری جڤات و گلیّرگهشدا دهخیل بوون، ئەوان بۆ ھەڭسووكەوتى كارەكان و پۆوندىيان لە گەل خەڭكدا، راستەوخۆ بە دەنگدانى خەلكەكە ھەنجومەنيان يېكەيناوە. ھەنجومـەن بــە مانــاى = ژيـر لا، زانايــان، جیّگای ژیرلایش شویّنی بووه به نیّو (مەرێ) و شۆرا یان ســەرۆکیٚکیـــان بـــووه بـــه نیّـــو (پاتر، پاوهر) یان (پیر) ، که تهواو کاروباری شۆرای له ئەستۇ گرتووه. پاوەر و رۆلنی كه لـه ههڵسووكهوتي كاروبارا گيراويه زۆرنزيك بووه به ئاييني ميتراييهوه. لــه ئــاييني میترایی (میپھرپەرەستی)، پیر(پاور) ھەمان وشەی كــۆنى يۆنــانى (پــاتيْر، پــاترۆس)ە كـــه بهرزترین پلهی ئهم ئایین و مهندووبه(نویّنهر)بووه له سهرزهویندا، لمهم روهوه چاك و ریدای، هی خودی میزاید، هدر ندوه که سانترین پوس و مدقامی له چارت و سیلسیلهی نایینی میزاییدا به نهستزوهیه. پیر(پاتیز) سه آلحیسه تی تسهواوی لسه بسوار هه سیره ناسیه وه هه یه و وهها نهمریکی سهرسوور هینسه رنیسه کاتی که نسه بسین لسه تهواوی نایینی میزاییدا، (میسر و میهر) پره له زاراوهی هسه ساره ناسین، غوونه بسی حموت جهوت پلهی سهیر و سلووك و ته شهروفه لسه ژیر پشتوانیی و حیمایسه تی حسه و هساره دا. (برواننه: کتیی، نایینی میزا، مارتن ورمازرن، وهرگیرراوی بزرگ نادرزاده)

ئامیر وکەلـووپەل و بژیّوی ژیرلا ئەگەرچى سانا و فەقىرانە بووە بەلّـــام لـــه مانـــای ئەمرۆژىدا قسە لە شيوە ژيانيكى باز و ئازاد و ديمۆكراتيىك دەكىات، كىـە ئــەمرۆكــە هاوتای ئهوه دهبینین. (پاوهر، پاتیز) کاتی هه ڵبژاردنی به پینی بوونی برست و توانسست و لیاقهت دهربردهکرد و ههرکهسی کمه خموّی بمه شمیاوی ئمهو پیّگمهیمه بزانیایمه و بهجیّهیّنانی مهرجهکانی دیاریکراوی له خوّیا بدیایه ئهوا دههاته مهیدانی ههلّبژاردن و ناونووسی ده کرد و له روزی دیاری کراودا له بهردهم شورا (مهری) خوی پیشانده دا. بۆ بەرێوەچوونى ھەڭبۋاردنى ئازاد (پاوەر) پێۺتىر بـﻪ ﻟـﻪﻭﻧێﻜـﻰ ﻳﺎﺳـﺎﻳﻰ ﺑﯚﻫـﻪﺭﻛـﺎﻡ میّوهیه کی تایبهتیان لـه بهرچاودهگرت و لـه کیّبهرکیّی ههڵبژاردندا دهیانخــسته گــهرێ. میوه کان بریتی بوون لـه: گویّز، توو، بهروو، قهزوان، بادهم و ههنجیره وشکهو … ههر لهو رۆژەدا دوو بەردى قورس و سووكيان ئەھيّنا بۆ ژنان و پياوان، بەردى قورس بــۆ پیاوان و سووکهکهش بغ ژنــان و بـــۆ کــوران و کـــچانیش هــهمــان دووجـــۆر بــه یێــی بەرزكردنەوەيان ئىجازەى دەنگدانيان پىدەدرا و لـەو ھەڭبۋاردنەدا بەشداريان دەكــرد. بهم گویزهیه که ههرکهس بغ دهنگدان به مهیل و ئیختیاری خوّی میوهی هــهڵبـــژاردهی له گەل ناوەكەيا دەخستە نيوكيسەيەك بە نيو (ھەڭاوە) لە دواييـدا بــە يـنــى ۋمــاردن، بەربژار(ھەڭبژاردە) بۆماوەي چوارسال دەبووە ئىەنىدامى شىۆرا(برواننىە: سەرچىاوەي كتيِّي: سەربوردیّکی هۆرامان و ... عبدالرزاق عبدالرحمان محممهد، یادهـا و یادبودهـا احمد نهزیری). بزیه دهلین هورامان لـه میزهوه جیّگای مهدهنیهت و شارستانیهت بسووه. بۆ روون بوونەوەى ئەم بابەتەش ئەتوانىن وەك بەلگىـە بلــــين كــە ھيــشتا لـــە ھورامــان زوریک له و وشانه ی که پیوهندیان به بابه ته که وه هه یه ماون، وه ک و شه کانی: (پاوه رَبَّ و رمه ریّ) و (مه ریّ) و (مه ریّ) و (مه ریّ) و (مه ریّ) و (ثیر لا، ژیر لیّ). له «میّ ژووی هورامان» دا، کتیّ ی محمه دنه مین هورامانی، هاتووه بو ناو دیّ رکردنی، شیّو و دوّل و کیّ و مه زاره کان له نیّوی پیران که لکیان گرتووه، وه ک نموونه ی ئه وناوانه ناماژه ی به هه ندینکیان کردوه: پیرروسه می بیر جان، پیروینس، پیرخزر، پیرمه گروون، پیرمام، پیرمحه مه و، پیرمه کسوور و... سه باره ت به نیّوی (مه ریّ) یش هیشتا بری له نیّوی شوینه کان هه ربه و ناوه و ماوه وه ک: مروّ مه ریّ (جیّگایه که له گرندی دزلی) ، جه مه و مه و دزاوه ری (له ناوایی که ماله) ، ده ره و مه ریّ (له ناوایی که ماله) ، ده ره و مه ریّ (له هورامانی کوردستانی ئیّراقه) ، مه ره و دزاوه ری (له ناوایی دزاوه ر) و پیّکها ته ی رژیرلیّ مه ریّ) یش به در که (کینایه) گیراوه له و که سانه ی که زانا و ناگا و و شیر و هیر و هیر و هیر از در هیر و هیر و هیر و هیر و هیر در این و ساله و که سانه ی که زانا و ناگا و

پیرشالیاری هورامان:

دووانه بوونى ئەوكەسايەتيە ئەمانەن:

کهسایه تی یه که م: له نیّوان کتیّبه میّژوویه کاندا هاتووه که پیرشالیاره سیاوه کوری جاماسب (۱۵۰) پ. ز که پیّش ئیسلام یان بهریوایه تی هاوکات له گهان ئیسلام و هیّرشی ئیسلام بر سهرخاکی ئیّران و کوردستان و له ئاکامدا هورامانی ته خت ژیاوه و پاشه په و و پیّهندی ئایینی زهرده شی بووه و کتیّبیّکی داناوه به نیّو (ماریفه تووییرشالیار) و دوایی ده چیّته سهر ئایینی ئیسلام ههر لهو شویّنه دا کوّچی دوایی ده کات و به خاك ئهسیّر دریّت. ئیستاکه مهزاره کهی مهشووره به (یانه و پیری) که زیاره تگای هر گران و دلسووتاوانی ئهوییره یه و ههرسالی له دههه ههوه لی ریّبه ندانا ئاههنگیکی میژوویی عیرفانی له ژیرناوی (زهماوه نه و پیری) به پیّوه ده بریّ لهم ئاههنگه دا ناو و یادی زینوو ده بیّته وه و یاده کان باری به رده و امیسه ت و نهری پیدا ده کات.

پیرشالیاری دووههم: کهسایهتی دووههمه که له سینه و زهینی خهالکیدا ماوهتموه و ئەتوانىن بلىّىن: بۆ ھەڭويّستگرتنە لە ھـەمبـەرى پىرشـاليارى زەردەشــتىدا و كردنــە هاوسهنگی و هاوتهریبی لـه گهل یاسا و پرهنسیبی ئیـسلامهتیدا، ئـهگینا، تائیـّستاکه بـــۆ کەس چىيەتى ئەم كەسايەتيە دووەمە روون نەبوتەوە، و تەنيا وا لـە دووتــۆى پــەيلـواى سهرزارهکی و بۆچسوونی سسەلىقەيىدا، بىـ پـــی ئـــهم ھـــەلْـويْــست و بۆچـــوونانه، ئـــهم کهسایهتییه دواییه، مستهفا کوری خوا داد، مهشووره به پیرشالیار. گوایه دواتــر پــاش ئاييني ئيسلام لـه ناوچهي هورامان لـه زهمانهي شيّخ عهبــدولـقادري گــهيلانــي ژيــاوه و شارهزای بیر و بۆچوونی پیرشالیاره سیاوه بووه و کتیبی مهعریفه ی کونی بـهکـهش و ههوایه کی ئیسلامی و رهنگ و نمایه کی عیرفانی دهرهیناوه. ئه گهرچسی ســـهـبـــارهت بـــه کتیب و کهسایه تی پیرشالیار بیرو بزچوونی چوون یـه ك نیـه و لــه نیـّـوان خــه لــك و تەنانەت تويۆۋەراندا دووفاقى دەبىنرىت، بەلام بەم ھەمكە راو پەيلىواگەلـەوۋ پيرشالـيارى واقیعی و پرۆسەی فیکریی و مەنھەج و بنەمای ئوستوورەیی ھەرگیز بۆكــەس حاشــا و ئینکار و لیّقوتار ناکریّ، ئهم نهمری و ماندگاریهش لسه خوّیسدا رِهمسزی مسهدهنیسهت و فهرههنگ پیشاندهدات که ههر له قهدیم و نهدیمهوه هورامان مهلبهندی ئــایین و بــیر و بروا و لانکهی شارستانیهت و پیشکهوتنخوازی بووه.

ماريفه توو پيرشاليارى:

ئهم کتیبه، به کتیبی پیرشالیاری زهردهشتی هورامان که له موغه کانی زهردهشت بووه به ناوبانگه و بریتییه له هه لبهسته کانی ئامزژگاری و تهمسیل و رهمزورازی ئاکار و مزرالی و ئهخلاقی به که لک، ماریفهت، پیکهاته یه که له چهن به ندی ئاهه نگدار که تهرجیع (گهرانه و هیان) ئهم به یته یه:

گۆشت جەواتەي پېرشالىياربۆ

هؤشت جه کیاستهی زانای سیمیاربو

یانی: بۆوته کانی پیرشالیار گوی رادیره / و به نیردراوهی زانسای سیمیار (زانسای رهمزویژ: زهردهشت) هرش بسپیره.

زۆربەی وتەكانى پىرشاليار پاراستنى ئايينى كۆن دەگەيەنيّت و خەلكى ناوچـەش لە مەجووس بوونيا —زاراوەيەكى ئىسلامى بۆ زردەشتىيەكان–گومانيان نيە بەلـــام لـــەو باوەرەشدان كە كەساتەتيەكىترىش ھەربەم ناوە بوونى بووە.

وه ک ناماژه ی پیدرا، نهم کتیبه گوایه له زهمانی پیرشالیاری دووههم که موسلمان بووه، به دهستی نهو دووباره نووسیاوه ته و به شیوه ی نهمروزی دهرها تووه. لیسره دا غوونهیه ک که ناماژه به سهرهه لدانی نایینی ئیسلام ده کات:

وەروىٰ وارۆ وەروە وەرينىە وەرىسە پرچيۆ چوار سەرىنىە

كەرگەى سياوە ھىڭلەش چەرمىننە

گۆشلىي مەريۆ دوە بەرينە

یانی: بهفریّك ئەبارى، بەفرى كە بەفرەكانىتر لـه بەین ئەبات / تەنــاف دەقرتــی و ئەبیّتە چوارسەر، مامرە رەشە، ھیّلكەی سپیە / گۆزە دەشكىّ و دەبیّتە دوو دەر.

با:

داران گیاندارهن، جەرگ دلل وەرگەن گاھیّ پر بەرگەن، گاھیّ بیّ بەرگەن كەرگە جە ھیٚلەن، ھیٚلە جە گەرگەن رڤاس جە رڤاس، ڤەرگ جە ڤەرگەن

یانی: داران گیاندارن، گهڵاکانیان، جمهرگ و دلیّمانن / گما دلیّمان پربمهرگمه و گاهیّکیش بیّ بهرگن.

مامر لـه هیّلکهیه و هیّلکهیش لـه مامر / رِیّوی لـه رِیّویه و گورگیش لـه گورگ . به رای نووسهر پهیامی هیمایین و سیمبوّلیك و میّنافوریکی پیرشالیار لـهم شیّعرهدا ئەرەيە: لەوپدا كە ئەو پېدندى ياسا و ئايىنى زەردەشتى بورە و تىدىعىدن لىددەسىدانى ئاييني باو و باييران و قەبورلنى ئايينېكى نوێ، قورس و گران بورە، گەرەكى بورگە بــە هورامان ماوهیه کی زوّر لهگهل فـهرهـهنگـی نویّسدا بـهرهنگـاریی کــردووه ــ بــوّروون بوونهوه ئاوربهن له حزووری شیخری هورموزگان لمه دهیمهی همهوهان یما دووهمهمی کۆچى مانگى (١٤) و دواتر لـه رووى مەيل و خواستى دەروونى موسلْمان بــووگن و ئيسلامييان قەبوول كردووه. بەم بۆنەوە ھەنووكە خەلكى ھورامان لـە حيفز و پاراستنى نهریت و پرونسیپی مهزهه بی و ئیسلامیدا له نیوان کوردان و دیتراندا به ناوبانگن ئهم چەن بەيتەش ھەڭگرى بارى ھەستەكى و رەحمى و عاتيفى پيرشاليارە لـە ھەمبەر ئــايينى نويدا. ئەيەوى بليت به قەبوول كردنى دىنى نوى، بنەماى يەكيەتى ئايىنى مىزىنەمان لــه بهین دهچیّ و ئامۆژگاری دهکات که ههر فهرههنگیّ و ئایینیّـك بۆخــنری جــهوهــهر و نۆمىنىكى تايبەت بە خۇي ھەيە، ھەر چەن پىكەوە جياوازيان ھەيە بەلام لە چىيبەت و شوناس و حدراسه تيا ههول بدهن و تيبكو شن.

زەمارەندۇپىرى:

یه کله و اینانه ی که هیشتا پرونسهی زوردهشتی تیایه و همهرسال لمه دهمه ی

ریدهندانا لسه ناوایی هورامان و لسه باره گای پیرشالیاردا بدپریدوه ده چی، جینرنی زهماوهندی پیرشالیاره (زهماوهنهوپیری). نهم ناهدنگه هاوکات لسه گدن (جدژنی سهده ی نیرشالیاره (زهماوهنهوپیری). نهم ناهدنگه هاوکات لسه گدن (جدژنی سهده ی نیرسالیار زینوو ده بینهوه و به پیروه ناچیی ده سینده کات و لهو ناههنگا یاد و یادهوری پیرشالیار زینوو ده بینهوه. نهم جدژنه لسه گهن جدژنی سهده ی زهرده شتیه کانی نیراندا هم له باری پیکهاتهوه و هدم له باری ناوه پر کیشهوه پیروندی و نزیکایه تی هه یه، بریه ههردوو جهژنه که بوسالیادی نایینی زهرده شت و یادهوه ری فهرههنگی ناریایی و هه یمه نه و شکری نه و پروژانه له نیروان خدلکی کورددا و به تایمه تی خدلکی هورامان که سهره تا پیگه و ناخیز گهی فهرههنگ و شارستانیه تی خورهدا از به وه، به ویک و پیکییه وه به ریزه ده چیت.

ئاخیزگهی میژوویی و بنهمایی جهژنی پیر:

هیشتا نزیکهی ۹۰ روّژ و ۹۰ شهو (سهد شهو و روّژ) له زستان نهمینی، خهلکی هورامان خویان بو به بهریّوه بردنی ناههنگی سوننهتی (جهژنهوپیری، زهماوهنهوپیری) تهیار و ناماده ده کهن خهلکی به هرّی کاریگه ریسهتی فهرههنگی نیسلامی تهنها لایهنی نیسلامیه کهی ره چاو نه کهن و له لایهنی نوستوورهیه کهی نائاگان، بویه لهم ناههنگهدا به یومن و بهره کهتی، روّژی له دایك بوونی پیرشالیار ده چنه داوینی سرووشت و ده چنه جی خهلوه و باره گای پیر و دهس ده کهن به زکر و سهما و شایی.

لهویدا که له رهفتارناسی و بنه مای نهم ناهه نگهوه، یاسا و پره نیسیه کسانی دال و ده نگاژی نارکائیك بوونی نه وجه ژنه ده گهیه نیت گومانی نیسه، تسه بعسه ن ده بسی چساخ و زهمه نی سه رهه للدانی نهم دیارده میتزلز ژبیه، کوننز لهوه بی که نهمرو که به و دوخهوه ده دیناسن. به رای نووسه ر، نهم ناهه نگه ژیده ر و ناخیزگسهی میشرووی سسه رهسه لسدانی جیزنی (سهده)ی نیرانیانی کون ده گهیینیت، که جیزن و دابی ناریاییه کانه و بسه و سه که رد. میهردادی به هار، بروانسه: کتسیی، جستاری چسند در فرهنگ ایسران، ل ۲۱۷) ته نانه ت ناهه نگیکی ناو چه پش بسووه. لسه هورا مسان و کوردستاندا زنجیره تیکست و

- به لکگه بز ئدم دیارده میزووییه ههیه، که میزوونووسان سهبارهت بسهوه دواوون و کسه سهره کی ترینیان ئهم چهن ریوایه تهن:
- ۱) روزی هووشدنگ له گهان سه د کهس له هاوریّیانی رووده که نه داویّنی کیّو و ماریّکی زل روویان تیّده کسات، هووشه نسگ به ردیّکی تیّده هاوی و ده دات لسه به ردیّکی تر و پزیسك ئه دات، هه رله ویّدا ئاور په یدا ده بی و بسه فه ری ئسه م رووداوه، جه ژنی شه ده.
- ۲) کاتی کهیومهرس دهبیته ساحیی سهد مندان جه ژنی به رپا ئه کات و ناوی ئه نی جه ژنی سهده، ئه لبه نه بری ئه م چیر و کهیان به ئاده می ئه بولبه شه ره و پهیوه ندد اوه.
- ۳) کاتی ژمارهی «مهشی و مهشیانه» و کورهکان، گهیشته(سهد)، ئهو کارهساته پیرۆز دهکرا، و ناویان دهنا جهژنی (سهده).
- ٤) چوون به تێپهرپنی سهد روّژ له زستانی گهوره ده گهیین، سهرما ده گهییه
 کوّتایی، پێشینیاغان دهسیان دهدایه شایی و جهژن گرتن، وه ئهم جهژنهیان به جهژنی سهده له قهلهم داوه.
- ه) له جهژنی سهده تاوه کوو نهوروّز ۵۰ روّژ و ۵۰ شهوه که پیکهوه سهد شهو و روّژه، بهم بوّنهوه جهژنی سهدهیان له ۵۰ روّژ به نهوروّزیان بهرپاده کرد.
- ۳) ئەرمايل، وەزيرى زوحاك، ھەررۆژە بۆمارانى زوحاك سەرى دووكەسى ئەبرى و ئەيدانىّ. كە فەرەيدوون بە سەر زوحاكا زەفەرى برد، ژمارەى ئەوكەسانەى كىە بىۆ ئەم سەربرينە دانرابوون و رزگاربوون و گەيين بە سەد كەس و كەسەكان ھەركام بىـ ئاوريّكەوە بۆ ريّزگرتن لە فەرەيدوون روويان كردە ئەو كويّستانەى كە فەرەيىدوون و ھاوريّيانى ليّى بوون، لەم كاتەدا ئاسمان يەك پارچە بوو بە رووناكى و دەنگى سىروود و شادى، پاشان كرديان بە جەژن و ناويان نا جەژنى (سەدە). (م ١)

بر لیکدانه و و هه لسه نگاندنی په یلوای خوم، ریوایه تسی ئسه خسیر لسه گسه ل بسیر و بوچوونی نووسه ردایه، به پنی و ته ی فیر ده و سی له شانامه دا، ئه و سه دکه سسه ی کسه بسه هوی ئه رمایل و گهرمایل له ده ستی نه حس و خوین مؤیی زوحاك نه جاتیان بسوو، كسورد

بوون و هدنووکه جیل و تۆرمەی رەچەللەکی کورد لـەوانن.

فيردەوسى ئەڭيىت:

... ازاین گونه ماهیان سی جوان ازیشان همی یافتند روان چوگرد آمدندی ازیشان دو ویست بر آنسان که کیست بر آنسان که کیست خورشگر بریشان بز و چند میش بدادی وصحرا نهادیش پیش کنون «کُرد» ازآن تخمه دارد نژاد کزآباد نیاید بدل برش یاد) بود خان هاشان سراسر پلاس ندارند دردل زیزدان هراس. .. (۱۴)

میژوونووسان و ئوستوورهوانانی ئیرانی و روزهده لبات ناسانی که له سهر ئوستووره ی (زوحاك) و ئاخیر گهی سهره ه لبدانی دواون و تویژینه وهیان له سهری کردووه، له و باوه رهدان که: زوحاك (ئهژیده هاك) له و لباتی (به وری) ههمان مهمله که تی باینل، هیز و ده سه لاتی پهیدا کرد و بوو به حوکم رهوای ئه ریه نوه یچ). (۱۷). ئهم و شهیه له فورسی (فارسی) هیخامه نشیدا (بابیرق) بووه، سونگه ی سرینه وه ی (ل)ی باینل لهم دوو با به ته وه ئه وه یه که له ئه له وینی ئه ویستایی و هیخامه نشیدا پیتی (ل) و جوودی نیه و له م رووه وه لامی ئه سلی و شه که له هه دوووشویندا به (ر) گزردراوه. (۱۸)

ناوهندی دهسه ڵاتداریی زوحاك به و ته ی ئه و پستا شاری (کویریه نته) یه له نزیکی باینل، که ئه کری به نیوی (که ره ندی) ئیستا هه ڵیسه نگینین. به بری پریوایه تی ئیسلامی، زوحاك له باییل حکوومه تی کردووه و بینا به و شته ی که له (بونده هی شن) دا هاتووه، زوحاك له باییل قه سریکی به نیو (کولینگ دو شیت)ی بینا کردووه (۱۹). (بروانه: پرورداوود، کتی یه شته کان). (دارمه سته تین ههولی ئه وه ی داوه که نیوی (کولینگ دوشت)ی که له سنی ملووك الارن چابی گونووالد ص ۲۳ (کلنگ دیس) دا

هاتووه (کویریهنته) له یهك ئهسلّی بزانیّ. (۲۰) (بروانه: زهند ئهویّستا، دارمـهســتیّر، ج ۲ صص ۵۸۱ – ۵۸۲).

به ههرحال ئيستاكه (كويريهنته) ههرئهو (كريند)ه بيّ يان قـهسـريّك لــه بابيّلــدا، زۆرگرینگ نییه، بەلكوو گرینگ ئەوەيە كە لـە كۆى ئەو ریوایــەتانــە ئــەوەمــان دەس دەكەوينت كە: زوحاك (ئەۋىدەھاك) يـەكـــى لــە رىجالــە دەســەڭاتــدارەكــانى وڭاتــانى رۆژئاواى ئێران(كوردستان، جەخت لـه نووسەرى ئەم وتارەتە) بووە و وەك روونە لــه (ئاشوور) یان (کلده)وه هیرشی بردوته سهر ئیران و کاواتی زاگروّسی داگیر کــردووه و هەروەها كە ئىەزانىين پىيش دامىەزرانىي دەوڭىەتىەكانى مىاد (ھاوكىات لىە گىەل دەسەڭاتدارىيان) و ھەخامەنشى، ئىران چەندجار كەوتىوتىـە بـﻪر ھىێــرش و پــﻪلامـــارى سوپای ناشبووری و کلدانیمه کان که له خوینوینری و چهپه لکاری و دزیویدا، بهناوبانگ بوون. لـهم هیرش و شاڵاوه درندانهدا ئیرانیهکان لـه زهینیانداگهلــێ چــیرۆك و ئەفسانەيان درووست كردوه، كە نموونەي ئەوانەش چىيرۆكى (زوحــاك و كووشـــى فیّل ددان)ه و پاشان به شیّوهی سیمبول و هیّما، لیّی قوّستراوهتهوه. لـه روّزگارانی کـه ئيرانيه كان، ميزووي (كلده و ئاشوور)يان لمه بيركردبوويـهوه، (زوحـاك)هكـان بــه نهژادی عهرهب، که لهگهل خیّلهکانی سامی و ناشووری و کلدانیدا له یمه و رهگهز بوون، دهرهاتن، و نهسهبیان به (تاز)هوه، گری درا، بهنا بسه ریوایسه تسی ئیرانیسه کسان، زوحاك، بربره پشتى (تازى)ەكانە. يانى: عەرەبەكان(٢١).

ناوه پرۆك و كاكلهى ئەو بەلگى و بابىەتى مىنىۋوويى-ئوسىتوورەييە ناوبراوانى و پروانگە و بۆچوونى مىنژوونووس و مىتۆلىۆژىستى ئىرانى، (دكتۆر زەبىحولا سىدف) لىـــە سەرئەم بابەتە، ئاوا تەتلەى ئەكەيىن:

- ۱) به پنی ئەو بەلگە و بۆچــوونە، شــوێنى ســەرھــەلٚــدانى زوحــاكى، رۆژئــاواى ئيران(كوردستان)ە.
- ۲) ئوستوورهی (زوحاك)يان به كهسايه تيه كانی ميژوویی ئاشوور و كلدانی زانيوه
 كه ئهو دوو دهسه لاته، رابه را ئيرانيان خستبووه ژير په لاماری خويانه وه. بويمه په پيما

پهیتا هیرشی ناشووریه کان بۆسهر خاکی کوردستان و بهتایبهتسی هورامسان بۆهـهمـوان روون و ناشکرایه.

۳) فیردهوسی گیانبهختکهرانی ئهرمایل به (کورد) دهزانی و لهسهرئهوه پیداگری دهکات.

ه) (بیاری) شارۆچکەنی که له هورامانی لهـۆنی ئنـراق و (بنـرواس) ، گونـدیکی بچووکه له باکووری رۆژاوای بیارهی هورامانی لهونی ئنران، که لهباری میژووییـهوه، تهمهننکی زورکونیان ههیـه. لیـرهدا بـو بهلـگانـدنی پهیلواکـهم، و روون کردنـهوهی بابهته که لـه روانگهی میژوویی—زمانناسی یهوه، کورته باسینک دههینمهوه:

به وته ی میژوونووسان (بیر، بیرواس) له زهمانه ی (لوّلوّییه کاندا) به شیّ له خاکی زامواو، کوردستانی ئیراق: سلیّمانی و حه له بچه و خورمال و... بووه و له زهمانه ی ئهسکه نهری مهقدوونیدا ئاوه دان کراوه ته وه و ناوه نسدی ده سه لاّتداریّتی بسووه (۲۲). پیّش تر سه باره ت به هیّرشی ئاشووریه کان و کلدانیه کان و ته ی میژوونووسان سه باره ت به سیاسه تی هه چه و هیّرشیان بو ئیران ئاماژه یه کمان دایه و لیّره دا سه باره ت به هورامانیش ئاماژه یه کی کورت ئه دهم: سارگزنی دووه م (۲۲۱ ـ - ۷۰۰ پ. ز) له یه کی له یادگارانه کانیدا، له باره ی ده س به سه راگرتنی و داگیر کردنی هورامان، ئاوا مهلیّت: بو به ده سه هیریّم و دارایی هورامان، ده سم دایه زهوت و زهبریی سان و سه ختی سه رای ناو چه که به زهبری گورز و گویالم ریّگای پرله که ند و سه ختی کویستانه کاخ ته خت و هموار کرد و ... (۲۳)

له میژووی کورد و کوردستاندا نووسینی محهمهدئه مینی زه کی (۲٤) ناماژه کراوه که (بیاره یان بیاری) به شیّوهی (بارا) بووه. ناشوور ناسیرپالّی دووه الله یله کلی لله یاده وه ویله کانیدا به هیّرشی خوّی بو نهم شاره ناماژه ئله کات و بلهم شیّوه و ته کله ی زه کی به گ ده چه سبیّ، ناسیرپال ده للی ناسی لوّلوییه کانیدا ۲۵ شارم داگیر کردووه، نهمه ش ناوه کانیانه: بارا (بیاریّ) ، دغارا، بابیت، کاگری، زیمری، ویلی و...

له دهرووبهری شاری بیاره (بیاری) ههندی شوین و شوینهوار ههن که هیشتا به و نیره کونهوه دهیناسن، که نهوهش پیمورکی راست بوونی شهو برچوونهانهمان بو دهرده خات وه ك قه قه قورا (قه قاورا (قه قای گاوره کان) ، قه قه قوران و قه قسای ئاشوور) ئاسنهوه در در قه هستای ناد ئاسنهوه ی لای مهدیسوان و تافگه ی دیدوه زناو دیوستان فه قورامانی ژاوهرود اله کوردستانی ئیران.

((لۆلۆ)) له وشهدا به مانای ئهشکهوت نشین و کویستانی یه و... له هوراماندا له زمانی سهرزاره کیدا هیشتا وشهی لۆلۆ و روله به شیّوهی زینوو به کسار دی و به مانای چالاك و زیره که (۲٦). وه کوو کهسیّ، کهسیّکیتر به هوّی بویّری و دلیّری له ئه نجامی کاریّکا تاریف بکات و به کینایه و درکه به ئهو ئهلیّت: به خوا لوّله ن یسان بسه خوا روّله ن، یانی: دلیّره، زیره که و بویّره.

هه نسه نگاندنی نه ریتی جه ژنی سه ده و جه ژنی پیری هورامان له چه ند خالیکدا:

- ۱) ههبوونی سۆز و شایی و نهشات و سهما له ههردووجهژنه کهدا.
 - ۲) زۆربەي دەقى مەراسىمەكە، لە شەودا بە رىرە دەچىت.
- ۳) داگیرسانی ئاور و ئیهتمام به پی کوتان و سهما و هه لپه در کی، به و واتا سیمبولیکه وه که ئاور ئاخر سهرما و سله وهی به جینماو له زستان، راوده نی و جیزوان و زهمینه بر هاتنی نه ورزز خوش ئه کات.
- ٤) رِوْیشتن بۆ دەشت و سارا و بەرپنوه بردنی ئاھەنگى جیّۇن، (لـه ھورامانــدا بــۆ

بهرینوه بردنی دابی کومسا) که لـهم وتارهدا ناماژهی کورتی پیدراوه.

ه) به چراوه له شهواگهران و سهردان له مالهکان و خواستی شت لییان، گهری کانوهرو چنی، له ئاههنگی جهژنی پیری هوراماندا.

۳) هدردووجهژنه که تهقریبهن له دهیهمی ریبهنداندا، سهد روز و شهو ماوه له زستانی گهوره، دوای چله گهوره، دهس پیده کات، بهوباوه وه که دوای چله گهوره زهوی دهم بازئه کا و به دزیهوه نه فهس ده کیشیت و ده روات به دهم نه وروزه وه ههنوو که له هوراماندا زاراوهیه که ههیه، به و به فره کونه که له و کاتانیا له عهرزدا ماوه تهوه، ئهلین: (وه روه و سه دروه ی یانی: به فری سه دروژه، ماوه تهوی که له سهر زهوی ماوه (له دهی ریبهنداندا هه تا نه وروز: سه دروژ و شهوه). به فری که له سهر زهوی ماوه (له دهی ریبهنداندا هه تا نه وروز: سه دروژ و شهوه). ناخر هورامان تا نه و کاته، زستانیکی سه خت و دریژ خایه نبی به به فریکی قورسه وه تیم پیه راندوه، هه دروز و شهوی که هیشتا له زستان ده مینیت سه خت نایگرن و خویان بو هاتنی نه وروز (۲۷) و به هاری سه ری سال ، ته یار و ناماده ده که ن.

لیره دا به بوّنه ی ههمیّت و بایه خی ئهم ناهه نگه کوّنه که لـه دریّـره ی میّـروو و فهرهه نگی ناوچه دا و له سهر خهلّوه و باره گـای پیرشـالیاری ههورامیـدا لـه ئــاوایی هورامانی ته ختدا به ریّوه ده چهیّت، ئاماژه یه کی کورت و ههوال ئامیّر ده ده ین: (۲۸).

مانگی ریّبهندان به هزی له نامیّزگرتنی (جهژنی سهده) لای نیّرانیه کان و (جهژنی پرشالیار) لای کوردان، چ له میّرووی هاوچه رخدا و چ له دیرو کی کون و نوستوورهیدا، له زوّرلایهنی میّروویی و فهرههنگی و سیاسیه وه، مانگیّکی مانه وهیی و پیروّز کراوه. ههرچهن جهژنی سهده ئیّستا لای ئیّرانیه کان بهریّوه ناچیّت بهلّام جهژنی کهون و مانه وهیی (کوّمسا و پیرشالیار) له هورامان ههموو سالیّنك بهریا دههی و لای خهلکی ناوچه به شیّوهی نه کتیف و زینوو ههرماوه و لهم مانگه پیروّزه دا و له ماوهی دووحه فته ی به به شیّوهیه:

۱) خدبدر، هدوال ۲) کوته کوته ۳) کلاوه رو چنی ٤) سدربرینی کاور (زه بحسی حدیوان) ۵) سدما و شایی و چیشت خواردن ٦) کوبروندوه له مالی پیر (خه لسوه ی

پیر) و دابهزاندنی وهعز و وتار و شیّعر خوّیندنهوه ۷) بهریّوهبردنی تربیّ.

كورتەيەك لـه سەر ئەوحەوت بابەتە:

۱) خهبهر(هموان): له بارهی بنهما و سهرهه لدانی شهم دابسه، لسه نینو دهمگری جهماوهردا، پهیلواگهلی جزراو جزر ههیه، که پیویست بسه هاوردنی لینره دا ناکات. به لام نهوهی جینی متمانه و بروای ههموانه و ههر وه ها که ناوه رزکی مهراسیمه که نهمه نهسه لینی، خهبهر، ته نیا فهلسه فهی، تسهیار کردنی زهمینه یسه بسر دابه زانسدنی مهراسیمی سهره کی پیر و که وا جهماوه رخویان ناماده بکسه نامیزی راگهیانسدن نسه بووه، کسه نه فسانه ییه، لسه رابر دوود ا وه که نیستا، کهره سسه شامیزی راگهیانسدن نسه بووه، کسه رهههندی خیرایی بدا به جه ژنه که، کسه وابو و به گهران و خوده رخستن، ویستوویانه، فهلسه فه دی زهماوه نه خه لکی راگهیهنن.

۲) کۆته کۆته: دوای بهرپۆوچوونی بهشی هـهوال و زومینه ی پاگهیانه به ماوه ی یه یك حهفته تا عهسری رۆژی چوارشه همه ی حدفته ی دوایین هیچ کاری ناکریت، له ئیراره ی هموروژا دومه و تاریك ولیلی ههوا، مندالانی ناوایی دهس نه که ن به كۆته کوته و گهران به كۆلنانندا و له ههرمالی نه خی شی خواده مهنی وه ی کاکله و میوژ و تووه و شکه و ناجیل و ... وه رئه گرن و هه نی له و مالانه ش به هی کهمته رخه می و کون بوونی داب و رووشه که نه م دابه به شتیکی بید عه تی ئه زانن و پهدرین ی لیی ده که ن، بریکیش به حورمه ته و لهم دیارده ده روانن و نهم دابه ش تائیستا هه ر به رپیوه چووه و هه مووسالیک له و کاته دا هم پیره کات.

 پا سسه ربی یی کیاو پر (کوشتنی حدی بیان): ئیایینی زی بست لید بسه بسه بیانی پر پر پر ی سیم ربی یی کیاو پر پر شده که دو ارشه محمد ده سی یی ده سه کیا ده سه کیا وه پر پر پر یان حدی بیان حدی بیان ده سه کیا وه پر پر به و کات کاو پری یان حدی و انی اماده ده کات و به رمو باره گای پیر (وه راسان) ده یبات. له م به شده دا یه که مین زی بح به پنی یاسای دیاریکر او ده بی له لایه ن تاید فدی پاشاوه (تاید فدو پاشایا) که له پر پر پر هدوه که وه هدر لید قددیم و ندی عدوه باوبووه ده س پیده کات و به رمودوا کاو پره کان له ژیر چاو دیری زیر گهوان (موتدوه للی باره گا) زی بح ئه کرین و پله پله جیای ئه که نه وه و هدر که س به مد به سستی تدبه پروك قسمی هدانه گریت و ئه یکا به چیشت.

ه) ثایینی تالهبانی و سهما و چیشت خواردن: هاوکات له گهل نویسوی عسه سری ههمان روّژدا (چوارشه ممه) وهراسانه و پیری (بارهگای پیر) پـردهبـی لـه حهه سیمهت، خهلک له ههمو و لایه که وه به مههه سی زیاره ت رووده که نه فه و چیه و به زکر و سهما و شیخانه و ده ف لیدان که ش و ههوایه کی مه عنه وی و ئیشراقی پیک دینن.

 دووباره، زیکر و سهما و خواردن دهس پیدهکات ههتا بانگی مهغریب.

۳) کۆبووندوه له وهراسان ـ یان ـ بارهگای پیر: دوای ناههنگی زیّکر و سهما و چیّشت خواردن خهلّك دهسه دهسه بهرهو بارهگای پیر (خهلّـوهی پیر) دهبنهوه و لهویّدا برّدانیشتن قالّی و نهوگ رائهخهن و دهس ئه کهن به نویّر خویّندن و گویّدان به وهعز و وتار و شیّعرخوّندنهوه، له شهمیمی ئهو فهزا ئههرورایی و مانهوییهوه کهلّبك وهرئهگرن و دهس به دهس له کلّاشی پیر و باقی ناسهواره کانی دیدهن و زیارهت ده کهن، یه کیّ له بهره کاتی ناو ئهو خهلّوهیه ئهوهسه که لهوقهواره پیچووکهدا ئهو حشیمه ته جیّیه له خوّیدا به لهونیکی موّعجیزه ئاسا به بی پیرانین ههراو دهبیّهوه.

۷) تربی: حدفته یه کی تر دوای نه و ناهه نگانه، روّژی پینج شه مهه داهه توو، خدلکی هورامان پیکه وه به تیکی به ره و باره گای پیران (به تایسه ت پیرشالیاره سیاوه و...) رینده که ون و به زیکر و دوّعاکردن هه ریت و په یمانیان نوی نه که نه دوه. ژنان له وروّژه دا رگیته مه رگی = کولیره مه رگه درووس نه که ن و له ناهه نگی تربید اله نیوان هاوسی و زیاره تکه راندا، بلاوی نه که نه وه.

ئاھەنگى كۆمسا:

بهردیکی سه خته له نزیکی خه لوه کهی پیرشالیاردا ههیه، که سالانه خه لککی هورامان و زیاره تکهران، له کاتیکی دیاری کراودا نه چنه پالی و به مهبهستی تهبه روك به پیکی لینی نه شکینن و و زهینی جهماوه روا ده لین: که به ده که برسالی دوایین وه کووخوی لیندیته وه و گهوره ده بیته وه دووباره دین و لینی هه لنده وه رینن، خه لک له پارچهی نه مهرده (کومسا) بو به ره که تی مه شکه کانیان که لیک وه رئه گرن و لیموباوه په داده و به ده و به ده ده بیته هم هوراماندا به ناوبانگه و به پیری کومسا مه شووره و له ته نیشی نه و به ده داره و نارامی گرتووه.

پهراويز و سهرچاوه کان:

۱- نیکیتین ڤاسیلی، کورد و کوردستان، وهرگیران: محممهدقازی

۲-ههمان سهرچاوهی پیشوو

۳- منصوری خالد، ئاویّنه ژماره ۲۸ و ۲۹، یوند زبان کُردی با زبان های کهن ایرانی

٤ - به نموونه دهتوانين ئاماژه بدهينه قدواله كاني هورامان:

زوربهی هه لکنراوه کانی شاهانی ساسانی، و یّپرای به زمانی فارسی نافین به زمانی پارتیش نووسراون و ههم به زمانی یزنانی. کو نترین ئهم ئاسهواره ، قهواله کانی هورامانه که بو ساله کانی ۸۸ و ۲۲ و ۲۱ ی پ ز ده گهریّتهوه ، له چاخی «فهراتیش» یان فهرهادی چوارهم، که سیّ دانه ییّست بوون سالّی ۱۹۰۵ دوزراونه ته وه له تهنگیبه ری ژاوه روّ له لایه ن دوکتور سه عید خان گهییونه ته دهست پروفیسور «ئیلیس منس E.H.Mins و کاولی لایه ن دوکتور سه مهم قهوالانه، له باره ی کرین و فروشتن و مامه له وه بووه، که ههم ناوی کریار و ههم ناوی فروشهر و ناوی شاهیدان، نووسراوه . ئه و قهوالانه، به پیّی و ته ی د. کریار و ههم ناوی فروشهر و ناوی شاهیدان، نووسراوه . ئه و قهوالانه، به پیّی و ته ی د. په خانله ری و در کریش و درو ترمانی و په خانله ری و در کریش نووسراون که هه ندی و زمانی یونانی و په خانله ری و در گرته له ئارامی (هوزواریّش) نووسراون که هه ندی واژه و ده ستهواژه ی هورامی ئیستای تیدایه:

وه کوو: مدی وان، زهرین، زهر = پوول ، رهزهوان=باخدوان ، هدمه، ئیك: (یدهك)، چش، چاره.

دکتر جهمان رهشید له کتینی لیکو لینهوهی زمانه وانی و لا اتی کورده واریدا ده لای: ئه و قه والانه ی که له گوندی پالنگان دو زراونه ته وه ی دنك پیستی ناسکه، که دنکیکیان به خه تی نارامی کون له هه شت دیردا نووسراوه ته وه و ده گهریته وه بو سه رده می (فراتیس) یا فه رهادی چواره م (۳۸) پیش زاین له نهم پراتوری پارته کان. له لایه ن دو کتور سه عید خانه وه له شیخ عهلانه دین وه رگیراون و دانه یه یه کیان گهیوه ته، ده ست پروفیسور (ئیلیس مینس) و نه وی برای نار دراوه بر (ا. کاولی).

دكتر ناتل خانلرى لهم بارهوه دهنووسي:

ئهم دوو سهنهده بنچاخی مامهلهی ملکییه به دوو زوان: یهکی یوّنانی و ئـهویتر پههلـهوانیك وهرگیراو لـه ئارامییهوه، که لـه هوراماندا دوّزراونهتهوه و به سهر پیّستی ئاسکهوه نووسراون. تاریخ زبان فارسی ج ۱ ص ۲۰۷ محهمهد ئهمين هوراماني لـهم بارهوه ههر ئهم وتهيه دووپاتكردۆتهوه.

ویز_وای ئهمانه،(هیّشتا واژهی (زه_{ل)} به جنّی پول ّله نیّو خهلّکی هوراماندا به کاردهبری ّ و ئسهو کاتیشه ههمان مانای بهخشیوه.

(میژووی بهراوردکاری زوانی کوردی ل ۱۲۹ م . ۱ هورامانی)

۵ رشید د. جمال کتیبی لیکو لینهوهی زمانهوانی و لاتی کوردهواریدا

٦– ملا صالح حكيم، ئاويّنه، ژ . ١٩ و ٠٠، ل ٢٤ وتارى (جيّ پيّيي يونانييهكان لـه كردستان)

۷– منصوری خالد، ئاویّنه ۲۸و۲۹ پیوند زبان کردی با زبان های کهن ایرانی

۸ - به کر دلیر، ئەشكەوتەكەى گوندوك، بغداد ١٩٥١

۹ –فەرھنگى خال ، ب. ۲ ،۹۵۹

• ۱ – زریبار، ژ: ۸ ۰ و ۹ ۰ وتاری زاری ئوسپ ، وهرگیران ئەنوەر قادر محمد

۱۱ –لـهم بارهوه برِواننه وتاری (ئاخیّزگهی سهرههڵدانی زاراوهکان و پیّوهندی زوانی هورامی و ئازهری کوّن) ،گزّفاری رامان، ژماره ۲۰،۵/۳/۵

۲ - له لیتو ژینه وه دهسته واژه ی مهریواندا پهیلواگه لی جو راوجو هدنه و هه در له م
 کتیبه دا به تهسه ل باسی له سه رکواوه، لیزه دا ناما ژهیه ك ده دهین:

به واتهى خاليدى مهنسوورى مهريوان:

مهریوان له: میسراوان میتراوان میتهراوان میتهرهبان میتهر +بان پاشگری شوین، میسراوا: شهر و جای میسرا و میترا و میتهر و ... هاتوه ارشاقاوان، واغارشاوان و میراوا . کاك حکیم ملا صالح پیتوایه: مهریوان له وشهی یونانی (مهریون) گیراوه که له یوناندا کوری(مولوس) خه لکی (کرت) بروه له شهری (تروا) عاشق (ئیدومنه) بووه و سهر کرده ی هیزیی (کرت)ی به نهستوه بووه و گورانیبیژ و سهماکه له و کهسانه بسوه که خوازیاری (هلن) بووه، راماره ۱۹ و ۲۰ وتاری (جی پیتی یونانیدکان له کوردستان).

له (توحفه موزهفه ریه) دا مهریوان به مانای (میهرهبان) هاتوه.

دێهخودا دەڵێ:

مەريوان(مار+ايوان)ه شويننيك كه مارى زۆره.

له زاری شهقامیشهوه مانای جۆراوجۆری بۆ داتاشراوه: بۆ ویّنه مـهریوان یـانیّ شـویّنی (مـر، مراوی). سهره پرای نه مانه به پهیلوای من (وان) به واتای (ناو) ، (گوم) یان (سفه تینك بو ناو) که گومی زریبار له ناو دلی ده شنی مهریواندا باشتر له سهر نه و پیداگرییه و نرخاندنی به لگه کان سوور ترمان ده کات . به شی ههوه لی (مهریوان)یش: (مه پر ، مار ، ماد)ه که نالوگوری زوانه وانی به سهریدا هاتووه. که واته: مهریوان (مه ر، مار، ماد + وان) یانی شوینی سهرسه وز و ناوخیری ماده کان زریبار (زری، زهریا، ده ریا، گوم، گول + پاشگری بار، شوین، رزخ و ...) با شترین به لگه یه بو سه له مه بوچوونه .

۱۳ عبدالرزاق عبدالرحمن محمد: سهربوردیکی هۆرامان و سهردانیکی تـهویللی، ۲۰۰۵ نشراحسان، و هورامان (یادها و یاد بودها)، ئه حمد نهزیری

۱۴ له زور شویدیکی تردا باسم له سهر تایبه تمه ندییه کانی کردووه، برواننه: گوقاری رامان، ژماره ۱۲۹، ۲۰۰۸/۲/۵ وتاری کرکه ی هورمزگان ... و له وتاری دواییدا ئه و نووسراوه ئه هینینه وه.

۹ - بهار د. مهرداد، جستاری چند در فرهنگ ایران، سهرچاوهی سهره کی: گزشاری چیستا، سالی ئهوه آن ژماره ۲، رئیمندانی ۱۳۹٤

۳۱ – ژول مول، شاهنامه ی فیرده وسی، تهران ، ۳۳۹، انتشارت و اموزش انقلاب اسلامی،
 ب۱

۱۷ – صفا د. زبیح الله ، حماسه سرایی در ایران، ل ۲۵۶

۱۸ - دارمستتر جیمز، زند اوستا، ب. ۲

۱۹ – پورداود، يشتها

۲ - دار مستتر جیمز، زند اوستا، ب. ۲

۲۱ – صفا د. زبیح ... ، حماسه سرایی در ایران

۲۲ – رستم ایوب، رۆژنامه کوردستانی نوی، ژ. ۱۹۲٦

۲۳ – گۆڤارى ھەزار ميرد، سالىي يەكەم، ژ، ۱۹۹۹

۲۲- زه کی به گ محه مه د نهمین، میژووی کورد و کوردستان

۲۰ – عبدالرزاق عبدالرهن محمد، سهربوردیکی هورامان و سهردانیکی تهویلیی

۲۲ – هورامانی د. محمدامین، گۆڤاری ئاویّنه، ژ. ۱ ۲، ۱۳۷۳

۲۷– به وتهی میژوونووسان کونترین نیشانهو رهگی جهژنی نهوروّز که لـه ئاسیای روّژئاوادا

بەرچاو دەكەوى دەگەرپىتەوە بۆ دەسەڭاتى بنەماڭەى (ئور)، كـﻪ ﻟــﻪ ﺷــﻮﻳﻨﻨﻴﻜﻴﺘﺮﺩﺍ ﺋﺎﻣﺎﯞﻩﻣﯩﺎﻥ ينكرد كه چۆن هۆرامانيان داگير كرد. لـهو سـهروبهندهدا(هـهزارهى سـنيي پـنش لــه زايـين) هەرساڭە لـه هەوەتىي بەھاردا، جەژنىك پىرۆزكراوە، جەژنەكەيش بويتى بووە: نىــوان خــواژنى ئاو(الهه) و خوای باروهری(Dumuzi خوای «شههیدکراو» و «بهره کهت» لمه شارستانیتی (بابيل) پيرەندى پيرۆزى هاوسەريتى، دەھاتە ئەنجام، لەم مەراسيمەدا كاھينـدى مەعبـهد، لـه جنی خواژن(الهه) و (شا)یش به ناو خوای باروهری (دوموزی) نهخشیان ده گیرا. هوی پيرۆزكردنى ئەم رۆۋە، بيرئانىنى سەركەرتنى (ئىي ئا،Ea ئىددا، يان ئينكى، Enki،خواى باروهری و سامان بهخشی و هیّمای ئاوهز و دیاریکهری چارهنووس) به سهر (ئهپسۆ ، ئهپۆش ، (Aposخوای وشکی و نهزو کیدا بوه. (Ea) ، ههمان وشهی رئهدا، Eda)ی هورامییه به مانای دایك. یان كانی تافگهی (بلّ (Bil لسه هورامانسدا، تسوخمیّکی بسه جیّمساوی سسومهری بووه(بهناو: بعل بهمانای خوای ئاو و باران و زا و زی که لـه گهل دیّوی وشکی و نهزو کیدا به شهر هاتووه و شکستی یی هیناوه. به وتهی میهردادی بههار، نهم جهژنه پاشان لــه لایــهن (بابیّل)یه کانهوه پاراستراوه و (Eda ئـهدا و Enki) گــۆرراون بــه (مــهردۆك)، دواتــریش لـــه ئەوپىستادا بوونەتەر تىشتەر و ئەپۇش). برواننە: بەھار،ميپهرداد.د، جستارى چىند در فىرھنگ ایران باستان، انتشارات فکر روز، ل۲۱۷

نهم به آگه میزووییانه به راورد بکه ن له گه ن تو خگه ل و واژه گه لی نوستووره یی -میزوویی:

داد، نه یا، نه داد، بل (تاقگه ی به ناو له هورامان)، اور (له پیکها ته ده دهسته واژه ی هزرامان، به مانای ته خت، فه ان وه وا، حکوومه ت)، نه سپه ریز و باقی تو خمه نوستووره یی
تاریخی و نیمه تاریخییه کانی تسری هورامان، که له ده قه که دا له باره ی سه رهه لدان و
ناخیز گه ی زوحاك و جه ژنی پیر و سه ده و نه وروز ناماژه مان پیدا، پاشان له م به راورد كارییه
نه خامگی ی بکه ن.

۲۸ – مەھودپور رەوف، گۆۋارى سروە، ژ ۱۱۸–۱۱۸

۲۹ – ناتل خانلری د. پرویز، تاریخ زبان فارسی، ج۱، ص۲۰۷

. ۳- هورامانی د. محمدامین، میژووی بهراوردکاری زوانی کوردی ص۲۹

۳۱ – مارتن ورمازرن، ئايين ميترا، وهرگيران، بزرگ نادرزاده

٣٢- دوستخواه جهليل، اوستا، بهرگي، ٢ ،١٣٧، پهخشكاري مرواريد

- زمانی سهره کی نهم وتاره، زوانی فارسییه، کاك موزهفهری یوسفی، وهریگیّراوه تــهوه ســهر زوانی کوردی سۆرانی.
- ئەم وتارە لـە وەرزىامە ى ھەورامان ژمارە ١١ ى ٢٠٠٨ تايبەت بە فيستىڤالىي كولـتوورى ھەورامان لـە چاپ دراوە.

هورمزگان سهرهتای سهرههلدانی لیریکای نقیساری کوردی

له نههامهتیه مهزنه کانی کورد، بهداخهوه نهوهته به و ههموو دهو لهمهندیه و هیشتا میژووی سهرهه للدانی دیرو ک، نه فسانه، ئوستووره و شیّعر و نهده بمان، به روونی و سانایی وه ک باقی گهلانی تر، ساغ نه کراوه تهوه. نهمه له ناخدا ئه توانی هر کهاریکی گهوره بی بر سرینه وهی ناسنامه ی نه ته و ایستی و را بساری فهرهه نگیمان. ئهم بر شایه ش بر هه ندی هر کاری چه سپیتراو ده گهریته وه که خستنه روویان مه جالیکی تری نهوی و ده رفه تیکیتر. به لام خویشمان که متر خهمیمان کر دووه و هه رکاتیکیش و یستبیتمان له خومانه وه یان به قرستنه وهی له دیتران به لاگهیه کی میژوویی بخهینه روو له جیاتی چه سپاندنی زانستی و ناکادمی و شیکاری به لاگه که، خومان ته یار کر دووه، له جیاتی چه سپاندنی زانستی و ناکادمی و شیکاری به لاگه که، خومان ته یار کر دووه، له جیاتی هینانه وهی به لاگهی نه رینی و ئیسپاتی و پوزه تیو، به گر مهسه له که داوه ته روو و خهریکه بابه تیکی روژی بو خومانی لی دوور و و خهریکه بابه تیکی روژی بو توره نازه به و ساوه روان نه کراوی نه دانین و زور به یشمان سه رسام ده مینین و نه که وینه و ت و ویره: نه مه چی بوو نه مه له که زور به یشمان سه رسام ده مینین و نه که وینه و ت و ویره: نه مه چی بوو نه مه له کوی به و همات ؟!

هۆرامانی میژینه و ئسههوورایی و تاقانسهی کسوردهواری لسه رهوه پهوهی میشژوودا تاکوو ئیستا توانیویهتی پاریزهری داب و نسهریت و ئسهدهب و ئوسستووره و ئهفسسانهو دیروّك و كهلهپووری نهتهوهییمان بین. رهوتی زهمهن، گهردی بین وهفایی زهمهن گیزه لو كههپووری نهتهوهییمان بین. رهوتی زهمهن، گهردی بین وهفایی زهمهن گیزه للووكهی شالاوگهری نهیتوانیوه سیمای خاوینی بشاریتهوه. نهگهر نهو هورامانهی نهبوایی تا نیستا ههندی له ناسوی میژووه كهمان نادیار و پیوار دهمایهوه. نهم مهسهله تهنیا نهدهب و شیعر و كهلهپوور ناگریتهوه، بهلكوو ههندی چهمكی شارستانیهت و مهدهنیهت و مهزاتی تری نهموقیی نهگریته خود. یهكیك له تایبه تمهندیه كانی هورامان نهوه ته: كه لهرهوتی میژوودا سهربهرز و سهربهست ماوه تهوه و و تهسلیم و دهسبهسهر و ملكه چی ههندی قهید و بهند و بهستنه و هی دابی كون و سواو نهبووه، بهلكوو له فرم و ناوه رو كدا خولقینه ری لیریكاو جوانی و نویكاری و نویساوی و بزاوتوویی فوره.

لیّرهدا نامهوی لاوه کی و تهنیشتی لهمهسهله که دوور بکهمهوه. نهمهوی له ســهر دهقه شیّعریه کهی «هورمزگان» دیالوّگ بکهم.

له وتهیه کدا له یه کهم کوری گشتی دامهزراندنی «ئه نجومه نی ئه ده بی، فهره ه نگی بینسارانی» دا ئاماژهم بهم خاله کرد که کرکه ی «هورمزگان» پینگه و بنه مای سهرهه لدانی شیخری کوردی ده ژمیر دری ئه ویش به پنی به لگهی زانستی و شهمی شیکاری و توییژینه وهی بابه ته که و ئه و به لگانه ی که له میژوودا چه سپاوه و هه ندی له خاوه نوایانی کورد و غهیر کورد، باسیان له سهر کردووه. ئیستا پینداگری ئه که له سهر هه مان مهسه له. به پیشنیاری «مامزستا مه لا ئیبراهیم مهردوخی» و تاریک له کاك «ئه همه دی شهریفی مه هابادی» که له گزفاریکیتردا پیشتر له چاپ درابوو – له سیروانی ژماره ۱۹۸۵ دا بلاو کرایه وه، تا باسه که بخریت به به رتیشکی نیگای خاوه ن پینووسانه وه. ئاخافتنی له سهر بکری و هه رکه به نوبه ی خوی کاریکی شیاو و گونجاو لهم به سینیه دا بکات. بویه ئهمن سهره تا بووم به رجه شکینی مهسه له که و به بو چوونی خوم ئاوری لی ئه دهمه وه وه و تا به لکوو دیترانیش بینه وه ده نگ و که لینیکی نادیار له میژووی ئه ده بی گهله که مان روون بکری ته وه. به لام پیویسته به رله چوونه ناو ناخی میژووی ئه ده بی گهله که مان روون بکری ته وه. به لام پیویسته به رله چوونه ناونه ناونه میژووی ئه ده بی کاک ئه همه دی شهریهی، به دوو دوزی سه ره کی ئاماژه بکه م.

الف: له ئاستی ناوه رِوْکدا، دهقه کهی «هورمزگان» هه لویدستی روّحی و رهوانسی مهر گهله به بهرامبه ربه شالم او گهری دیتران له وا که کاتی نه و شالم وه رهنگه نه و خه دیب خه لکانه هیشتا چیژی روّئفه تی دیانه تی ئیسلامیان نه چه شتی بویدان نامو و خه دیب بووبی و بو به رگری له خانه و لانه ی خویان، چه شنیک هه لریستیان پیشاندایی، ئه مه بو هه ربوونه و مریک نه ته نیا مروّق ئاساییه، ئه گینا ئیستا مروّقی هورامی به باوه رترین و توکمه ترین تو خی کورد ده ژمیرری که هه موویان باوه ری پته ویان به دیانه تی ئیسلام هه یه و فره یش له م باره و پیداگرن.

ب: لـه باری فۆرِم و رۆخسارەوە، دەقەكە بە شىغوىكى رەسەن و پىر نىاوەرۆك و سانا و ساده و سنهمیمی ده رمیسری. کنه نهگنه ر گنه ره کمان بنی تایبه تمه نندی و خسڵەتەكانى شێعرى كوردى بدۆزىنەوەو بيان پارێزێن، دەتوانىٰ ئەم شيعرە پێگەيــەكى ئەستوور بى بۆ سەرھەڭدانى ئەم مىزووى شىعرمان. ئەو خسڭەتانەي كە لـە سەدەكانى دواییدا له لایهن بیّسارانی مهولهوی و سهیدی و خالنوی کوّماسی و خانای قوبسادی و ممهلا پهرينسشان... وهك داب و نمهريتي ئمهدهبي رهسمهن و خماوين بمه دوور لمه خسلاهته کانی ئهده بی بیانی (فارسی و عهره بی) پاریزراوه. ئهمه وابزانم خالیّکی زوّر بــه قووەت و قەڭەو بىي بۆ شىغىرى كوردى كە بە دوور لـە قۆستنەرەي عــەرووز و قافيــەو قاوغی عهرهبیمه. حزووری ئمهم دهقمه، نمه تمهنیا رادهی هونمهری و جوانی ناسمی تۆماركراوى دەقى نڤيسارى كورد. بۆيە نابى قەت نكوولى لى بكەين. ئەيشكرى ئىەم خاله به شانازی بزانین. چونکای فارسهکان که میژووی سهرههللدانی شیّعریان تهنیا بوّ سيّ سهده پاش ئيسلام هه لدگهريته وه. ئـهويش هينـشتا بـه ههنـديّ شـك و شـيمانه و گومانهوه، له كاتيكدا ئهم دهقه حاشاهه لنه گره، ئيمه سيّ سهده دهخاته پيش ئهوانهوه. له شوينية دا باس له خسلهته كاني ئهو دهقه ئه كهم.

ماموّستا گوران که مافیّکی زوّری به سهر نویکردنهوهی شیّعری رهسهنی کوردیهوه ههیهو لهسهر ئهم حزووره، له روخسار و ناوهرِوّکی شیّعری کوردیدا تازهگهری و نزژهنی نواند. خوّی به میرات بهری مهولسهوی و بیّسارانی و بسه تیّک را ئهده بی گزران دهزانی و ئاوا تیشك ئه خاته سهر ئهم مهسهله:

«مۆسىقاى دەرياكانى عەرووز، بتەوى و نەتەوى، جۆرەوشكى جوينەوەو گرمىەو ناللەيەكى ئەق تۆى بە دەمەوەيە لىـ كاتى بىـستندا شـتىكى نـوى و نەبىـستراوت پـى نابەخشىت. مەگەر ھەر ئەوانەى پەسەندى بكەن كە خۆيان بەرھەمىكى زۆريان لەسەر ئەو تان و پۆيە چنيوە يان گويچكەى چىزيان تەواو ئاشناى ئەو ئاوازو كىشانە بـووە و وەك شتىك پنى راھاتوون. ئەمرۆ جگە لەوەش كە بە تاقىكردنەوە دەركەوتووە لەگەل پىزى زمانەكەماندا ناگونجىت و ئەوەى زۆر لىـ بەرشانى زمانەكـەمان خۆشـ كىنشى خۆمالى فۆلكلۆريە... بەلگەش بۆ ئەم راستە تىكرا ھسەموو شىنعرەكانى مەولـەوى و بەرھەمى ئەو شاعىرانەيە كە بە لەھجەى ھەورامى و لە سەركىتىشى (٥-٥) شىنعريان ھۆنىوەتەوە.

(کاروانی شیعری نویی کوردی، کاکهی فهللاح، ل. ۳۵)

لیّره دا بن نه وه ی بچمه سه ر باسه نه سنّیه که ، ده قه که ی «هورمزگان» له کتی یی (سبك شناسی یا تاریخ تطور شعر فارسی) له دو کتور عمه د ته ته به هار چاپی ۱۳٤۷ لاپه ره ، ٤ ده نووسینه وه وه و به وردی باس له خالسه سه لبیه کانی باسه که ی نه همه دی شه ریفی که له سه ر شیّعری هورمزگان کردوویه تی نه که ده:

هورمزگان رمان، ئاتران کوژان هۆشان شاردەوه گەورە گاوران زۆركەر ئەرەب، كەردنا خاپوور گنانى پالە، بشى شارەزوور ژەن و كەنىكان، وە دىل بشىنا مىرد ئازا تلىنى وەزووى ھوونىنا رەوش زەردەشىز ماننەوە بىن دەس

بزیکا نیکا هورمز وه هیچ کهس

لیّره ۱۵ من نامه وی و ته کانی نیّو و تاره که ی کاك نه همه د دووپات بکه مسه وه. جاری باس له سهر میّــرُووی شــیّعره که و بــه دهســت چ که ســانی نووسیویانه ته وه... باس ناکه م به لمام باس له ر خاله سه لبییه کانی و تاره که:

۱ ـ کاك ئه حمه د له به شینك له و تاره که یدا، ده نووسی: «شینموی هورمزگان هه هر وه ك ده بینری (هنینموی) هه یه و قافیه که شی زوّر له شینموه کانی کتیبی (مزگانی) دو کتور سه عیدخان ده چی. به داخه وه ئیستا کتیبی مزگانیم له ده ستدا نیسه، هه تا نموونه یه کی پیشکه ش بکه م...

لهو ولّامدا ئەلّىين ئەگەر كاك ئەھەد نموونەى لە بەردەست دا نيــــە ئــــەى چـــلــۆن برپار ئەدا قافيەكانى ئەم دەقە لــە قافيەى شىّعرى دوكتۆر ســــەعيد دەچـــى؟! عەقلىــــەت ولـۆجىّكى تويۆينەوەى رىّ بەم چەشنە لىتكۆلىنەوە نادات.

۲ ـ کاك ئه همه د له خالی پینجه م و تاره که یدا ده نووسی بر شیعره که قافیه ی هه یـ ه
 و په نجه یی نییه ؟ و چون ده بی قافیه ی شیعری عهره بی هه بی ؟

ده بی قافیه بر شیّعری ره سه نی کوردی و به گشتی زمانه ئیرانیسه کان دیارده یسه کی قه رزی نییه که ئیّسه لسه عهره بسه کان وه رمان گرتیی. به شیّکی مووسیقای پالسه کی شیّعره که و به شیّعره که و به شیّعره که و سه ده می ساسانیه کان بسه لاوه. غوونه شی له شیّعری پالسه وی و زمانی ده ری و همه ر ئسه شیّعره هزرامیسه دا ده بینری دوکتور خانله ری له کتیّی کیّشی شیّعری فارسیدا لسه لاپه دره ی ۱۹ دا لسه قه ولی «کریستین سین» هوه ده نووسی «له یه کیّکی تر له به شه کانی (بنده شن) دا کسه سه رگوزه شتی تافی مندالی (کیقباد) ه پینج دیّری ۸ هینجاییم دوّزیوه ته وه کی کسانی

سيههم و چوارهم لهم دهقهدا قافيهدارن».

عزیزالله حاتهمی له کتینی (میراث در ایسران) لسه وتساری ئیربسری دا لاپهری ۳۲۹ دهلیّ: «۱.ج.ابری گوتوویهتی دهلّیّن بارامی گوّر، شای ساسانی شساعیّر بووه و قافیه ئهو دایهیّناوه».

خاجه نهسیری تووسی لمه لاپه روی کی کتیپی (معیار الاشعار) دا دهنووسی: «رهنگه قافیه لمه ههندینك لمه دیرهکاندا و ههم بهیته كاندا ره چاو كرابی وهك چوارینه كان و ئورامنه كان». كه ئورامنیش چهشنیكه له شیعری كونی پالهوی و بمه تایبه ت خسله تی نه خمه ی رهسه نی هو رامی. مامو ستا موعین لمه بورهانی قاتیمدا لمه ویروشه ی «ئورامن» دا، دهنووسی: «ئورامن چهشنی شیعر بووه كه به زمانی پالهوی كون و تراوه». دوور نیبه ئورامن هه ر به گشتی شیوازی كیشی په نجه ی هو رامیه و و به تایبه تی كه مه به سیوه ی شیوی گورانه و ماموستا به هاریش دان به م خاله دا ئه نین.

دو کتور شدفیعی که دکهنی له کتیّی موسیقی شیّعردا لسه لاپسه ره ی ۱۱۲ ـ ۱۱۱ لهم باره وه ده نووسیّ: ئه و هممو و و تانه ی که و تیان و و تمان بوّمان ده رئه کسه وی کسه قافیه که م تا زوّر هی ئیّرانسه و لسه شیّعری سسه رده می ساسانیه کاندا پهیدا بسو وه بسه و ته که ی ماموّستا به هار بریّك وه ك (سروودی خه سره و انی) قافیسه ی نسه بوه و بسریّکیش و که درورامن) قافیه دارن.

۳ ـ له بارهی چهشنی رینووسی دهقه که ماموّستا به هار له لاپسه ره یه کتینی سبك شناسی شیّعردا ده نووسی: ده لیّن ئه م شیّعره به خهتی پاله وی بووه به سه ر پیسسی ئاسکیش نووسراوه و نیّرراوه بو روّژنامه ی (شرق نزدیك) و له ویّدا بلّاو کراوه ته وه مهمنیش دهقه که م له دو کتوّر سه عید کوردستانی وه گرتووه نه ویش هاو کاری کرد و وه ی گیراوه سه رزمانی فارسی.

- بیخویننهوه و کاری له سهر بکهن.
- م _ جیاوازی نیوان ده قه که له گز قار و کتیبه کاندا به فارسی و کوردی ئه وه
 بووه که ههر کام دوایی وه ك ئیمه ناشاره زا بوون و فتوا بریاری قه به یان داوه به زهوقی خزیان ده قه که یان گزریوه.
- ۲ ـ له دهقه ئهسلیه که دا وشه ی (ژهن Gan) به کار براوه نهشه ن ئه گه در (شه ن) یش بی هه ر گورراوی (ژهن) هو ئیستایش له هه ورامیدا (ژهنی) به کار ده بسری و لسه ئاویستایشی (ژهنی) یه و نه (غن).
- له تهواو زاراوه كانى كوردى له روانگهى تهبارناسيهوه وهك يهكن و له يهك ىنهماللەن.

وشهی گنان یا گنای یا گونای ههمان گوندی کرمانجی و به هۆرامی ئیستا ده لــیْن (دهگا) و لـه بنهمالهی زمانه ئیرانیه کانیشدا ههر (گوند) ه به مانای شار یان لادی یــان ئاوایی. گوندی شاپوور که لـه عهرهبیدا بوهته (جندی شاپور).

- ۸ ـ جگه له مانهش ئهم دهستهواژه گهلهی خوارهوه که ئاماژه یان پیده که ین تهمه نیان له روالهت و مانادا بر ئاویستا و پالهوی کون ههلده گهریسه وه که ئهمه پیشانده ری رهسه نایه تی و میژینه مه ندی ده قه که یه و نابی حاشای لی بکری:
- ـ هورموزگان که به مانای پهرهستشگهو ئاورگهیمه، وشمهی هۆرامانیش بریمك پیّیان وایه ههمان مانایه. ـ بهلّام من پیّموایه به مانمای نیمشتنگهو تمهختوو و فمهنرهوای ئووره. به تهسهل لهم کتیّبه ۱۵ باسی له سهر کراوه ـ .
- ـ کوژان، لـه چــاوگهی کوشــتهی و کوشــیایو ٚو یــانی کوشــتن و کوژاندنــهوهو خاموٚش کردنه.
 - ـ هۆشان، ويشان و خۆيان كه ههمان هۆيان (خۆيان) لـه ئهويستايه.
 - ـ خاپوور، ويران كردن

- گنان که ئاماژهمان ييکرد
- ـ پاله، شار، بهرامبهره له گهل وشهی پههلهوو پالهوانیش ههرلهم وشهوه گیراوه.
 - ـ بشی، برؤی، تابرؤی له ریشهی شیای و رؤیشتن.
 - ـ ژەن، كە ئاورمان دايەوە.
- كەنىكان: كەنى، كناچى كەنىشك، كچ لە پالەويدا: كەنىك و لـ م ئاويــستاو: كئى نين و كنيا.
 - ـ بشینا، له ریشهی شیای و شو و چوون و رویشتن.
 - ـ میرد، (مرت) ی ئاویستا، مدرد، دلیر، پیاو.
 - ـ تليّي، تل خواردن و تلاندنهوه.
 - ـ ژ: له، وه، ئهزى فارسى
- ـ هوونیا: خویّنین لـهریشهی هوون ی ئاویّستاکه دهبیّنه (ون) ی ئیّستای هــۆرامی یان خویّن و خون و خیّن و...

مەريوان، مێهرەبان، مێهرەوان يا ... ؟

– شیکردنهوهیه کی زوانهوانی له سهر دهستهواژهی مهریوان

زوان جگه له پاراستنی دیارده کانی کولتووری (فهرهه نگی) و کرمه آیسه تی و هونهری و هونهری و هونهری و هونهری و هونهری و مهرزیک و نه ته وهینگ ، ریگای ناساندنی هه وینه شاراوه کانی ئه و کرمه لگا، که گهردی کات و بی وه فایی میژووی ناله بار، دیمه نه راستیه کانیدا شارد و ته وی داری ده کات.

یاسای میتولوژی (ئوستووره، ئهفسانه و کوّنینه ناسی) ، لهسه و و سیمای هه د نهتهوهینکدا جیّ پهنجهی میّرووییکی خاویّن و به پیت و به هده کهت بـوّ ئه و جهماوه ره دهست نیشان ده کات، به ختهوه رانه ولّاتی کورده و اری هه ر کون و قور بنیّکی له سامانی جوغرافیایی دا، هه روشه ییّك له یاسای زمانه و انی دا، هه ربهیت و بالوّرهینه ك له ئوسلووبی فولکلوّردا، هه رشین و شایی یه ك له دوو توّی دلّی گلیّرگه که یه دا و... باس له میرینه ییکی پته و و كوّن و به رفراوان و رهسه غه ندی ئه و گه له ده کات.

زمانهوانی، وهك زانستیك لهسهر گزران كاری دهنگ و وشه و رسسه، دهتوانی به شیّوهییّکی زانستی و قانوونمهند و لیّکوّلهرانه شان به شانی بزاقی میّژوویی، لـوّژیکی زوان و شیّوازه جوّراوجوّرهكانی واقیعی ژیانی ئهو گهله پیّناسه بكـات. لــه ئــهنجام دا ریّگای چاره و گهشه پیّدان بوّ مایه نهمرهكانی ئهو سامانه بدوّزیّتهوه.

بهداخهوه، ئهو کهند و کرسپانهی که له سهر ریّگای زمیانی رهسهنی کوردیسدا، دروست کراون نهیهیّلاوه به باشی ههویّنه رهسهنهکانی بدوّزریّتهوه و چقلّی بن بالّایان بژار بکری و سهره نجام قهواره ی سروشتی و دیمه نی گهش و پرشنگداری خوّی بندینی. نیمه ی و آتی کدورده واری، بو جینده مان و گهیشتن بسه کداره وانی پیسشکه و تنخوازی زانست و پیشه سازی و نهده ب و زوانی سهرده م، پیویستمان به لیکو آینه وه ی زانستی و زمانسه و ناکادیمیک ههید. تویژینه وه ی نسا زانستی نساتوانی، بسهره و ناسوی پیشکه و تنخوازیمان رابکیشی، ته نیا بو ململانی له گهل نسه و همو و دژوارید دا، ته یار کردنی خوّمان به چه کی ره خنه و تویژینه وه ی زانستیه. به رای نووسه ر، ره خده گری کورد بو مه به ستی ده رخستنی سیمای راستیه کان له دوو توی میرگی بی از گرتووی ناسه واری گهله که ی، نه به ین

۱ - به شیوه ی زانستی و زوانه وانی، بنه ماله ی زوانه هیندو ئـ هوروپایی و هینـ د و ئیرانییه کان به تمواو بنچك و ره چه له کیه وه بناسیته وه و توییژینه و هیان له سهر بكات.

واته: ئەلف) : شــارەزايىيەكى تــەواوى لـــه بــارەى ياســاى فوتوڭلـــۆژى (زانـــستى گۆړانكارى وشە و دەنگەكان) يەوە ھەبى، وەكوو:

جیا بوونهوهی دهنگینك بۆ دهنگینكی تر: پاش شیو، پارشیو

جێ گوړکێي دهنگهکان: روانین: نواړین یا رفین: فړین

دەنگ گۆركىّ: ئاسمان، عاسمان

نەرم بوونەوەى دەنگەكان: ئەسپ، ئەسب

تواندنهوه: ئاھير، ئاوير، ئاور

کرتاندن: هوون، ون (خوین) شیّوهی هوّرامی

ب): شارهزایی لهسه مورفول و زریزمان): پیناسه کردنسی بابه ته مهوزووعیه کانی ریزمان خسسته پالایه و چلونایه تی یکه لا بسون له سازه جوراو جور کانی ریزماندا (ترکیبات) نواندنی ناو و کردار و جی ناو و ... له سهر و سیمای تایبه تمهندیه کانی زوانی نافیستا و بهراور دکردنیان له گهل که ده سه و شامرازه جوراو جوره کانی زوانی کوردی سهرده م و پیوه ندیان به زوانه کونه کانی نیسران و دراوسیدا.

۲ - شارهزایی لهسهر زانستی میتولوژی (ئهفسانه شناسی) و ئاوردانهوه له سهر
 و سیمای میژووی فهرههنگی ئهده بی گهلی کورد. واتسه: دهرخستنی روالسهتی ئهو

پالهوانانه ی که به هنزی دژایه تی که سایه تبیه کان، سیمای واقیعیبان ون بسووه و تواندراوه ته وه.

مدریوان و ده قدری هزرامان له کوردستاندا، میژیندییکی دریژخایدنیان به خویده دیوه. له ناو ولّاتی کورده واریدا ئدم دووانه، وه ك چرایه کی رووناك له نیو تاریکی و شدوه زهنگی داسه پاوی میژووی کورددا دیارن و ندناسراو نین. له سدر هورامان پیشتر تا راده ییك رواله تی باری زوانی/میژووییمان ده رخست. به پیّی ئدوه که ئدم دوو ناوچه نزیکی یه کن و هدندی کاردانه وهی میژووییان به سدر یه کدا هه بووه، باسین ناوچه نزیکی یه کن و هدندی مدریوانه وه ده ورووژیّین، رهنگه به شیّوهی گشتی باسیان له سدر کرایی، به لمام نه به شیّوهییکی زانستی و زوانه وانی.

بۆ وهگهر خستنی ئهم مهبهسته روو ده که ینه یه کیک لهو و تاره پر بایه خانه که له رووی زوانه و انبیه وه خوی به قهره ی مهریوان داوه، و تاره که یک کال (خالیدی مهنسووری)یه به ناو و نیشانی: مهریوان، میهره بان، میهره وان و ... ؟ که له گزفاری ئاوینه ی ژماره ۱٦ / ل: ۸ و ۹ که له سالی ۱۹۳۷ دا به چاپ گهیشتووه. به ش به حالی خوم که لکه له و و تاره و هرگر تووه. نووسینی ئه م چهند دیره به مانای رهت کردنه و ی بیر و بوچوونه کانی کاك خالید نیه، ته نیا مهبه ست ده رخستنی تیبینیه كه له سهر ئه و و تاره یه رای منه نه بریار.

تێبيني هەوەڵ:

هدر وهها که له مدر ئوستووره ناسییهوه (میتولوژی) دهرم خست: ئهفسانهی زریباری مدریوان و قدبری دهرویش و چیرو کی زولم و ئهستهمکاری سدرکردهی ئهو شاره نوقم بووه، همموویان لهسهر بنهماییکی میژوویی دروست بوون. بهلام روالهتی رووداوه کان به هوی «گووشاندن و تیکهل بسوون له گهل لق و پوی رادهبهدهری خهیالات و روئیاکانهوه»، گورانکاری یان بهسهردا هاتووه و ناوهرو کی سهره کی ون بسووه. تهنیا راستینك خوی دهنوینی: «بسی ناکامی و بسی بنهره تی داگیر کردن ئهستهمکاریه و بهردهوامی خهلك».

به آم لهم رینگا دژوار و نهینییه دایه که ئهرکی لیکو آمر و توینژه ره و آن، دیسه نیسو کایسه وه ئسه ویش بسه هسری ده رخستنی سسیمای نساوه رو کی ئسه و که ره سسه و ئسامرازه ئوسترورهییانه که له ئاستی سیمبول و نیشانه و راز و رهمنزدا خوّیان حهشار داوه، چهسپاندنی حهقانییه تی پایهداری ئهو گهله بکات و ئاماژه کاتبه سهر هوّیهه کانی بیّ ئاکامی و بیّ بنهرهتی، ئهستهمکاری و داگیرکردن.

كاك خاليد، لـه وتارهكهيدا ئاوا لـه بابهتهكه ئهدوي:

«مروّهٔ ... کاتی ناتوانی به پرسیاره کانی خوّی ولّام بداتهوه، داویّنی خهیال دهگـری و لـهویّدا ولّامهکانی خوّی وهردهگری ۱»

زریبار و قمبری دەرویش و داستانی زولّم و زۆری سەرکردهکهی ... چی و چــی ئەمانە ھەمووی ھیچیان پیّ مۆری راستەکی میّژووییان لـه پیّدا نیه ...! ! ؟ ...

یان: «دوور نیه که ناوی فیلیپووس (یان) بهزور داسه پاندبیته سهر نه و شهاره ...؟»

(ئاوينهى ژماره ١٦ ساڵي ١٣٧٣ ل ٨ و ٩)

له ولّامدا، دهلّین: خهیال و واقیعه کانی میّژوو (لسه هسهمان کاتیسشدا پیّوهنسدییّکی ئهوتوّیان له بهدی هیّنانی رووداوه ئهفسانهیه کاندا ههیسه) دوو واتسای جوّراوجوّریسان ههیه.

میشروو و کارکردنی لهسه مهوزووعی زوانه وانی و سامانه خهیالیسه کانی «ئوستووره و ئهفسانه» تهنیا خهیالی رووت نیه بابهتی ئهفسانه و ئوستووره له راستی دا کهرهسه و ئامرازیک بق وهده رخستنی رووداوه میژووییه کان ده ژمیرین، که له گهلا زیده رقیی و چری و خهسینی و گهوره کردنی رووداوه که دا، تیکالاون و سیمایان به هقی د ژبهری عمقلیه تی ئیمه له گهلا ئاوه زی نه و مرقانه ی که نهم ئهفسانه یان پیکهیناوه، تهماوی و ناواقیعی ماوه تهوه و بق سهرده می ئیمه باوه رینکراو نایه نه هملین جاندن. به لام ده بی بینه به هانه ینکی مهوزووعی – نیوه میشروویی بق ده رخستنی تاراده یه که به بستینی راستیه کانی نه و سهرده مه که نه فه سانه که خولقاوه. مهلبه نه دیاله کهی کاک خالید «زریبار و قهبری ده رویش و شاری نوقم بسوو و پیرؤکی نهسته مکاری سهرکرده کهی که گوایی: هیچیان پی مقری راسته کی میژووییان له پیدا نیه نه بی ترهوه: «راسته کییه کهی لی وه رده گری ا ! ؟» نه گهر پی موری راسته کی میژووییان له پیدا نیه نه بی ترهوه: «راسته کییه کهی لی وه رده گری ! ! ؟» نه گهر پی موری راسته کی کی وه رده گری ؟ ! ! ؟» نه گهر پی موری راسته کی کی وه رده گری ؟ ! ! ؟» نه گهر پی موری راسته کی کی وه رده گری ؟ ! ! ؟» نه گهر پی موری راسته کی کی وه رده گری ؟ ! ! ؟» نه گهر پی مورد کی که و راسته کی کی وه رده گری ؟ ! ! ؟» نه گهر پی مورد کی که و راسته کی که که وه رده گری ؟ ! ! ؟» نه گهر پی مورد کی که و راسته کییان که پیدا نیه نه نه نی نو و نامی راسته کیان که یک نو وه رده گری ؟ !

به لی، ئه فسانه ی شاری نبوقم بسووی زریسار و قسه بری ده رویسش و کیسوی فه بله قووس، هه روه ها که کاك خالید ئاماژه ی پیداوه: «باس لمه زولسم و زور و ئه سته مكارییك ده کات که ده رویش نوینه ری چینی چه و ساوه و زولیم لیکراوی شه و گهله یه، به قه ولی کاك خالید: «راکیسانی مروق به ره و سه رده می ئیلکساندری مه کدوونی و هیلینیه کان یا له و لایسه وه، به بوچ سوونی ئمه و ، نه مانه هیسچیان نابنه بی موری راسته کی میروو!! ای له نه نجام دا: هوی ناوزه د کردنی فه یلمه قووز (فیلی پووس) به سه رئه مه مه نه نه یان چیادا (به داسه پاندن) ده زانی .

ئیستا بر نواندنی بی موّری راسته کی میّژوو لسه ناوچسه دا و ئیسسپاتی میّژینه مه نسدی «فه یله قووز» و (نه داسه پاندنی) چاویّك ده خسشینین بسه کتیبه کسهی دو کتسوّر جسه مال ره شید – لیّکوّلینه و هییّکی زمانه و انی ده رباری میّـرژووی ولّـاتی کسورده و اری – دا و اماره که که ینه سهر به لگه میژووییه کان، له باره ی کهم مهلّبه نده وه.

نووسهر له لاپهرهی ۲۰۱ و ۲۰۲ ئاوا ئاور دهداتهوه:

«لـه سالّی ۳۲۹ (پ. ز) نهسکهنده رکوری فیلیپسی مهکدوونی چاوی لـه روژههلّات بریبوو. له ناوچه کوردنشینه کان به شیّوهییّکی یه کسه رزربه ی ناوچه کوردهواری بهند بوون بهم هیّزانهوه، بـه تایبهت هیّنزی سلووکیان. بـهلّام یهکهم جهنگی فراوان سالّی (۳۵ پ. ز) له ناوچهی کوردونین (هـهولیّر) لـه بـهینی هیّنزی (روّم و پارس) دا دهستی پیّکرد. تا وای لیّهات، له سهر دهمی ئوردی دووههم (۵۷ پ ۷۳ پ. ز) لهشکهری رومانی لـه ژیّر سـهرکردهی (ئیڤیستا کراسا) گهیشته (میزوپرتامیا) و ناوچهییّکی زوّری ولّاتی کوردهواری داگیر کرد ...

جیّ پیّی نهسکهنده و له مهریواندا، بریّك ناوی ناوایی و خودی شاری (مهریوانه) نه و ناوانه، له ناستی فوتولوّرو و دهنگ ناسیدا لهسه و بنهمای (یوّنانی و هیلییی) بونیات نراون (سهلّهسی، مهسرّ، کیّلوّ، ولّه میت و نیرهار ناواییه کانی دهور و بهری مهریوان) کرّتایی نهو ناوانه، وه کرو کرّتایی ناوی شاره کانی (لوّلوّیی و ناراسی و یوّنانی) لهیه یاسا و قانوون پیّرهوی ده کهن ... و شهی «پینجویّن Peng – ion یانی پینج یوّنانی Peng – ion نایک نزیک به ههزار سال پییش سهردهمی سلووکی گوتراوه ...» .

پوختهی ئهم لایهنه ئاوا دهبرمهوه:

ئه فسانه ی زریبار و قهبری دهرویش و داستانی زولسم و زوری سهر کرده که ی بیم فریکی راسته کی و واقیعیه نه داتاشین و نه داسه پاندن! ؟ به لام دیمه نی رووداوه کان، به هوی تیه په په په په په په په وان و تیکه ل به په په وان و شار دراونه ته وه.

تيبيني دووههم:

له روانگهی کاك خاليدهوه، مهريوان وشهييکي كۆكراوهيه:

ميسراوان - ميتراوان - ميهرهوان - ميهرهبان ... مهريوان

که واتای قامووسی وشه که دهبیّته: شاری میسرا، شاری میهو، میراوا، میهـراوان، خوّلاسه شاریّك که (میسرا – میترا و میّهر و) پهرهست بوون.

پاشگری (وان) به (ئاباد و ئاوا) دەسەلمىنى: بە مانای شارۆچكە و ئساوەدانی، تسەنیا بەلگەكەيشى كتىپى (كاروەندی كىسرەوی) يە (بروانن لاپەرەی ۲۹۷ ی ئسەو كتیبسە) بۆ نرخاندن و سەلماندنى بۆچوونەكەی ئاماۋە دەكاتە سەر ئەم بەلگانە:

ئارشاقاوان، واغارشاوان، ميرئاوا، ميّهرئاباد و...

گومان لهوه دا نیه که به پنی یاسای زوانه وانی: ئه م وشه گهله، ده نگ گورکی (ابدال) به سه ریاندا دی، ده نگی (و، v) کونتره پاشان له فارسی نوی و سورانیدا ده بی (به (به v):

ئارشاقاوا ئارشاقاباد

ميرئاوا ميرئاباد

واران باران

وهرزگران برزگران

هەنگوين ھەنگبين، انگبين

فريو فريب

که وابوو ئهم گۆرانکاییه زوانهوانییه، ناتوانن ببیّته به لْگه بۆ بابهته مـهوزووعی – ته حقیقییه کهی کاك خالید، ئه گهر ئهم یاسا له وشهی مهریواندا رهچاو بکری پاشگری وان دهبیّته (بان) که تهنیا یه کیّ له مهدلوولـه کانی (وان) یـان (بـان) یـان یـه کیّ لــه

پەيلواكانى (مەريوان) دەگريتەوە.

دوای پشکنینی فهرههنگهکان و کتیبهکان لهبارهی مهدلوولی پاشگری (وان) بهم ئاکامه گهیشتم:

۱ – روان) بهواتای نگابان و پاریزهره

گەلەوان گەلەبان

دەروان دەربان

ياسهوان ياسبان

دهشتهوان دشتبان

پشتيوان پشتيبان

۲ – (وان) ناوی شاریکه له ولاتی شروان و تورکیه و فهلاتی ئهرمهنستان و لــه رۆژههلاتی گۆمی (وان) .

۳ - سیروان: سیر + وان. سیر (پر رهنگ، ســهوزی پــر رهنــگ، ســیری) + وان
 (ئاو یان سفهتی ئاو) ، سیروان = ئاوی پر رهنگ.

ځ – وشهی «وان» له زوانی یافسیدا بـه واتـای (ئـاو) یـان (گومـه) کـه ئهمـه نزیکمان دهکاتهوه به پاشکوی (وان) که گومی (وان) ه و ههر وهها ناوی دوو گـومی تر به ناوی (سهان Sevan)

٥ – له فهرههنگی «دهخدا» ، نووسراوه: وان: یانی سهرچاوهی ئاو، کانی ئاو، جیگای ئاو. بر به نگه ئیستا له (ئازهربایجان) دا جیگاییکی ناسراو به ناو (شش وان) ههیه که به واتای (شهش کانیاوه) یان شهش رووباری بهیه که گهیشتوو له یه ک گرم دا. که ئیستا ناسراوه به (شیشوان) . له شاری (نشوی) که ئیستا به (نخجوان) ناسراوه، گرمیک ههبووه که (ئاسکه کان، نیچیره کان = پهزه کیری) دههاتن بو ئه ناسراوه، گرمیک ههبووه که (ئاسکه کان، نیچیره کان = پهزه کیری) دههاتن بو ئه خواد خواردنهوه. راوچییه کان که به پارسی دهوتری (نخجیروان) دههاتن، حمیوانه کانیان راو ده کرد. که دوایی ئهم شوینه به (نخجوان = قرتاندنی دهنگی «ر») ناوی دهرکرد، که واته (نه خجهوان) شوینی ئاوخواردنهوهی پهزه کیری. (بروانه فهرههنگی دهخدا ژیر وشهی وان)

۹ (وان) به واتای سفهتی (ثاوی) یان (شین) که واتساینکی تایبهتیـه بــۆ گــۆمی

ورمىّ. لـهسهر دهمى يۆنانىيەكاندا، بووەتە پاشكۆى گۆمى (سەوان Sevan). نووسسەر (مار) ئەم پيۆەندىيە بە گەلانى كۆچەرەوە دەزانىّ كە بنىچكى نـاوى نەتەوەكــەيان لـــه ريشەى (مان) جيا بوتەوە.

۷ – کاك حه کیم مه لا سالاح: مهریوان له مهریونه (Merion) ده زانسيّ. مهریونه لای یوّنانییه کان کوری (مولوّس) خه لکی (کرت) ه که له شه ری (ته روا) دا، دوّسـتی (ئیدومنه) بووه و سه رکردایه تی هیّزی (کرت) ی له ئه ستو گرتووه،، یه کیّکیش بـووه لـه وانهاری (هیّلیّن) بووه.

(ئاوينه ژماره ۱۹ ساڵي ۷٤)

۸ - دهخدا دهنووسیّ: مهریوان، له (مارین هوه وهرگیراوه یانی جیّگاییّك که ماری زوّری بیّ. (لغت نامه) - وا دیاره بوچوونه کهی ماموّستا دهخدا له مهبهسته که زوّر دووره.

ئه نجامی ئهم لایه نه مه به ست و پیداگری و ئاماژه کردنی ئه و به لنگه نه نه وه بوو که بلیّین: ئهگهرچی شویندگه ی ئایینی (مینهر و میسرا و میترا) له مهریوان و هورامان ره ت ناکریّته وه، به لا نیکه م (مینهر و میسر) له ده سته واژه ی مهریواندا به پهیلوای من بسه پنی ئه و به لنگه میژوویانه که پهیوه ست به مهریوانه و بسیّ لیکدانه وه ی باری زوانه وانی جیگای نابیّته وه. (وان) یش له قامووسی پیکهاته ی وشه ی مهریواندا هیچ پیّوه ندییکی به (ئاباد و ئاوا) هوه نیه.

به پهیلوای من (وان) به واتای (ناو) ، (گۆم) یان (سفهتینك بۆ ئاو) كه گۆمی زریبار له ناو دلّی دهشتی مهریواندا باشتر له سهر ئهو پیداگرییهو نرخاندنی بهلگه كان سوورترمان دهكات. بهشی ههوهلّی (مهریوان) یش: (مهر، ماد، ماد، ه كه ئالوگۆری زوانهوانی به سهریدا هاتووه. كه واته: مهریوان (مهر، مار، ماد+ وان) یانی شوینی سهرسهوز و ئاوخیزی مادهكان. زریبار (زری، زهریا، دهریا، گۆم، گۆل+ پاشگری بار، شوین، رۆخ و...) باشترین بهلگهیه بۆ سهلاندنی ئهم بۆچوونه.

مێژوو، کورد، نزامی گهنجهیی (؟ یا ۲۱۶ – ۲۱۳ / ۳۰۰ ك م)

دەسىيىك:

د ر جستجوی ناکجا آباد» و دوکتور بیهروزی سهروه تیان له «آیینه غیب نظیامی گنجه یسی» دا، پیداگری لهسهر کاردانه وهی روّحی زوانی دایکی (رهیسهی کورد) لهسهر ده قه کانی ئه و پینج ده فته ره شیعریه (خهمسهی نیزامی) ده که ن به تایبه ت له تیکستی «لهیلی و مهجنوون» دا. تهنانه تهیان وایه، له وا که نزامی به شانازییه وه ناو له دایکی و بنه ماله که ی و خاله عومهر وه ک دهسه لا تداریکی توکسه و نه شرافی و سهرناس ده بات و له له یلی و مهجنووندا شینیان بر ده گیری، به لام ههر به و ریتم و ههست و سرزه وه له باوکی و بنه ماله که ی ناو نابات، ته نیا به رواله ت باسیان ده کات و زوویش ده یا خاته بر ته ی فه رام و شیره وه.

به آلم که سینکی وه گ «ر. آزاده «لـــة کـــیب» شــرح زنـــدگـی و هنــر نظـامی گـنجــوی، انـــشارات آکـادمـی عـلـوم بـاکـو، ۱۹۷۹. م » دا ده مارگیرانه، پیداگری له سهر «روّحی ترکانه» ی نیزامی ده کات که گوایی نهمـه شای نهخـستان بـووه کـه نیزامی هانداوه، که به زمانی پارسی شیعر بلیّت و بوّ چه سپاندنی و ته که ی پـهنا ده باتـه نم دیره شیعریه:

ترکی صفت وفای ما نیست ترکانه سخن سزای ما نیست۰ (۱) (لیلیی و مجنون، ۳۰/۰)

له راقهی نهم دیّره دا، دو کترّر سهروه تیان، پیّیوایه که «ترکانه سخن» روّحی ترکانه «نیه به لکوو یانی» واچهی (سخن) ی ترکانه یه. «لیّکدانه وهی واتایی دیّره که، ناوایه: «نه خستان شا داوای داهیّنانی چیروّکی لیلی و مهجنوون لمه نزامی ده که و نزامی به دردونگییه وه چاره نووسی فیرده وسی ده خاته به رچاو به نموونه ده بهیّنیّته وه که گوانی پاش هزنینه وهی شانامه و پاشگه زبوونه وه له خهلّات به پیّی وه عده، سولّتان مه هموود غه دری کی گیردوه. نه ویش ده ترسی ناوا غهدریّکی لیّبکردی. شا لمه ولّامدا

ده لنی: بزانه، وه فای ئیمه وه ك سفه تی تركی نیه ـ ئیمه وه ك مه هموودی غه زنسه وی بسی وه فا نین و تزیش ـ نزامی ـ وه ك فیر ده وسی نیت كه له مافی خوی بی بسه ش بسوو، بسی به ش بیت. ئیمه (سخن تركانه) واته و ته ی پاله وانی و ره زمیمان ناوی، بسه لكوو داوای هو نر اوی به زمی و لیریكا Love lyric ی له یلی و مه جنوون ـ ده كه ین». (۲)

بۆیسه کانی نووسسه ری ئسه م و تساره لسه م پارا دۆکسسه و د ژه بۆچسوونانه، کسه لک وهرده گری و سوور ده بی له سهر پیداگری کور دبوونی نزامی و ره نگدانه وهی رۆحسی زمانی دایکی له م ئه ده به دهسته بژیر و شاکاره جیهانیه دا. هه رچسه نیزامسی ئسه و پیسنج ده فته رهی به زمانی فارسی نووسیوه، به رافه کاری و شیکاری ئسه و به رهه مانسه، ویرای باری ئه ده بی د زه که، هه ندی لایسه نی می شروویی گسه لی کسورد و ده سسه لل تداریخی ئسه نه نه ده کوری ده کوری و ده کسه لک وه ربگرن و به رگیکی تری زیرین به می شرووی نه ته وه یی گهله که مان مو تور به بکری .

به پنی ئهو سهرچاوه میزوویی و ئهدهبیانه که لهم بارهوه نووسراون و رؤچوون به ناواخنی دهقه کانی نزامیدا (به تایبهت لهیلی و مهجنوون) تــا رادایــهك توانیومانــه ئــهو رخحه نهسرهوته کوردانهی نزامی و بنهماله کهی و بهرگیّك لــه میّــژووی کــورد لــهو سهردهمهدا که تۆزی بیّوهفایی روّژگار، شهمزاندبوووی، نیشان بدهین.

ديمۆگرافي شارى گەنجە

(نێوان سەدەكانى ٣ تا ٦ى كۆچى مانگى)

شاری «گهنجه» که زیدی شاعیر بووه، ده کهویته نهوپه پی رووباری نهدهس له ویلایه تی «نهران» . نهران ده فهریکی رازاوه و سهرسهوز و پر داهات که پانتایی نیّوان نهرهس تا رووباری «کور» ده گریته خوّی. ههر له میژه نهم ناوچه دهبیته دونگهی توّبه کاران و خوادوّزان و جیهادگهرانی توندروّ و دهمارگیری موسولمان. بو نهوه گهنجه له سهر سنووری بهشیّك له دنیای ئیسلام و دنیای خاچ پهرهستیدا واقیع دهبیّ، له ههر ناقاریکی ئیسلامیهوه، له کورد و تورك و عهرهب و ... لهم ده فهرددا بو

پاراستنی قه لهمرهوی ئیسلام و بهشداری له جیهادی ئیسلامی، گلیر دهبنهوه. لـهم سهروبهندهدا که ویلایهتی فهلهستین و شام و میسر کهوتبوونه ژیر تازیانــهی شــالّـاوی دنیای خاچپهرهستییهوه، له ئهراندا به چۆلەختنى دەوللهتى رۆمى رۆژههلات ـ بيىزانس ـــ مەسـييحىيەكانى رووس و گــورجى و ئەرمــەن پــەيتا پــەيتا لـــە ژێــر تەنگــە تـــاو و پاڵەپەستۆكى و رووكىردى دەمارگىرانــەى ئايينيــدا، پــەلامارى (گەنجــە و شمكــوور و به پلسه قان و بسرده ع و تفلسیس) ده درا و ویسرای کوشتن و بسرینی دانیستتوان، مال و سامانیان تالّان دهکرا. له ناوهها کهش و ههوا و نهتموسفیریّکی کومهلّایــهتی و دیــنی و فهزایه کی ئالوسکاو دا، سهرقالبوون به وتنهوهی چیرو کی کنون و عاشقانه و غمهنایی کـه بــه چــیرۆکی گــاوران و ناورپەرســتان و لادینــان نــاو دەبــرا دۆزیٚکــی دژبــەر و هه لویستیکی ناته با و رووکردیکی پهسه ندنه کراو و ناساز ده درایه قه لهم. به لام نزامی به پنجهوانهي ئاوهها فهزايهك، دهستي دايه نهريتـشكنني و شــتي جيــاواز وتنــهوه، كــه بتوانیٰ زال بیٰ به سهر ئهم دابه کون و رزیوهدا. سروشتی بوو کــه لــه گومهڵگهیــهکی دواکهوتوو و لهرزوّك و پوّپولیستی ئهو مهودا زهمهنیهدا، شاعیر بهلایهنگری وتنهوهی ئەفسانەي (زەند و زەردەشت و پەريان و نەرىتى كۆنى موغان و تەنانەت نائــەخلاقى و دزیں ... تۆمەتبار بکری. بەلام ھەركات كە شىيغرەكانى بىۆ جىمەاوەر دەخوينىدەوە، وهك شيّعرهكاني «سۆفزكلس» كه لـه دادگاى ئاتندا لــه ســهر نــهياران و دژبــهران و ره خنه گران، کاردانه وهی باشی همه بو و و ته سمدیقی هونه ره کمهیان ده کرد، ئمه وانیش سهری کورنش و ههستی ئهرینییان بو هونهره کهی نزامی دا دهنهواند.

«کورد، دهیلهم، تورك و عهرهب له چوار قورنهوه بۆ بهشداری به قهولی خۆیان «جیهها د» خنرابوونه ئهم شارهوه. ههموو جۆری ئاكار و سهلیقه و داب و نهریتی تهنانهت دزیو و سهرسور هینهدیان لهگهل خویاندا هینابوو، ههندیکیان ههلگری رق وکینهی دیرین له همهدر یه کتر بوون. ریژه ی کورده کان له چاو نه ته وه کانی دی، در کهوتی پتر بوو، تهنانهت له دهسه لاتی سیاسی و فهرههنگی و کزمه لایه تیسدا رو لی

بهرچاویان ههبوو. له سیاسه توانی و ولایه تداریدا، هه موویان بــ و کــورد پیازیــان پــاك ده کرد و لـه ژیر سیّبهری ئهواندا بوون. ئهران یانی جیّگای ئاریاییــه کان و کهســانیّك زمانیان ئاریایی بوو، یانی زورتر مهبهست کورده کان و زمانی کوّنی ئازه ری بوو – نــه ترکی – که خوّی لـه حهوزه ی زمانه و انیدا باسیّکی تری جیاوازه». (۳)

مێژووى دەسەڵاتدارێتى كورد لە

ئازەربايجان و ئەرمەنستان و ئەبخاز و...

نزامی له (هفت پیکر و شرفنامه) دا ویپرای تؤمارکردنی دؤخی کؤمهآیده ی و جوغرافیایی ئاماژه ی به ههندی چهمکی میپژوویی به تاییده ت میپژووی ئهسکهنده و کردوه. به بؤچوونی ئهو لهو کاتهدا، ولایه تی رئه بخاز و گهنجه و ئالان و ارگ و ده ربهند) و ... ههموویان سهر به ولساتی ئیپران بوون. نزامی ده لیخ له ویلایه تی ئه بخازدا، کوردیکی به ره چهله که مادی به ناو (دهوال) ی، ده سه لاتدار بووه و ههموو ئه رمه نستانیش له ژیر سولته ی ئهم سهروکهدا بووه و زوریش ئازا و بویر و ههلکهوته و روسه م ئاسا، بووه:

در ابخاز کُردیست مادی نژاد که از رزم رستم نیارد به یاد (دوالی) به نام آن سوار دلیر برآرد دوال از تن تندشیر دلیران ارمن هواخواه او کمر بسته بررسم و بر راه او… (شرفنامه،

له شهریّکدا که نهسکهنده رله گهل رووسه کاندا دهیکا، کورده کانی نه بخاز و نهرمهنستان به سهر کرده بی و فهرمانداریّق و قارهمانیّق دهوالی بالّی دهسه راسی له شکری نه سکهنده ردا راست له شکری نه سکهنده ردا راست

نهبووبی به آلم له زهمان خودی شباعیردا رهنگه ئه فیسانه ی رووت نبه بی و به آلکوو کاکلیکی میژوویی بی بو باس و رافه ی باشتر که ده کری به وردی چیاوی لیبکری. لهباره ی ئازایه تی و لیبراوی دهوالی و کورده به شدار بووه کان لهم شهره دا که هیزی نمیار ده هیننه ته نگه تاو، ئاوا ده دوی:

ز پولادشان الماس تیغ
به خورشید روشن درآورد میغ
جداگانه از مرکب هر گروه
حصاری برآورد مانند کوه
دوالي و کردان ایران زمین
سوی میمنه گرم کردند کین ... (ش. ن ۱۸/۳۰)
به وتهی نیزامی ههر لهم شهره دهسهیه خه و تاك به تاکه دا، کورده کان له گهل پیکهاته ی سپای شالاوگهری رووس، قهراخانی، فه غفووری، خهزرانیه کان و...
بهشه رهدندین و له ناکامدا دوژمنان تیکده شکین و زوربهیان ده کورژین و توناوتوون ده کرین:

تروناوترون ده کرین:
دگر ره یکی روسی گربه چشم
چوشیران به ابرو در آورده خشم
سلاح آزمایی در آموخته
بسی درع را پرده بردوخته...
به یک ضربتش جان زتن برکشید
به جل برقعش برقع اندرکشید
دگر روسیی بست برکین کمر
همان رفت با او که با آن دگر ... (٤)
«له ساله کانی ۳۳۳ ی کوچی مانگیدا، برده ع که ناوه ندی کونی ویلایه تی ئه ران
برو له لایهن دره ده ریایی و شال و گهره کانی رووسه وه کاول کرابوو و پیشتر له سالی
برو له لایهن دره ده ریایی و شال و گهره کانی برده ع - تفلیسدا بونیات نرابوویسه وه.
پاش سالانیک له همموو بواریکدا، ریژه ی گهشکه و رسکان و پهرهسه ندنی به خویه وه

رهوادییهکان و ئهحمد یهلیهکان و شهدادییهکان ـ دا بووه. لـهم ماوهدا که کوردهکـان دهسهڵاتیان بهسهر گهنجهدا بوو، لـه زوّر لایهنهوه گهشکهی کــردوه و حهشــامهتی لــه ریژهیهکی زوّردا بووه، تهنانهت بوبووه ناوهندیکی سهرسنووری بازهرگاِنی ...» . (۵)

میزوو پیمان دهلی که ماوه ی دوو سهده و نیو له دهسه لاتداریتی کورد له نازه ربایجانی نیران و شوره وی پیشوودا ته نیا به گه نجه قه تیس نه مابوویه وه، به لکوو سانه کورده کان جگه له گه نجه دهسه لاتیان به مل ئه رمه نستان و ئه بخاز و هه رده ویل (اردبیل) و مهراغه دا و ... ده شکایه وه، لهم مهودا زهمه نیه دا دهسه لاتیکی ئه و توی سیاسی و که لتووریان هه بووه.

رهوادیه کان به ره چه له کورد بوون که لسه ناوینی سسه ده ی چسواره مدا «ئسانی» ناوه ندی نه رمه نستانیان به ده سته وه بسووه و ته نانسه تسم و لاتسه یان – وات گه نجسه ککاند بووه سه رقه له مرهوی ناوه ندی خویانسه وه. تسم کوردانسه بسه پینی هه سستیاری و هم لوینستی خالی هاو به نسدی تایینی و دیانه تیسه وه لسه گه لاسمه لجوقیه تورکه کانسدا هاریکاریان کسردووه و دژ بسه خاچ په ره سسته روّمییه کان خسه باتیا نوانسدوه. نساوی همدند یکیش له م سانه کوردانه نه مانه ن

محه نمه د کوری شه داد (۳٤٠ ـ ۳٤۴ ك) ــ له شــکری کــوری محه نمه د (۳۹۰ ـ ۳۲۸ ك) ــ فه زلوون كوری فــه زلوون (۳۲۸ ـ ۳۷۵ ك) ــ مووسا كــوری فــه زلوون (۲۲۳ ـ ۲۷۵ ك) ــ د د د د ۲۷۳ ك) و

جگه لهمانه: مهنوچیّهر کورِی ئهبولسوار و کورهکانی فیهزلوون و میه هموودی خوّشچیّهر و کوّرهکانی مه همود که تا سالهکانی ۵۹۵ ی کوّچی لـه ئهرمهنستان بــه ناو حکوومهتی شهدادیهوه، دهسهلّاتی سیاسیان ههبووه». (۲)

جگه له دهسه لاتداریّتی کورده کان له (گهنجه و ئـهران و ئهرمهنـستان و بــرده ع) و... دا له ئازه ربایجانی ئیرانی ئهمروّدا، به تایبهت لـه مهراغه، حکوومــهتیان کــردووه. ئهم سانه کوردانه به «ئه همهدیهلیان» ناسراو بون: «ئه حمدیه لیان به ره چه له کوردی ره وادین که سه رلقی نه مه هنزه» نه حمه د کرری نیبراهیم کوری و ههسوودانی ره وادیه». شاری مهراغه ده سه لاتی سیاسی و کولتووری نه م هزه بووه که سه ره تای سالی شه شی کرچی ده سه لاتیان به مل نازه ربایجاند اشکاوه ته و و تا سه رده می (طغرل) دریژه ی هه بووه.

پاش ئه حمد یه ل کوره که ی (ئاقسنقه ر) که له لایه ن سولتان مه حموود له سانه سه جلووقییه کانی عیراق پلهیه کی بالای هه بووه ، حکوومه تی کردووه . پاش (ئاقسنقه ر) کوره که ی (نصر الدین ارسلان آبه خاس به گ) و پاشان (فلك الدین) و (علاء الدین) کزرپه ئه رسه لان له م بنه ماله دا ناسراو برون و ده سه لاینان هه بووه . کزرپه ئه رسه لان له سه رده می (طغرل) دا ده سه لای ئه وتوی هه بووه و یه کیکیش بووه له پیهه للدان و پیاهه لیجنینه کانی (ممد و ح) نزامی گه نجه یه یه . (۷)

بۆ زانیاری تەواوتر بړوانن سەرچاوەی سەرەكى ئەم باسە، تاریخ شھریاران گمنام، ئەحمەدی كیسرەوی. (۸)

نزامى ئەكدەشى

نزامی له ده قهری ئهران له شاری گهنجه له سالی ۵۳۵ ی کرچیدا له له به به به به سالی ۵۳۵ ی کرچیدا له له به به به به به به به به ناوی شهران به ناوی ده به به به ناوی ده به ناوی ده به ناوی به به ناوی ناوی به ناوی به ناوی به ناوی نوسف به روالهت ترك زمان و دایكیشی «رهیسهی كورد» بووه كه نهمه ده گهیه نی نوامی دووره گه بووه (باوك ترك و دایك كورد) كه خرّی له خهسره و و شیریندا به «نه كدهش» پیناسه ده كات:

نظامی اکدشی خلوت نشین است که نیمی سرکه نیمی انگبین است (۹) (اکدش) یانی دوورهگه، مرزفیان گیانلهبهری که له دوو ره چه له ک پنکهاتیی. ُ نزامــی خـــۆی دەڵـــێ: «نزامــی کــه ئێــستا تـــهنیا و گۆشەنـــشینه، دوو رهگــه و دوو رەچەڵەكە" نیوێکی سركەیه و نیوێکی تری ھەنگوێن».

به پنی دهروونشیکاری شیعره کانی، بهوا که به راشکاوی ناوی له تورك نه هیناوه و تاریف و پیاهه لدانی بر نه کردوون ئهو دیوه سرکه نامیزه، له تی باوکی بهو، واته لایه نه ره ده له ده تورکه که ی. به لایه نه دایکی (ره پیسه ی کورد) دهبا و به خاله عومه ری که بنه ماله یه کی سه رناسی خاوه ن ده سه لاتی کورد بوون ده نازی، ئه و دیوه هه نگوینه، که رتی بنه ماله ی پر شانازی دایکی بو ویی که کورد بوون:

گر مادر من رئیسه ی کُرد مادر صفتانه پیش من مرد از لابه گری که را کنم یاد تا پیش من آورد به فریاد زان بیشترست کاس این درد کان را به هزار دم توان خورد با این غم و رنج بی کناره داروی فرامشیست چاره ساقی پی بارگیم ریش است می ده که ره رحیل پیش است آن می که چو شور در سر آرد از پای هزار پر در آرد ... (۱۰)

«ئهگهر ئاوا که دایکم سهرو کی کورد بوو، دایکانه له لامدا مالاوایی کرد، ئیبر گریان و هاوار بو کی بهرز بکهمهوه که بی به هانامهوه، خهفهت له رادهی خواردنهوه پره و قرولایی ئهم کوسته له بالای راستمان بهرزتره، جامی ژارئامیزی ئهم ژانه، تمنانهت به همزار همناسه هملنالووشری کهوابوو ئهی ساقی ئهو شهرابه پرکه که دهمانباتهوه ئاسمانه کان ».

لهم شیّعرانه دا خالیّکی به رجاو و به رجه سته ده بینری، ئه ویش که له روانگه ی جوانی ناسی و به رجه سته گی و فریّگراندینگی واژه دا، دالی (رهییسه ی کورد) له

سهروای شیخره که دا هیمایه که بر ده لاله تی به رجه سته کردنی ره چه له کی دایکی که خاوه ن ده سه لا تداریخی نه که تو ده شیخره که که نه که ن تا ره یسه ی کوردی سهروا هیناوه بر زه قی و راشکاوی و دردونگ نه بوونی په یامه که ی.

بهوه ی که به کورد بوونی خوّی شانازی کردووه و پاش مهرگی خالّه عومه دی که وه ك دایکی نه ته نیا که سایه تیبه کی به رز و هونه رمه ند و خاوه ن به هره و چیژی هونه ری هه بووه ، به للکوو هانده ر و هه للخرینه ر و هاریکار و مایسه ی شانازی و هیوا بووه بو نه و که به گور و گریکی سوزنامیزی تایبه ته وه، ده یلاوینی شهوه و شینی بو ده گیری و نه بوونی نهم که سایه تیبه له بنامه له دا به کوستیکی گهوره و ژانیکی جدرگیر ده زانی:

گر خواجه عمر که خال من بود خالی شدنش وبال من بود از تبلخ گواری نواله ام درنای گلو شکست ناله ام خلی که به شهر خرمی کرد آن شهد ز روی همدمی کرد از شادی همرهان کشد مور آن را که ازو فزون بود زور می تبرسم از این کبود زخیر کافخان کنم او شود گلوگیر ساقی ز خُم شرابخانه ساقی ز خُم شرابخانه پیش آر میی چو ناردانه همشیره ی شیره ی بهشتیست

«دیاردهی کورد له ده فه مره کانی گهنجه و نهران و تمنانهت نهرمهنستان و گورجستان، وهاك پيشتر ناماژهی پيكرا، لهو كاتانه دا نيشانهی دهستی بالسای دهستی نالسای دهستی نورد لهو دهستی نورد لهو

و آله ۱۵ ده ژمیر درا. کورده کان له برده ع و تفلیسدا خاوه ن حدیسییه تی کولتووری توکمه ی به رجاو بوون. له م سالآنه ۱۵ (۵۱۵ ك) که تفلیس که و تبووه ژیر سهیته ۱۵ گورجیه کان، ریزه ی حه شیمه تی کوردان به رجاو بووه، ته نانه ت خویان له قهومی (عاد) هوه ده به سته وه. له برده عدا ده روازه ی شار به ناو کورده وه - باب الاکراد - نیودیر کرا بوو. که تا ساله کانی دواییدا، بازاری حه و ترو له و شوینه دا ساز ده کرا».

بارى ئەدەبى دەقەرەكە

ویّرای ئالّۆزی و ناتهبایی باری پارادوّ کسیکالّی ده قهره که به هوّی نیسته جیّ بورنی که مایه تیه جوّر او جوّره کان، له سهر ده می ده سه لّاتداریّق کورده شه دادیه کاندا، گه نجه ناوه نادیّك ده ژمیّر درا بو گهشه و سهر هه لّدانی شیّعر و ئه ده بی فارسی. قرتا بخانه ی شیّعری ئازه ربایجان (شیّوازی ئازه ربایجانی) له مسهر و به نده دا له لایسه ناقانی و فه له کی شیروانی و موجیری بیله قانی له ژیّر سه نته ریّی شرواندا، له فراژو و بوون و رسکاندا بووه. ئهم قوتا بخانه له ژیّر کاردانه و می ئه بولعه لای گه نجه وی بوون و رسکاندا بووه. ئهم قوتا بخانه پوورخه تیی گه نجه وی و مهه ستی گه نجه وی شاعیران و بیژه رانی ده رباری سانی سه نجه ر، ئهم شاره ی کردبوه و لانکه ی رسکانی فه رهده نگ و ئه ده ب و شیّعر که له خانه به ندی شیّوازناسی شیّعری فارسیدا، ناسراوه به فه ره تی نازه ربایجان) ...

پاش ئهم سهروبهنده و لهژیر کاردانهوه و سیبهری ئاوا فهزایه کدا، ناوی نزامی گهنجهویش ده کهویته سهر زارانهوه. ویرای همهبوونی ئه و حهشیمه ته شاعیره، ههر کهسیک و غهریبهیه که دیته ئهم شاره و بو ملک الشعرای شار دهپرسی قامکی ئاماژه بو بنهمالهی «ئهلیاس کوری یوسف» دریژ ده کریتهوه. نیزامی به و تهی میژوونووسان گوایی لهم سالانهدا کونجی دووره پاریزی بو حسوی دیاری کردبوو – له ئهدهبی فارسیدا ناسراوه به ئهدهبی سهر ئهژنو (زانو) واته تیرامان و موراقهبه و سلووکی

رۆحى – به قەولى زەرىن كووب «لەم سەروبەندەدا ئەگەرچى نىزامى تەمسەنى ھىنىشتا چلى سالانە بوو بەلام قورسى و ھەيبەتى پياوىكى توكمەى بە سالاچووى لسە گوتسار و كردارىدا بەخۆيەوە گرتبوو. لسە ھونسەرى ئىسستەتىك و رىتۆرىسك (جوانى ناسسى و رەوانبيرى) شىعرىدا، شىروازىكى بەرزى ھەبووە كە كەس نەيدەتوانى لاسايى بكاتسەوە. بە پىنچەوانەى شاعىرانى سەردەم، تەنانەت لە قەسىدەوتنەوەدا كسە دىساردەى شسىروازى شىرى ئەو سەردەمە بوو، ستايش و پياھەلدانى بۆ دەسەلاتدارانى نەدەكرد». (١٣)

قورسایی زمانی نازگماکی

کورد بوونی دایکی و بنهماله ی دایکی که روونکرایه وه و گوترا که بنهماله یه کی سهرناس و خاوه ن ژیار و ژیانی ئه و سهرده مه بوون و ته نانه ت دهسه لا اتداریتی ناوچه کهیان به دهسته وه بووه و ئه م رووکرده کومه لایه یی میژووییه به لاگهیه کی حاشا هه لانه گره بو چهسپاندنی چه شنینکی ده سه لا اتداریتی ژن سالاری و مهده نییه تی کورد له و دهمانه دا که مافی نافره تیان پاراستووه. سیبه ری ئه م بالاده ستیه ی رهیسه له سهر هونراوه کانی نزامیدا دیاره. زمانی شیعره کانی که نه گهرچی به رواله ت فارسین به لام به پهیلوا و بو چوونی نووسه ری نهم ده قه له دوو روانگه وه له م تیکستانه دا، کورد بوونی نزامی ده چه سین:

یه کهم هه آنویستی نه ستی و ناخو تاگای کویی شاعیرانه ی نزامی، هاو ته ریب له گه آن هینمای ناوه رو کی و و اتایی کوردانه، به زمانی فارسی. زمانی دایکسی نزامسی (زمانی توانستی) کوردی بووه به آنم زوانی فارسی زوانی فه رمی شیّعره کانی بووه، ئه م ناته باییه له شیّعره کانیدا ده رده که وی که دیاره زمانیکی قسورس و ئیستعاری و ئیسته تیکی و مهدریسی به کار هیناوه نه زوانی کی اسایی که دیارده ی گوتاری – شهقامی خه آنکی پیّوه دیار بیّ. به آنم ئه م پرسه هیشتا ساغ نه کراوه ته وه که نایا نیزامی به زوانی کوردی هو نراوه ی داناوه یان نا؟ ئه گه ر نه یه و نیوه تو، بر ؟ له واش که کورد خاوه ن ده سه آنی ناو چه که بوون ؟ به آنم ئه گه ری و آنمی ئه م کیشه له به یتی کدا ناوا به یان ده کا:

کاهن شمشیرم در سنگ بود کوره ی آهنگریم تنگ بود (۱٤)

«دهستهواژهی (آهن در سنگ) درکه (کنایه) یه، واته کوتاندنی ئاسن لسه بهرد، رهنگه ههر ئهوه بووبی که بسه هه لویستی شساعیرانه و نسهمادی واتسایی رؤحسی کوردانهوه دژوار و ئاستهنگ بووبی، به زمانی فارسی شیعر بلیشهوه، کوتاندنی بسهرد له ئاسن درووستره بر پهیامی درکه که».

«به پنچهوانهی قهترانی تهبریزی له شیعره کانیدا به کیسشه ی زوانی فارسی بو خوی که ترك زوانه ئاماژه ده کات و ئهوه بوو بو راستکردنهوه ی دارشتنی شیعره کانی پهنا ده باته ناسرخه سره و ... بو زانیاری پر برواننه سه فه رنامه ی ناسرخه سره و - به آم نزامی به راشکاوی به م روو کرده ناته با و پارادو کسیکاله، ئاماژه ی نه کردووه و وه ك هه ر ئازه ربایجانییه ك که به زوانی فارسی ده ری خویندویه تی و له گه آن رمووزی ئه م ئه ده بدا ئاشنا بووه مه به ست له کیشه که، ناشاره زایی له زوانی فارسیدا بووه - نه ك ئه ده بی فارسی - له م دانو و ساندنه هو نه ریه دا، بو شکانه وه به مل زوانی فارسیدا، ئازاری روّحی زوّری کیشاوه و پیویستی به قامووس و کتیب خانه و ئامیری تری فیرکاری زوانی فارسی هه بووه .. (۱۹)

دووهم: ههندی دهستهی واژهی کوردی له (خهمسهدا) به تایبـهت لــه لــهیلـی و مهجنوون و مهخزهندا که نموونهیان لـه پاشکوّی ئهم وتارهدا پیشکهش دهکریّ.

نزامی تاقانه چیروک بیری لیریکا (غنایی) ی فارسی

پیش له نزامی ئهگهرچی چیر و کبیژی هو نراوه باوی ههبووه و شاعیرانیک وه کسوو (ئهبولموثهیهدی بسه لخی، بسه ختیاری، فیر دهوسسی، عسهیووقی، عونسسوری و فسه خره دین ئهسعه د گورگانی) و ... لهم پانتاییه دا خاوه نی ئه زموون و شینوه و شینوازی تایسه تین، به لام خالیکی ههره سهره کی و شاز و بهرچاو که نزامی له هیلی هونه ری و ئه دگار و شینوازی ئهوانیدی جیاده کاته وه، شکانه وهی ده سه لاتی ئیسته تیکی و هو نسه ری بسه مسل چیر و کبیژیدا به چهشنی و ردبینانه له پانتای لیریکا و ژانیره به زمییه کانسدا که نسه تسهنیا

نه دگار و شیواز و نوسلووبی خوی جیا ده کاته وه، به لکوو ده بیسه سه رچه شنیك به نو نه نیم و شیواز و نوسلووبی خوی به ویش له حه و زهی نیر قسیامیزی لیریک و غنای عاشقانه Lovelyric)) که ره نگه دوای فه خره دین نه سعه دی گورگانی له وه یس و رامیندا، یه کهی شاعیرانیک بی که دیارده ی نیر قسیه و دیمه نه هه وه س نامیزه کانی ته غه زول و نه وینی ده ره کی له پانتای رقمانه شیعردا با و کردوه به لام نه به و خه سیه ته و دیمه نه دیمه نه راشکاوه کانی و ویس و رامیندا ها تو وه...

له سهده ی حهوت و سهده کانی دواییدا، شاعیرانیک وه کوو (خواجووی کرمانی، همیر خهسره وی دیهله وی، کاتبی تهرشیزی، جامی، هاتفی، مه کته بی شیرازی، عورف و وه حشی بافقی) و ... له سهر ریج که ی هو نه ری و هیلی شیوازناسانه ی نزامی به رههمی لیریک و به زمی ده خو لقینن به لام هه رههموویان له جه غزی لاساییکردنه وه و اواندنه وی ئوسلووبی نزامیدا قه تیس ده میننه وه . ناشتوانن ده قی جیاواز تر له م ژانیر و شیعریه دا بنافرینن. ئه م روو کرده هو نه ریبه ره نگه ته نیا ئه دگاریک بی که نیزامی به خویه و مهرمه شق و سه رجه شنیک بن بو نه وه ی پاش خوی و ته نانه ت ئه ده بی خده بی ده سته برایری به زمی جیهانی. هه رئه م خاله تایبه تیه بو وه ته هوی ئه وه نیزامی له پانتایی شیعری لیریکا و به زمیدا به شیوه ی هزنراوه ی دریز، له ئه ده بی جیهانیدا خاوه ن په نجه و جیگا و شوین بینیته وه و ده قه کانی را قه و ناسکاری بکرین و وه ربگیردرینه ته سه ر زو به ی زمانه زیند و هو رامی در نور به ی کوردی هه و رامی ته نانه ده له لایه ن سینماکارانی جیهانیه و ه ده و نه ده بای خانای قوبادی بو کوردی هه و رامی ته نانه ده له لایه ن سینماکارانی جیهانیه و ه ناو ئه ده بی دراماتیک (نومایشی).

بی گرمان ئهگهر نزامی توانیویه تی به چه شنیکی زیندوو و بزاو توو جه مکی عه شق بر خوینه ران، ئاوا نیشان بدات ئه مکاره سه رگر ته له تیکه لیی و ئامیسه یی هارم و نیای فررم و واتایه تاقه شاعیریکه که له م ئه دگاره هو نه ریه دا توانیویه تی سه رکه و توو بیت عه شقیک که نزامی نواندوویه تی ئه گه رچی روو کردیکی گشتیه بو هه موان، ره نگه هه رکسه به چه شدیک کودبیست بسه لم کسه بسه هد کسه بسه

دیمهنه عهشقامیّزه کانی نمو (له لیلیّ و مهجنوون و خهسره و و شیرین) دا روّده چین و لیّکیان تیّراده میّنین بوّمان ده رده کهوی که ده لیّنی ههوه لّجاره که ناوا ده رکه وتیّنی همستیاری عهشق به و خاویّنیه وه ده بینین و چهشکهی ده که بین. ته بایی و هارموّنیای فوّرم و واتا روو کردیّکی ده سهلّاتی هونه ری نزامییه که کاردانه وهی جادووانه ی خوّی بوّ ههمیشه له سهر دلّان و میشکانی ناخیّوه رانی شیّعری غهناییه وه داده نی و ههتا ههتایی ده میّنیته وه. هه ربویه له پانتایی هونینه وی هونه ری چیرو کبیّری و روّمانه شیّعریدا، نزامی گهنجه بی بووه ته داهینه و خولقیّه ری زمانی تاییه تی و چهشنی ده ربریی تاییه تاییه تاییه خهنا و نیّروس و لیریکادا.

نموونهی واژه و دهستهواژهی زوانی دایکی و راقهکردنیان:

لیرهدا مەبەست بەدەستەوەدانى نموونەيە بۆچەسىپاندنى باسسەكە نىـەك ريزكردنىى كۆى ئەو واژەو دەستەواژەگەلىە كە لـە پېتىج دەفتەرەكەى نزامىدا ھەن، ئەگىنا پىر لـــەم توخمانە حزووريان ھەيە.

گلاله کان:

گلاله، ههمان گلاره، گلینه، گلیزه و بیلبیلهی چاوه، ههندی له کورده کانی ئازه ربایجان، گلارهی پیده لینن. گلاله به پنی جینگورکی فرنولوژی (ل) بووه ته (ر). (کان) یش ئهمرازی کویه که ئیستایش مورفیمینکی ئه کتیوی کوردییه، پاشگره برکوکردنه وه و واتاسازی ناوی تاك. چاوه کان، کوره کان، کچه کان و...

گوهر به گلاله کان بر افشاند وز گوهرکان شه سخن راند (۱۱) لیلی و مجنون (بند ۸/بیت۳/صفحه۱۳)

گلاله دار: سۆرانى گوڵاڵه، له هەورامىدا (ل) گــۆردراوه بــه (ر) گــۆراڵێ. لــه

زمانی فارسیدا ئاوا دەستەواژەيەكمان نیـه كـه پیكهاتیی لـه: گـولـٔ+الــه بــهلكوو لیکدراویکی رووتی کوردییه.

باغ ار چه گل و گلاله داراست از عکس رخت نوالیه خوارسیت (۱۲) ل. م (۱۹۲/۵۱/۳۵)

مانده شدن: ماندوو بوون، شه که تبوون، مانیای ههورامی، خهسه بوون

چو مانده شد از عذاب و اندوه سجاده برون فکند از انبوه (۱۸) (لیلی و مجنون) بند ۱۷ بیت ۲۱ ص ۱۰۳ گلاله:گوڵآله،لێرهداخوازهیهبێبسكوزوڵف

چون دید که دیلم است خاموش کردش ز گلاله گوردین پیوش (۱۹) ل.م (۷ه - ۸۶ - ۳۱۰)

گلاله تاك: (زلف تاك) ـ خوازهيه بۆ گهڵاميّو بـر فـرق چمن گلالـه ي تـاك

پیچیـده شـود چـو مـار ضـحاك (۲۰) ل. م (۸ه/۳۲۳/۷)

(درکهیه بز گهڵا پێچراوه و وشك بووهکانی لـقه مێو)

ناوك: ناوكى سۆرانى، نەھەى ھەورامى، ناف، كونى تير، جۆرى تيركە

كونيْكى ئاسنين وا لـه ناوەراستيا.

با قد کمان این جهانگیر در مجـري نـاوك افتـد آن تـیر (۲۱) ل. م (۳۲/۲/٤۳)

> دل دادن در ... دل هاتن له پیناو... ته عبیریکی درکه نامیزی کوردییه: چۆن دلنت دی ... لهم دیره دا دهلی: چۆن دلنت دی به ناحه ق خوینی ئه دوو سه بینگوناحه بریزی.

```
دل چون دهدت که بر ستیزي
خـون دو سـه بیگنـه بریــزي (۲۲) ل. م
                                   (175/15/41)
           شوی کردن: شوو کردن، شووکهردهی ههورامی، میردکردن
               غمخواره ي او غمي دگر يافت
کز کردن شوي او خبر يافيت (۲۳) ل. م (۳۵
                                     (1) A9 - E
     بگری: هدرمانی ئەمركردنی دوهم كەسى تاك، بگرى، گرەوە (هەورامی)
                  افتاد بدر از کار، بگري
بگري به سزا و زار بگري (۲٤) ل. م (۳۸
                                     (Y+E - 0
                  گیا به جیی گیاه: گیای کوردی
                  این قوم گیای آن کیانند
بر جای کیان نگر کیاننید (۲۰) ل. م (۳۸
                                   13 - 4.7)
                     كليحه: كوليچه، كوليچي ي ههورامي
                     آورد سبك طعام در پیش
بربان و کلیچه از عدد بیش (۲۱) ل. م
                              (73 - 37 - \lambda37)
    ديار: ديدار، ديار، ليرودا مهبهست ئهو تهعبير وكور ديهته كهدولين: بو ديتني
                         زۆر تامەزرۆم يان دەڭين ديارت نيه.
                      رنجور تنست یا تنومند
هستم به دیارش آرزومند (۲۷) ل.م (٤٧ –
                                      (707 - 77)
                 چون راه دیار دوست بستند
بر جوي بريده پل شكـستند (۲۸) ل. م (۱۵
```

(9V - YV -

```
مەولەوى لەم بارەوە دەلى:
                              دل دیار نییدن های نه کهر دهبو
              وه خزمهت نازیز تهشریف بهردهبز (۲۹) (دیوان) ل ۲۳٦
                      سرین: سهرین، سهرنگای ههورامی، بالشت
                      که ریخت سرشك بر سرىنش
گـه ديـده نهاد بـر جبيـنش (۳۰) ل. م
                                      (TTX/Y9/0X)
     سیماب سرین: خوازهیه بو سهری رازاوه، لیرهدا رهنگه مهبهستی نافرهتی
                                       کڵاوزەردار بى
                     شمشاد نسیم و ارغوان خد
سـیماب سـرین و خیـرزان قـد (۳۱) ل. م
                                      ( 7 10 / 17 / 07 )
    بورى: مەبەست ئەسپ يان ھيسرى مەيلەو سوور يان كاله، ھيسره بزرى
                                        يان ئەسپى بۆر
                 بوری به هزار زور می راند
بیتی به هـزار درد مـی خوانـد (۳۲) ل. م
                                       (1E1/A/Yo)
  شيخانه: نسبهت به شيخ، وهك شيخ، ئاكارى شيخانه، گۆرانى، شيخانه
                      بر نجد شدی ز تیز وجدی
شـيخانه و نــه شـيخ نجـدي (٣٣) ل. م
                                       (181/9/40)
                        شیه وه / شیون: وه کوو / گریان، زادی
                  بر شوی ز شعری که خواندی
در شیوه ی دوست نکتیه رانیدی (۳٤) ل. م
                                      (٣٠٠/٧٣/٥٤)
                             خال: خال خالة، لال لالة، لاله
               گر خواجه عمر که خال من بود
خالي شدنش وبال من بود (٣٥) (ليلي و
```

```
مجنون ۲۰/۳۰/۱۱)
```

نموونه له هدلبزارده می مخنون الاسترار دکتر بهتروز پروتیان، انتشارات تنوس،

1441

زْنگله: زنگوله، زهنگ، زهنگلهی ههورامی

طفل شب آهخت چو بردایه دست زنگله ی روز فرایاش بیست (۳۱) (بنید ۶/

ىىتە/ صفحه٧٧)

(کیاتی که شهو وهك زار لایهك دهستی ئههاوی بـو دایکـی، دایکیـشی – بـو سهرقالکردنی – ههتاو وهك زهنگلهیهك به پایهوه دهبهستی.)

پـــــــــه: پهــلـه، کهـل و پهـل، شتوومهکی پیرهژن، پاره و ســـهرمایهی کـــهم، بـــــــك و گیســو، بهشی دووهمی جـوّری ئهتباعه، وهك دهلّـیّن: شـره و پـره، چیز میز، قرت و فرت میّنافوره بوّ شتی زوّر گچك و بی بایهخ.

بر پله ي پيره زنان ره مزن

دســت بــدار از پـلــه ي پــيرزن (۳۷) م. ا (۱۲/۱۱/۱۱)

سرسری: سەرسەرى، سەتحى، سەرچل، بى بىر كردنەوه، وازوازى

چونکه نسخته سخن سرسري

هست بُرِگوهریان گـوهري (٣٨) م. ا (١/٣/ ٦)

پا رینه: پار، پارهکه: سالی رابردوو

نوردل و روشنی سینه کو؟

راحـت و آسـایش پارینـه کـو؟ (۳۹) م. ۱ (۱۵/۱/۱۰)

ژیدهر و سهرچاوه کان:

- ۱۰ ثروتیان بهروز، لیلی و مجنون، ۱۳۱۳ داتیشارات توس
 - ۲. ثروتیان بهروز، آیینه غیب نظامی گنجه ای، ص۲۹، ۱۳۱۹
- ۳. زریــن کــوب عبدالحـسین، پـیر گنجـه در جـستجوی ناکجاآباد، ص۸، زمستان۱۳۷۲، چاپ مهارت
 - ٠٤ ثروتيان بهروز، آيينه غيب، ص١٢٠
 - ۰۰ پیر گنجه در جستجوی ناکجا آیاد
- آ. صفا د. ذبیح الله، تاریخ ادبیات ایران جلید،
 صصه ۶ و ۶۶، تهران ۱۳۱۱،
 - ٧٠ همان منبع قبلي
 - ٨. كسروي احمد، تاريخ شهرياران گمنام، ج٣، ١٣٠٨
- ۹. ثروتیان بهروز، آیینه غیب ... ۱۰. ثروتیان بهروز، آیینه غیب، ۲۲۰۰
- ۱۱. ثروتیان بهروز، لیلی و مجنون، ۱۳۱۳، انتشارات توس
- ۰۱۲ زریان کوب، عبدالحاسین، پایر گنجه در جاستجوی ناکجاآباد، مه۱۰
 - ۱۳. همان منبع قبلي
 - ١٤. ثروتيان بهروز، مخزن الاسرار
 - ۱۰۱ آیینه غیب ... ص ۱۰۱
- ۱۲۸ ۱۱. ثروتیان بهروز، لیلی و مجنون، ۱۳۱۳، انتشارات توس

۲۹. دیوانی مەولەوى تاوە گۆزى، ل۲۳٦

- ۳۰ ۳۰. ثروتیان، بهسروز، لیلسی و مجنسون، ۱۳۱۳، انتشارات توس
- ۳۹ ۳۱. ثروتیان، بهروز، گزیده مخرزن الاسرار. ۱۳۷۲، انتشارات توس
 - ۰٤۰ آیتی عبدالحمید، داستان خیسرو و شیرین، ۱۳۱۳ تهران، سخن پارسی (۸)
 - ۱۶۰ یـوسفی د ، غلامحسین، چشمه ی روشن، انتشارات علمی ۲۶۰ هدنانه بوریندی ماموستا هدرار موکریانی
 - ٤٣. خمسه نظامي گنجه يي
 - ٤٤. زرين كوب د. غلامحسين، باكاروان حله، انتشارات جاويدان، ٢٥٣٥.